

ศิลปินแห่งชาติ
 ครีส์ตชนคุณภาพที่ทุกคนภูมิใจ
 อ.ประคิด ชุ่มสาย ณ ออยุธยา

ประคิด

วุดมตาบัณ
 ปีที่ 91
 ปีที่ 91 ของประเทศไทย 2554-2555

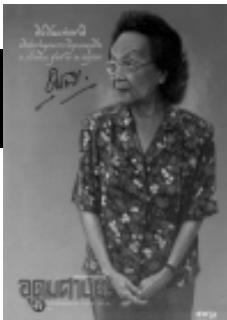
R.M. 59

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2011

เดือนพฤศจิกายน

เพื่อพระศาสนจักรจารีตตะวันออก ขอให้ธรรมเนียมปฏิบัติ
ที่น่าเคารพจะเป็นที่รู้จักและได้รับการยกย่องว่า
มีคุณค่าด้านจิตวิญญาณแก่พระศาสนจักรทั้งปวง

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้า

“อุชเชนี” ภาพวาดสีชอล์ก
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา
หรือ “อุชเชนี” นามปากกา

บทประพันธ์ร้อยกรอง และ “นิต นรารักษ์” นามปากกาบท
ประพันธ์ร้อยแก้ว เกิด 6 กันยายน พ.ศ. 2462 อักษรศาสตร
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกาศนียบัตรการศึกษา
ระดับสูงวิชาวรรณคดีฝรั่งเศสร่วมสมัย มหาวิทยาลัยซอร์บอนน์
กรุงปารีส ผลงานเขียนรวมเล่มตีพิมพ์มากมาย ที่มีชื่อเสียงต่อ
ชาวไทยมากที่สุดคือ “ขอบฟ้าขลิบทอง” (หนึ่งในร้อยเล่มที่
คนไทยควรอ่าน) รวมทั้งผลงานแปลเอกสารพระศาสนจักร
คาทอลิก เช่น พระสมณสาสน์ต่างๆ ได้รับรางวัลผลงานเขียน
สำคัญคือ

-รับพระราชทานเครื่องหมายเชิดชูเกียรติศิลปินแห่งชาติ
สาขาวรรณศิลป์ (กวีนิพนธ์) ประจำปี 2536 จากสมเด็จพระ-
เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

-รางวัลพานแว่นฟ้าเกียรติยศการประกวดรางวัลวรรณกรรม
การเมือง ประจำปี 2554 จากประธานรัฐสภา

-รับโล่ประกาศเกียรติคุณ(นักสื่อมวลชนดีเด่นทรงคุณค่ายิ่ง)
จากสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยแผนกการพิมพ์ (16 พ.ย.

2536) ฯลฯ (อุดมสานต์เข้าร่วมกตัญญูตาปูชนียจารย์โอกาส
อายุครบ 92 ปี และได้รับการเชิดชูเกียรติจากพระศาสนจักร
คาทอลิกไทย พระคาร์ดินัล บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์
นักบวชชายหญิง และพี่น้องคริสตัง “อุชเชนี” มาจากชื่อนักบุญ
“เอเว่น” (เมื่อรับศีลล้างบาปเป็นเด็กหญิงจึงชื่อนักบุญเอเว่นนี่)

ปกหน้าใน

รูปบน พระแท่นในสักการสถาน
พระเมตตาเวทียาเฟนีกี อัครสังฆ-
มณฑลคราคูฟ โปแลนด์ สถานที่
จัดประชุมพระเมตตาโลก ครั้งที่ 2
ระหว่างวันที่ 1-5 ตุลาคม ค.ศ.
2011 ที่นี่เองเป็นอารามพระมารดา

แห่งพระเมตตาที่นักบุญซิสเตอร์โฟสตินาได้เห็นประจักษ์เรื่อง
พระเมตตาของพระเยซูเจ้า

รูปล่าง ตัวแทนคณะพระเมตตาประเทศไทย 30 ท่าน เข้าร่วม
ประชุมพระเมตตาโลก ภาพนี้ถ่ายด้านหน้าประตูทางเข้าอาสน-
วิหารพระเมตตา ชุดพระเมตตาของชาวไทยได้รับคำชมเชย
จากผู้เข้าร่วมประชุมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะบรรดาพระสงฆ์
และสัตบุรุษจากนวยออร์ก

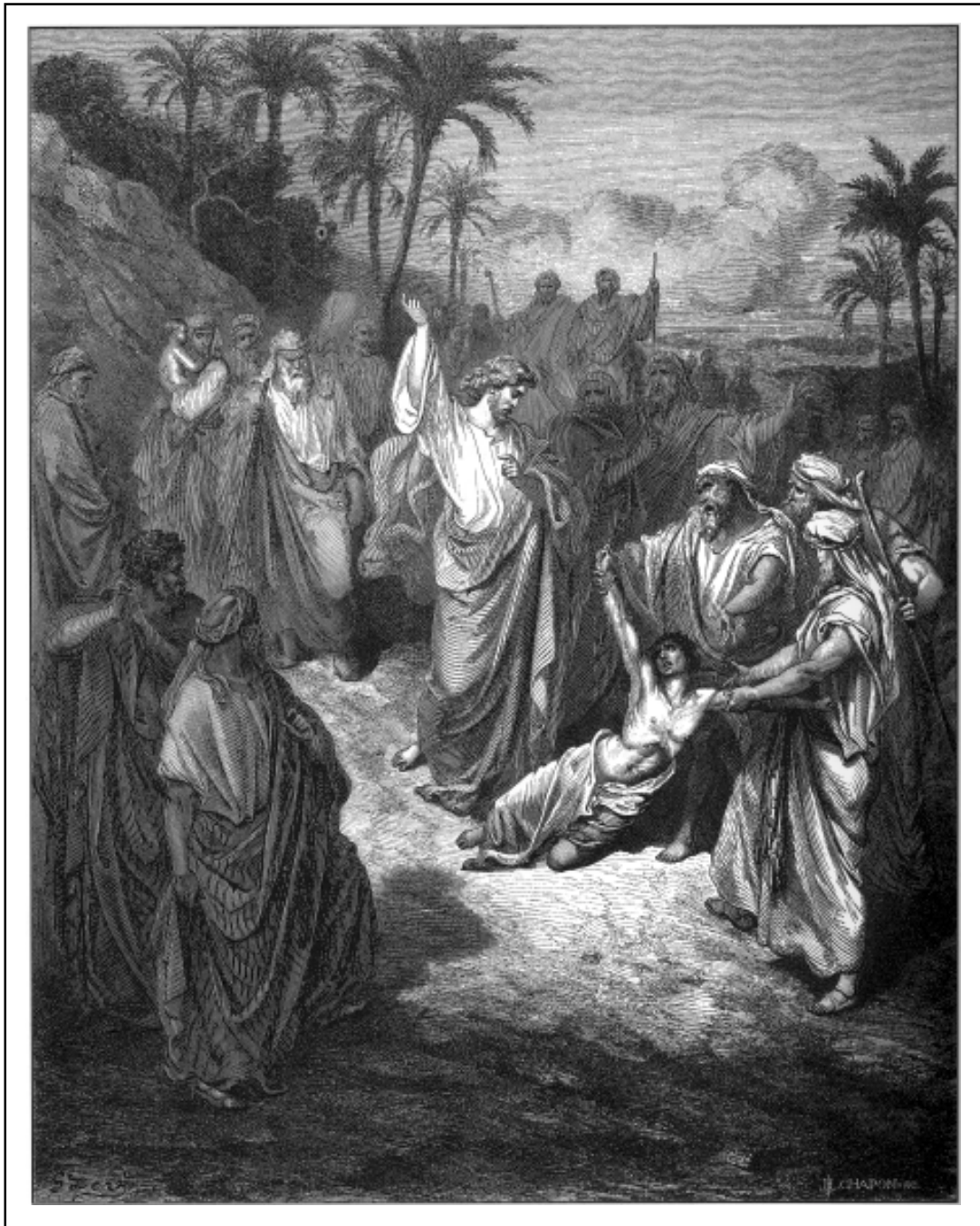
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและ
รับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

พระเยซูเจ้าทรงรักษาผู้ป่วยโรคลมชักให้หาย

มธ 17:14-20

“โรคลมชัก” ในโลกปัจจุบันอาจอธิบายได้ว่าเชื้อไวรัสเข้าไปทำลายระบบประสาทจนไม่สามารถควบคุมร่างกายบางช่วงบางเวลาได้หรืออาจเป็นความผิดปกติในระบบประสาทมาแต่เกิดเลย ซึ่งปรากฏผลตามวัยตอนโตที่ไม่สามารถควบคุมการเดินเหิน กล้ามเนื้อ จนตกน้ำตกไฟเมื่อเกิดอาการ บางทีร่างกายก็ล้มลงฟาดกับของแข็ง ฟันกัดลิ้นตนเองจนขาด ฯลฯ

แต่ในสมัยโบราณ ความเจ็บไข้ได้ป่วยและโรคร้าย ผู้คนเชื่อว่ามิสาเหตุมาจากปีศาจเข้าไปในร่างกายของผู้ป่วย ต้องขับไล่มันออกไป เราสามารถเชื่อมโลกปัจจุบันและโลกของคนโบราณได้ด้วยความจริงที่ “ความชั่วร้ายเป็นบ่อเกิดของความทุกข์ทรมานทั้งปวงของร่างกายและจิตใจ”

ความชั่วที่เริ่มต้นจากใจก่อนแล้วสำแดงออกทางร่างกาย ความชั่วก็คือปีศาจนั่นเอง ความชั่วคือการไม่มีระเบียบ ไม่มีอนามัย ไม่มีศีลธรรม ไม่มีความรักความเมตตาต่อผู้อื่นแถมไม่เพียงอดทนดูแลเด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์ หรือละเลยสะเพร่าในการดูแลคนเจ็บป่วยเพราะขาดความรัก เราไม่มีจุดหมายจะอธิบายวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือการอนามัย แต่การอ่านพระวาจาของพระเป็นเจ้ามีจุดมุ่งหมายอยู่ที่ความเชื่อมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ชายผู้นี้มาร้องต่อพระเยซูเจ้าว่าลูกศิษย์ของพระองค์ไม่สามารถรักษาลูกของเขาให้หายได้ ขอพระองค์เองทรงรักษาเด็กที่เจ็บป่วยด้วย พระเยซูเจ้าทรงดำนิบบรรดาสาธุศิษย์ที่มีความเชื่ออ่อนแอแต่มิได้ตำหนิของผู้ป่วย เนื่องจากเขาผิดหวังในสาธุศิษย์ และยังคงไม่ทอดเลยเสียความเชื่อ กลับเข้ามาพระองค์เพื่อรักษาลูกของเขาอีกอย่างไม่ทอดเลย พระเยซูเจ้าทรงรักษาเด็กนั้นให้หายโดยขับไล่ปีศาจให้ออกไป บรรดาสาธุศิษย์สงสัยว่าทำไมพวกเขาจึงรักษาเด็กไม่ได้ พระเยซูเจ้าจึงทรงเฉลยว่าพวกเขาไม่มีความเชื่อ (สำเนาโบราณบางฉบับที่คัดลอกต่อๆ กันมา เพิ่มเติมว่า “ไม่มีความเชื่อเลย” เจริงอรรถ f ในหนังสือพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ฉบับจัดพิมพ์โดยคณะกรรมการคาทอลิก เพื่อพระคัมภีร์ ปี ค.ศ. 2002 หน้า 95 ในเจริญอรรถ g ของพระคัมภีร์ที่เดียวกันยังบอกว่า สำเนาโบราณบางฉบับเพิ่มเติมสาเหตุอีกข้อหนึ่งด้วยว่า “เพราะปีศาจชนิดนี้ขับไล่ออกไปไม่ได้เลย นอกจากด้วยการอธิษฐานภาวนาและการจำศีลอดอาหารเท่านั้น”) (เทียบ มก 9:14-29)

ข้าแต่พระเจ้า... การอธิษฐานภาวนานับเป็นการชำระตนชดเชยใช้โทษบาป การอดอาหารก็เช่นเดียวกัน ข้าพเจ้าทั้งหลายต้องชำระตนให้บริสุทธิ์อยู่เสมอ เพื่อจะพ้นจากต้นตอแห่งความชั่วร้ายหรือปีศาจ ซึ่งเป็นผลของบาปที่ข้าพเจ้ากระทำในชีวิต ขอข้าพเจ้าพ้นความเจ็บป่วยไข้ทุกประการ อันเนื่องมาจากความชั่วร้ายของความประพฤติดิถีศีลธรรม และละเลยไม่ปฏิบัติงานความรักความเมตตาต่อผู้อื่นด้วยเทอญ ๕

ข้าพเจ้าเฝ้าดูความเป็นไป ด้วยใจสงบ

ในลิฟท์สำนักงานสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ปลายเดือนตุลาคม มีแผ่นกระดาษติดอยู่ ใจความว่า 13.00 น. วันนี้ ขอเชิญทุกท่านในตึกนี้ ช่วยกันแก้คของชว่น้ำท่วม ผมมองกระดาษแผ่นนั้นด้วยสายตาเย็นชา เป็นรอบที่เท่าไรแล้วที่เราได้เสนอเรื่องเกี่ยวกับน้ำท่วม นอกจากน้ำจะค่อยๆ ทะลักใกล้ตัวเราเข้ามาทุกที เหมือนตอนนี้ เราถูกน้ำล้อมไว้หมดแล้ว คุณพ่อบางท่านบอกกับผมว่า น้ำไม่ได้ท่วม น้ำเพียงขอพื้นที่คืนเท่านั้นเอง

ชีวิตช่วงนี้เหมือนพักร้อน แต่ในใจหาหุ่มเย็นไม่ เรื่องราวความเหนื่อยยากของเพื่อนพี่น้อง จากเชียงใหม่ นครสวรรค์ พิจิตร ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท ข้ามสังฆมณฑลนครสวรรค์มาจนถึง จ.อยุธยา นนทบุรี ปทุมธานี เดินทัพหน้ามาประชิดกรุงเทพฯ นครหลวง วันหนึ่งผู้รับผิดชอบออกมายืนยันว่าเอาอยู่ แต่เหมือนกับว่าทุกจุดที่เอาอยู่นั้นแหละ น้ำเอาอยู่หมด เข้ามากันทุกจุด ความสูญเสีย สูญหาย พลัดพราก ทวีขึ้น ดูเหมือนว่ายังมีอีกหลายภาค

งานหรือกิจกรรมต่างๆ ในช่วงนี้ค่อยๆ ประกาศเลื่อนบ้าง งดบ้าง เลื่อนไม่มีกำหนดบ้าง ผู้ร่วมงาน หรือผู้มีส่วนร่วมในงานของเราทั้งทางตรงและทางอ้อม ค่อยๆ ถอนตัว มาไม่ได้บ้าง ชว่น้ำท่วมที่บ้านบ้าง ย้ายไปอยู่ต่างจังหวัดบ้าง อุปกรณ์ต่างๆ เริ่มหนีตายเช่นเดียวกัน โรงพิมพ์อัสสัมชัญ ผู้รับงานพิมพ์คาทอลิกของเราอย่างเป็นทางการ ขนย้ายเครื่องไปอยู่ในที่สูงเพื่อความปลอดภัย แต่รับปากกับทางอุดมสาร/อุดมสานต์ว่าจะไม่กระทบ ถ้าเรายังส่งต้นฉบับได้อยู่ เพราะมีโรงพิมพ์มิตรสหายบางพื้นที่ที่ยังพร้อมรับงานของเราได้ กระทบครบ กระทบกันหมด

ในมุมของสื่อมวลชน ทวีทุกช่องออกข่าว รายงานสถานการณ์อย่างเกาะติด แต่เสียดายที่เน้นไป ในเชิงความเสียหาย หนังสือพิมพ์ขยาดึกว่าปกติ สื่อออนไลน์ดูคลิกคลิก มีสนามส่งต่อและเผยแพร่ข้อมูล ผู้คนเฝ้าติดตามข่าวนอกจากจะด้วยใจเห็นระทึก สมองยังทำงานด้วยว่า อันไหนจริง อันไหนปลอม อันไหนลือ สื่อคาทอลิกพยายามทำหน้าที่ของเราอย่างเต็มที่เช่นกัน

ในมุมของสื่ออื่น ไม่เพียงแต่สื่อในประเทศเท่านั้นสำนักข่าวใหญ่ๆ น้อยๆ ทั่วโลกต่างจับตา บางคนจับตาเพื่อรับทราบข้อมูล บางคนเพื่อวิเคราะห์ บางคนลงมือช่วยเหลือ และข่าวที่ทำให้อย่างน้อยเราคริสตชนไทย รู้สึกตื่นตัวใจนอกจากการให้ความช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์แล้ว วันที่ 30 ตุลาคม ในการสวดเทวทูตถือสาร ซึ่งกระทำทุกวันอาทิตย์ที่ลานหน้ามหาวิหารนักบุญเปโตร พระสันตะปาปา ยังทรงแสดงความห่วงใยใกล้ชิดเป็นพิเศษกับปัญหาภัยพิบัติน้ำท่วมของประเทศไทยรวมทั้งปัญหาคล้ายๆ กันที่เกิดขึ้นที่อิตาลีด้วย เช้าวันรุ่งขึ้นสื่อหลายสำนักรายงานข่าว สื่อในประเทศไทยซึ่งปกติแล้วสนใจข่าวทางศาสนาคริสต์น้อยมาก ก็สนใจประเด็นนี้เช่นกัน

มีเรื่องราวที่ไม่ได้คาดคิดเกิดขึ้น มากมายในห้วงเวลานี้ หลายสิ่งที่เคยคำนวณ คาดการณ์ กะเกณฑ์ เอาไว้ เป็นอันต้องปล่อยมือ ปรับเปลี่ยน ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ไม่มีทำที่อื่นใดที่ทำได้ เท่ากับการเฝ้ามองทุกสิ่งทุกอย่างด้วยใจสงบ และทอดสายตาขึ้นสู่เบื้องบน เราไม่เพียงพูดว่าอะไรจะเกิดมันก็ต้องเกิด แต่เราอยากจะพูดว่า “ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นล้วนเป็นประโยชน์ทั้งสิ้น สำหรับผู้ที่รักพระองค์”

บรรณาธิการบริหาร

อุดมทัศน์

ประธานสัอมวลชนคาทอลิกประเทศไทย :

พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ชานเนล,
อ.ประคิม ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตากร :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ
จารุวรรณ ศรีวรรกุล
กิตติพงษ์ งามกิตติคุณ

อุดมทัศน์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท

ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถ.นนทบุรี
แขวงช่องนนทบุรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok 10120 Thailand.

Tel. 66-2681-3900 ext. 1801

Fax : 66-2681-3900 ext. 1802

E-mail : thecatcom@loxinfo.co.th

Website : www.udomsam.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เพลง :

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สฤ์ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 “พระเมตตาในฐานะต้นธารแห่งความหวัง”
ประชุมพระเมตตาโลกที่โปแลนด์
- 18 ศิลปินแห่งชาติ คริสตชนคุณภาพที่ทุกคนภูมิใจ
อ.ประคิม ชุมสาย ณ อยุธยา

พระคัมภีร์

- 37 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 40 วันละก้าวกับพระเยซู

ชีวิตคริสตชน

- 42 ข้างธรรมาสน์
- 43 เรื่องเล่าของชานา
- 44 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 46 ระหว่างเดือน
- 50 ใต้ตามโค้งตะวัน
- 56 คุยกับเกสัชกร
- 58 บันที่กรรมทูต
- 62 คูหน้ง
- 64 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 พจนมาลา
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรอุดมทัศน์
- 77 การ์ตูนครูต้อย
- 79 คุยกันฉันเพื่อน
- 83 ผ่อนคลายสไตล์ที่อ้อย
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 88 ชวนคิดชวนอ่าน

จิตปะ

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 เขียนกวีเขียนชีวิต

“พระเมตตาในฐานะต้นธารแห่งความหวัง” ประชุมพระเมตตาโลกที่โปแลนด์

1.

การประชุมพระเมตตาโลกครั้งที่ 2 จัดขึ้นที่สักการสถานพระเมตตาเวเกียฟนิกี อัครสังฆมณฑลคราคูฟ ประเทศโปแลนด์ ระหว่างวันที่ 1-5 ตุลาคม ค.ศ. 2011 หัวข้อการประชุมครั้งนี้มีว่า “พระเมตตาในฐานะต้นธารแห่งความหวัง” (Divine Mercy as the source of hope) โดยมีพระคาร์ดินัลสแตนนิสลัฟ ดิวิช พระอัครสังฆราชแห่งอัครสังฆมณฑลคราคูฟ เป็นประธานการจัดงาน มีพระคาร์ดินัลอีก 6 ท่านเข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ด้วย เช่น พระคาร์ดินัลคริสตอโฟฟอนบอร์น พระอัครสังฆราชแห่งเวียนนา ผู้รับผิดชอบกิจการงานพระเมตตาของสันตะสำนัก พระคาร์ดินัลปีเตอร์ แอร์โด จากประเทศฮังการี ประธานสหพันธ์สภาพระสังฆราชยุโรป พระคาร์ดินัลสแตนนิสลัฟ รือว์โก ฯลฯ มีพระสังฆราชเข้าร่วม 36 ท่าน พระสงฆ์กว่า 250 องค์ สัตบุรุษจาก 68 ประเทศทั่วโลกกว่าหนึ่งพันคน คณะพระเมตตาประเทศไทยเข้าร่วมประชุมครั้งนี้จำนวน 30 ท่าน ประกอบด้วย พระสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์ พระสังฆราชซิลวีโอ ลิริพงษ์ จรัสศรี (ผู้ดูแลงานของคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อมาราวาสในสภาพระสังฆราชฯ) คุณพ่อยอห์น บัปติส พงศ์เทพ ประมวลพร้อม (จิตตาศึกษา คณะพระเมตตาประเทศไทย) บราเดอร์ มีศักดิ์ ว่องประชาบุญกุล (จิตตาศึกษา คณะพระเมตตา สังฆมณฑลเชียงใหม่) พี่น้องคริสตังไทยอีก 27 ท่าน และยังมีคุณพ่อวิวัฒน์ แพร์ลริ เดินทางจากประเทศอิตาลีมาร่วมสมทบกับคนไทยในการประชุมครั้งนี้ด้วย

2.

ตลอดการประชุมทั้ง 5 วัน จะเริ่มต้นด้วยการสวดทำวัตรเช้า โดยคณะกรรมการจัดการประชุม จงใจใช้บทเพลงภาษาละติน **“Misericordias Domini”** (พระเมตตา) เป็นเพลงประจำการประชุมเพื่อร้องอย่างไพเราะทุกเช้าก่อนสวดภาวนา เป็นบทเพลงที่น่าประทับใจ ร้องง่าย ฟังติดหูทันที ทุกเช้าผู้ร่วมพิธีนับพันพร้อมพระคาร์ดินัล พระสังฆราช และพระสงฆ์จะเปล่งเสียงอย่างพร้อมเพรียง แม้ผู้ไม่รู้จักภาษาละติน ก็เปล่งเสียงตามได้อย่างง่ายดาย

บรรดาพระคาร์ดินัลจะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนเป็นประธานในการสวดทำวัตรทุกเช้า พอถึงช่วงบท “เบนดิกตุส” ประธานก็จะถวายกำยานแด่ไม้กางเขนบนพระแท่น แล้วถวายแด่พระธาตุบุดูราศีสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ทางด้านซ้าย ถวายแด่พระรูปพระเมตตาซึ่งเป็นพระรูปประธานตรงกลางของอาสนวิหารและถวายแด่พระธาตุของนักบุญซีสเตอร์โพสดีนาทางด้านขวา และแม้ในพิธีมิสซาภาคถวาย ประธานก็จะถวายกำยานแบบนี้เช่นเดียวกัน อันเป็นการให้ความสำคัญแด่ผู้รับใช้ที่เป็นธรรมทูตข่าวสารพระเมตตาขององค์พระเยซูเจ้าทั้งสองท่านคือ นักบุญโพสดีนา และบุดูราศีสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 นั่นเอง เมื่อสวดทำวัตรแล้วก็จะต่อด้วยพิธีมิสซาขอพระคุณ อันเป็นภาพที่น่าประทับใจแก่ผู้ร่วมประชุมตลอด 5 วัน ทุกวันจะเห็นบรรดาพระคาร์ดินัล พระสังฆราช จำนวนกว่า 250 องค์ทยอยเดินขึ้นเป็นขบวนแห่เข้าสู่พระแท่น อันมีพระสังฆราชไทยของเราในขบวนแห่ถึง 2 องค์

HYMNUS
MISERICORDIAS DOMINI

Vox:

 et Misericordias Domini in aeternum cantabo (20)

Vox:

1. Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in aeternum misericordia eius.
1. Qui fecit mirabilia magna solus, quoniam in aeternum misericordia eius.
1. Quia in humilitate nostra memor fuit nostri, quoniam in aeternum misericordia eius.
4. Confitemini Domino dominorum, quoniam in aeternum misericordia eius.
3. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto, Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.
6. Sicut erat in principio et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen, amen.

พระคาร์ดินัลสแตนสลัฟ ดิวิช พรหมน้ำเสกด้วยกิ่งกุหลาบในพิธีมิสซาเปิดการประชุม

ด้วยกัน นำความชื่นชมยินดีและภาคภูมิใจมาสู่ คณะพระเมตตาชาวไทยทุกวันเป็นพิเศษ พิธีมิสซา จะขับร้องเป็นภาษาละตินอย่างสง่างามทั้งบทเพลงและ ขับทำนองเวลาอ่านบทอ่านจากพระคัมภีร์ด้วย อย่างไรก็ดีในการประชุมครั้งนี้ คณะพระเมตตาจาก ประเทศไทยได้เตรียมเครื่องรับฟังพร้อมผู้แปลเพื่อ

ผู้ร่วมประชุมชาวไทยจะสามารถเข้าใจบทเทศน์ของประธานในทุกลมิสซา อีกทั้ง เนื้อหาของผู้บรรยายในช่วงต่างๆ (ขอขอบคุณคุณคุณเอ็มมา แดงสว่าง ผู้ถ่ายทอดคำแปลภาษาอังกฤษของที่ประชุมมาเป็นภาษาไทย และคุณพิสิฐ นวชาติ โฆษิตที่จัดเตรียมเครื่องรับฟังให้แก่ พวกเรา) โอกาสนี้เราจึงพบว่าคริสตังชาวโปแลนด์ยังคงใช้จารีตโรมันอย่างเคร่งครัด พวกเขายังคงคุ้นเคยกับภาษาละติน พระศาสนจักรโปแลนด์มีความใกล้ชิดกับพระศาสนจักรที่กรุงโรมอย่างมาก ทุกลมิสซาพระคาร์ดินัลผู้เทศน์จะมีใช้ประธานพิธีมิสซา แต่จะเป็นท่านอื่นที่ได้เชิญมาเป็นพิเศษ และหลังจากบทภาวนาหลังรับศีล ก็จะมีพระคาร์ดินัลที่ได้รับเชิญพิเศษเช่นกันกล่าวสรุป แนวคิดเกี่ยวกับพระเมตตาของพระเยซูเจ้า อันเป็นการให้เนื้อหาสาระเพิ่มเติมนอกเหนือจาก บทเทศน์ในมิสซา ซึ่งทำให้การประชุมช่วงเช้ามีทั้งสาระจากพระคัมภีร์ในมิสซา และเนื้อหา ของการประชุมตอนท้ายนี้เอง เพราะเมื่อมิสซาจบลงก็จะพักเที่ยงพอดี

ส่วนอาหารเที่ยงก็จะร่วมรับประทานอาหารกันในอาคารที่จัดเตรียมไว้ให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุม อย่างพอเพียง เนื่องจากสักการสถานพระเมตตาแห่งวาเกียฟนี่ก็เป็นที่ตั้งดวงบุญระดับโลกจึงมี อาคารโรงอาหารนี้ตั้งถาวรอยู่แล้ว

3.

บ่ายวันเสาร์ที่ 1 ตุลาคม เป็นพิธีต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมอย่างเป็นทางการ โดยเชิญธงชาติของแต่ละประเทศมาแสดง และโบกสะบัดเมื่อขานเรียกชื่อแต่ละประเทศ มีการสวดสายประคำพระเมตตาและต่อด้วยพิธีมิสซา ส่วนพิธีมิสซาเปิด**การประชุมพระเมตตาโลกครั้งที่ 2** อย่างเป็นทางการมีขึ้นในวันอาทิตย์ที่ 2 ตุลาคม หลังพิธีมิสซา ขณะที่พระคาร์ดินัลกล่าวสรุปหลังรับศีลฯ นั้นเองก็เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงพบปะทักทายตรงหน้าต่างกับบรรดาสัตบุรุษ ณ ลานพระมหาวิหารนักบุญเปโตร ซึ่งมีการถ่ายทอดสัญญาณคำปราศรัยของพระองค์ท่านมายังจอเครื่องรับในอาสนวิหารพระเมตตาที่ผู้เข้าร่วมประชุมชุมนุมกันอยู่และถ่ายทอดสัญญาณไปยังช่อง 1 ของสถานีโทรทัศน์โปแลนด์ พระคาร์ดินัลผู้กล่าวสรุปจึงเชื้อเชิญให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ชมจอภาพสมเด็จพระสันตะปาปาที่ถ่ายทอดมา โดยเฉพาะพระองค์ทรงกล่าวอวยพรให้แก่ทุกคนที่มาร่วมประชุมกัน ณ สักการสถานพระเมตตา คราคูฟ ประเทศโปแลนด์ พระองค์ท่านทรงอ่านจดหมายสั้นๆ อย่างเป็นทางการเพื่อประทานพระพรแก่การ

ประชุมครั้งนี้ด้วย แล้วจึงทรงนำสวดบท เทวทูตถือสารฯ เมื่อสัญญาภาพตัดไปแล้ว ที่ประชุมภายในอาสนวิหารพระเมตตาต่าง ประมอื่กันกึกก้อง ด้วยความยินดีในสาร ของพระองค์ที่ทรงมีถึงการประชุมพระ- เมตตาโลกครั้งนี้อย่างยิ่ง จากนั้นพระ- คาร์ดินัลจึงได้อ่านจดหมายตอบถวายแด่ พระองค์ท่านให้แก่ที่ประชุมได้ฟัง ซึ่งคณะ กรรมการจัดการประชุมจะส่งไปถวายแด่สมเด็จพระสันตะปาปาต่อไป ในการประชุมครั้งที่ 1 ปี ค.ศ. 2008 ไม่มีช่วงเวลาเช่นนี้ เนื่องจากการจัดการประชุมที่กรุงโรม และสมเด็จพระสันตะ- ปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงเป็นประธานพิธีมิสซาเปิดประชุมในครั้งนั้นด้วยพระองค์เองเลยทีเดียว

4.

ภาคบ่ายเป็นการแสวงบุญไปยังสถานที่ ต่างๆ ในอัครสังฆมณฑลครากูฟ เช่น อาสนวิหารเซนต์แมรี, ปราสาทและอาสน- วิหารหลวงแห่งวาเวิล ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ วิสตุลาซึ่งเป็นพระราชวังของกษัตริย์ โปแลนด์ในยุคกลางและเป็นศูนย์การ ปกครองอยู่นานถึง 500 ปี ภายในปราสาท มีอาสนวิหารหลวง (Royal Cathedral) โดม ของวิหารฉาบด้วยทองคำหนัก 50 กิโลกรัม บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 เมื่อเสด็จกลับมาเยือนโปแลนด์ก็จะมา ถวายพิธีมิสซา ณ พระแท่นที่ฝังพระศพของ นักบุญสตานิสเลาส์ พระสังฆราชและมรณ- สักขีองค์สำคัญของประเทศโปแลนด์ใน วิหารแห่งนี้ด้วย รวมทั้งพระอัครสังฆราช แห่งครากูฟทุกองค์จะมาถวายมิสซาที่นี่ ทุกวันอาทิตย์ถ้าไม่ติดภารกิจใด บางบ่ายก็จะ ไปยังโบสถ์อื่นที่กำหนดเป็นที่ฝังบรรยาย ของกลุ่มภาษาอังกฤษ และในกลุ่มภาษา อังกฤษนี้เองคณะพระเมตตาประเทศไทยได้

คุณพ่อเซราฟิม มิกาเลนโก ชาวาคูค

พบกับ **คุณพ่อเซราฟิม มิกาเลนโก MIC*** ซึ่งเป็นผู้เขียนหนังสืออธิบายเรื่อง **“สารและความศรัทธาต่อพระเมตตา”** ซึ่งคณะพระเมตตาประเทศไทยได้นำมาแปลเป็นภาษาไทยเผยแพร่กันอยู่ในเวลานี้ ท่านเป็นผู้บรรยายบ่อยครั้งทางสถานีโทรทัศน์ไอเทิร์นเนชันลเวิร์ลเน็ตเวิร์ก และสถานีโทรทัศน์อื่นๆ อีกทั้งยังเป็นผู้อำนวยการครั้งคราวของศูนย์เมเรียนเฮล์เพอร์อันเป็นศูนย์เผยแพร่พระเมตตาแห่งชาติของประเทศไทย การได้พบคุณพ่อเซราฟิม นำความยินดีมาสู่คณะพระเมตตาชาวไทยอย่างมาก ขอถ่ายภาพพร้อมกับคุณพ่อเป็นที่ระลึกหลายภาพเลยทีเดียว พวกเรายังได้ไปยังค่ายกักกันเอดส์วิทซ์-เบอร์เคนานัน เพื่อร่วมจิตใจในความยากลำบากของชาวยิวและชาวโปแลนด์ที่ถูกทารุณกรรมโดยพวกเยอรมัน

นาซี ณ ค่ายกักกันนี้ โดยเฉพาะได้หยุดสวดภาวนา ณ ห้องขังของ**คุณพ่อนักบุญแม็กซิมิเลียน โกลเบ** ห้องรมแก้สพิษสังหารหมู่ชาวยิว และห้องเผาศพนับล้านคน

*MIC คือพระสงฆ์คณะแม่พระปฏิสนธินิรมล โดยคุณพ่อโยเซฟ ยาร์เซบอฟสกี ค.ศ. 1941 หนึ่งในสมาชิกของคณะได้หลบหนีพวกคอมมิวนิสต์ออกจากโปแลนด์ไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาได้สำเร็จสมที่ท่านบนบานต่อพระเมตตาเอาไว้ว่าหากท่านไปถึงสหรัฐอเมริกาได้จะอุทิศชีวิตที่เหลืออยู่เผยแพร่สารและความศรัทธาต่อพระเมตตา ต่อมาสมาชิกอีกท่านหนึ่งคือ คุณพ่อวอลเตอร์ เบลีชินสกี ก็ได้ก่อตั้งคณะธรรมทูตพระเมตตาขึ้นในปี ค.ศ. 1944 ที่เอดินฮิลล์ สต็อกบรีดจ์ แมสซาชูเซตส์ ซึ่งปัจจุบันเป็นศูนย์กลางการสถานพระเมตตาแห่งชาติ และศูนย์เมเรียนเฮล์เพอร์ก็เป็นสำนักพิมพ์ทางศาสนาที่ทันสมัย และเผยแพร่สิ่งพิมพ์เพื่อความศรัทธาต่อพระเมตตา พอถึงกลางปี ค.ศ. 1953 ก็สามารถแจกจ่ายสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับพระเมตตาไปแล้วกว่า 25 ล้านชิ้นทั่วโลก

เย็นวันเดียวกันนั้น (4 ต.ค. 2011) ยังเดินทางต่อไปยังวัดบ้านเกิดของบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ณ เมืองวาโดวิเช นำความปลาบปลื้มยินดีมาสู่ผู้เข้าร่วมประชุมอย่างที่สุด มีการจัดงานพิธีกรรมหน้าวิหารบ้านเกิดของพระองค์เป็นการสวดภาวนาเพื่อ “ศาสนจักรสัมพันธ์” เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ริเริ่มการประชุมนมัสตวแทนศาสนาต่างๆ เพื่อภาวนาร่วมกันที่เมืองอัสซีซี เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ.1986 (ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ทรงจัดขึ้นอีกครั้งในปีที่เมืองอัสซีซี วันที่ 26-27 ตุลาคม โอกาสครบ 25 ปีวันภาวนาเพื่อสันติภาพของโลก) เราจึงระลึกถึงพระองค์ท่านบุญราศีในความคิดริเริ่มที่ท่านได้มอบไว้ให้แก่พระศาสนจักร เมื่อพิธีจบแล้วทุกคนได้เข้าไปในวัดเพื่อสวดภาวนาและชื่นชมความงามของพระรูปพระมารดานิจจานุเคราะห์แห่งวาโดวิเช ทางด้านซ้ายเป็นที่ตั้งของแท่นล้างบาปที่บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ทรงได้รับศีลล้างบาปที่นี่ ครั้งพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ พระองค์ทรงเคยเสด็จมาจุ่มพิตแท่นล้างบาปนี้ 3 ครั้ง ดังคำกล่าวของพระองค์เมื่อครั้งกลับไปยังบ้านเกิดของพระองค์ว่า

“เมื่อมองย้อนกลับไปในอดีต ข้าพเจ้าเห็นหนทางแห่งชีวิตที่ผ่านสถานที่นี้ ผ่านวัดนี้ และผ่านครอบครัว ได้นำพาข้าพเจ้าไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่งอย่างใด กล่าวคือผู้ที่ล้างบาปแห่งวัดวาโดวิเช เป็นที่ล้างบาปนี้เองที่วันที่ 20 มิถุนายน 1920 ข้าพเจ้าได้รับพระพรหรรษาแห่งการเป็นบุตรของพระเจ้าเข้าสู่ความเชื่อในพระเจ้าและเข้าสู่ชุมชนแห่งพระศาสนจักรของพระองค์ ครั้งแรกที่ข้าพเจ้าจุ่มพิตที่ล้างบาปนี้ในฐานะที่เป็นพระอัครสังฆราชแห่งคราคูฟคือโอกาสที่เราทำการเฉลิมฉลองครบหนึ่งพันปีแห่งการกลับใจของประเทศโปแลนด์ จากนั้นข้าพเจ้ามีโอกาสจุ่มพิตที่ล้างบาปอีกครั้งหนึ่งในฐานะที่เป็นคาร์ดินัลในวาระครบ 50 ปีที่ข้าพเจ้าได้รับศีลล้างบาป วันนี้ข้าพเจ้าได้จุ่มพิตอีกเป็นครั้งที่สาม โดยการเดินทางมาจากโรมในฐานะเป็นผู้สืบตำแหน่งจากนักบุญเปโตร

อีกครั้งหนึ่งที่ข้าพเจ้าสามารถพิศพ่งพระพักตร์ของพระมารดานิจจานุเคราะห์ที่วาโดวิเช ข้าพเจ้าขอร้องทุกท่านให้ระลึกถึงข้าพเจ้าด้วยเมื่อสวดต่อหน้าพระรูปนี้” (คัดจาก คำปราศรัยของบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 โอกาสเสด็จเยือนบ้านเกิดวาโดวิเช, 7 มิถุนายน 1979)

คณะพระเมตตายังมีโอกาสชมเหมืองเกลือ (Wieliczka Saltmine and Museuon) ซึ่งเป็นเหมืองเกลือโบราณตั้งแต่ศตวรรษที่ 12 ลึกลงถึง 327 เมตร รวมความยาวทางเดินใต้ดินทั้งสิ้น 300 กิโลเมตร เคยเป็นอุตสาหกรรมรุ่งเรือง เนื่องจากราคาเกลือสมัยโบราณมีค่าเท่ากับทองในแผ่นดินยุโรปตะวันออกซึ่งก็ตกต่ำลงในศตวรรษที่ 19 ยูเนสโกได้ประกาศอนุรักษณ์เป็นมรดกโลกเมื่อ ปีค.ศ. 1978 บุคคลสำคัญในโลกต่างก็มาเยือนเหมืองเกลืออันน่าอัศจรรย์ใจนี้ เช่น นิโคลัส โคเปอร์นิคัส (นักวิทยาศาสตร์) โยฮัน วูฟกัง ฟอน เกอเธ่ (กวี) เฟรดริก โชแปง (คีตกวี) คาโรล วอยติวา (บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2) บิล คลินตัน ฯลฯ ครั้งแรกที่เรารู้ว่าจะไปชมเหมืองเกลือ เราไม่สามารถจินตนาการได้เลยว่าเป็นเช่นไร และเมื่อได้มาชมจริงๆ ก็ต้องใช้ลิฟต์แคบๆ ลงไปลึกถึงเกือบร้อยเมตร ได้เห็นความโอฬารตระการตาของเหมืองใต้ดินที่เขาขุดเป็นห้องทำงาน ห้องจัดงานเลี้ยง คอกม้า วัดน้อย 2 หลัง และหลังใหญ่สง่างาม 1 หลัง ผนังโดยรอบทั้งหมดเป็นหินเกลือมีรสเค็ม สามารถขุดสกัดออกมาทำเป็นเกลือได้ทั้งสิ้น มัคคุเทศก์ยังเชิญพวกเราลองลิ้มรสผนังหินก็ได้ แต่อย่าเลียบรรดาอุปสัถจากหินเกลือที่ตั้งแสดงในเหมืองก็แล้วกัน (ฮา)

ที่สุดคณะพระเมตตาชาวไทยยังได้มีโอกาสสวดภาวนาต่อหน้า**พระรูปพระมารดาแห่งอัสนาโกรา หรือ “แม่พระฉวีดำ”** แห่งเมืองเชสโตโซฟา สถานที่แสวงบุญที่ไม่มีชาวโปแลนด์คนใดไม่รู้จัก ทุกคนจะมาคุกเข่าสวดต่อหน้าพระรูปพระมารดาอุ้มพระกุมารที่วาดบนแผ่นไม้ จากอดีตจนถึงปัจจุบันนี้ ยาวนานมาหลายร้อยปีแล้ว โดยเฉพาะชาวโปแลนด์เมื่อมีความยากลำบากจากการรุกรานของศัตรู ทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ และบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ก็เสด็จมาสวดต่อหน้าพระรูปแม่พระนี้เสมอ ทุกครั้งที่พระองค์เสด็จเยือนประเทศบ้านเกิด

5.

ความทุกข์ยากของคริสตังในประเทศโปแลนด์ที่ถูกเยอรมันนาซียึดครองประเทศเมื่อครั้งสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อ

คณะพระเมตตาประเทศไทยถ่ายภาพกับพระคาร์ดินัล คริสตอเฟอร์ บอร์น

เยอรมันนาซีพ่ายแพ้ในสงครามโลกแล้ว ก็ยังถูกคอมมิวนิสต์โซเวียตเข้าปกครองประเทศด้วยระบอบคอมมิวนิสต์อีกยาวนาน ทำให้เราเข้าใจว่าพระเมตตาของพระเยซูเจ้าเป็นมหัศจรรย์ช่วยเหลือชาวโปแลนด์ที่เรียนรู้ที่จะใช้ “ความไว้วางใจ” ในพระเยซูเจ้าอย่างมาก และ “ความไว้วางใจ” นี้เองเป็นเงื่อนไขสำคัญของการเข้ามาพึ่งพาพระเมตตาของพระเยซูเจ้า เมื่อเราประสบความยากลำบากแทนที่เราจะถามองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “ทำไมเรื่องนี้ต้องเกิดขึ้นกับครอบครัวของคุณ?” เรากลับพูดว่า “พระเยซูเจ้าข้า ลูกวางใจในพระองค์” อันเป็นประโยคที่พระเยซูเจ้าทรงประสงค์ให้เขียนไว้บนรูปพระเมตตาที่พระองค์เผยแสดงแก่นักบุญซิสเตอร์โฟสตินา [บันทึก 47] และยังคงสวดภาวนาควบคู่ไปกับภารกิจต่อผู้อื่นอย่างน้อยวันละ 1 อย่าง ทำด้วยกิจการไม่ได้ก็ต้องพูดดีถึงเขา พูดดีถึงเขาไม่ได้ก็ต้องสวดภาวนาให้เขา ความศรัทธาต่อ “พระเมตตา” ของพระเยซูเจ้าเริ่มต้นขึ้นที่ตำบล วาเกียฟนิกิ คราคูฟ และการประชุมพระเมตตาโลกครั้งที่ 2 นี้ นำทุกคนหวนกลับมายังอารามพระมารดาแห่งพระเมตตา บ้านของนักบุญโฟสตินา ที่ท่านได้รับสารและการประจักษ์จากพระเยซูเจ้าให้ท่านไปเผยแผ่ พระเมตตาของพระองค์ อีกครั้งหนึ่ง เริ่มต้นจากวัดน้อยในอารามของท่านและทุกแห่งหนบนโลก

(อ่านต่อหน้า 54)

หน้าสี่ เซนต์หลุยส์

หน้าสี่ สัมภาษณ์

แรงบันดาลใจไม่สุดสิ้น

อ.ประคิน ชุ่มสาย ณ อยุธยา

สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ร่วมกับคณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์ จัดงาน “กตัญญูตา ปุณิษาจารย์ อ.ประคิน ชุ่มสาย ณ อยุธยา” และจัดเสวนาในหัวข้อ “แรงบันดาลใจไม่สุดสิ้น อ.ประคิน ชุ่มสายฯ” เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2011 ที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ คุณพ่ออนุชา ไชยเดช ดำเนินรายการเสวนา โดยอาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ม.ร.ว.อรรถจักร์ ของทอง คุณพ่ออนุสรณ์ แก้วขจร และเซอร์มารี หลุยส์ พรฤกษ์งาม ร่วมเสวนา

คุณพ่ออนุชาเริ่มประเด็นคำถามถึงที่มาที่ไปที่ทำให้ได้มารู้จักกับอาจารย์ประคิน หรืออูชเชนี อ.เนาวรัตน์ วันนี้รู้สึกเป็นเกียรติที่ได้อยู่ท่ามกลาง ผู้ควรเคารพและคารวะทุกท่าน เป็นครั้งแรกที่ได้เข้ามาในสถานที่นี้ ผมรู้จัก อ.ประคิน รู้จักในนามอูชเชนีก่อน เพราะได้อ่านหนังสือ “ขอบฟ้าขลิบทอง” ในสมัยที่ผมเริ่มเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ ใหม่ๆ กาพย์กลอนที่ผมเริ่มท่องในครั้งแรกนั้นมาจาก วรรณคดี และพวกสุภาษิต แต่รู้สึกว่าตนเองชอบกาพย์กลอนสมัยใหม่ขึ้นมาเหมือนกัน ก็มีหลายบทที่สนใจท่องจำได้ อย่างของท่านหม่อมหลวงศรีฟ้า ลดาวัลย์ หรืออย่างของ คุณพี่พยอม ของทอง ทำให้ยิ่งชอบกาพย์กลอนสมัยใหม่มากขึ้นเรื่อยๆ และจากการท่องจำจนกลายเป็นกาพย์กลอนประจำใจไป ครั้นพอได้มาอ่านหนังสือ ขอบฟ้า ขลิบทอง ของอูชเชนี แล้วผมอ่านอย่างตื่นตะลึงมากๆ ผมนึกไม่ถึงเลยว่า กลอนอย่างนี้มี ด้วยหรือ มันมิได้ปลอบใจ หรือประโลมใจเท่านั้น แต่มันปลุกใจด้วย ทำให้ผมทราบว่า สาระของกาพย์กลอนนั้นมันก็คือ ปลอบใจ ประโลมใจ และปลุกใจ

กลอนของอ.ประคิน นั้นยังทันสมัย ยังใช้ได้กับยุคสมัย และใช้ได้กับสถานการณ์ ตอนนี้อยู่เข้าไป อันนี้เป็นความอมตะของบทกวีที่ไม่ตาย อ.ประคิน ยังยืนยง และยังอยู่ในหัวใจของเรา และสร้างสรรค์ความคิดใหม่ๆ และให้กำลังใจเราอยู่เสมอ

ผมอยากรู้จัก อ.ประคิม เมื่อได้อ่านขอบฟ้าขลิบทอง และทางพีพยอม และคุณหญิง อรฉัตร ซึ่งตอนนั้นท่านได้ทำงานที่บริษัทเซลล์ ตั้งแต่นั้นมาผมก็ได้รู้จักอาจารย์มากขึ้นและผมรู้สึกเหมือนว่าท่านเป็นญาติผู้ใหญ่ของผม ผมก็มีโอกาสได้พูดคุยกับท่าน ท่านก็พูดคุยกับผมได้ทุกอย่าง ท่านแบ่งปันอธิบายจนผมได้รับความกระจ่าง แม้เรื่องของลูกผมที่ไปเรียนที่ฝรั่งเศส ท่านก็ยังให้คำแนะนำ ฉะนั้นอาจารย์ไม่ใช่แค่หนักใจในใจของผมเท่านั้น แต่ท่านเป็นญาติผู้ใหญ่ที่ผมเคารพนับถืออยู่ตลอดเวลา อาจารย์เมตตาผมเลี้ยงข้าวผมตลอด ผมไม่มีอะไรจะตอบแทนอาจารย์จึงเขียนหนังสือเล่มน้อยๆ ชื่อ “สัมผัสคำ สัมผัสใจ” ในบทกวีของอุชเชนีเพื่อบูชาท่าน เมื่อปีที่แล้ว

คุณพ่ออนุสรณ์ ในวันนี้ผมรู้สึกเงิน รู้สึกว่าตัวเองเป็นคนตัวเล็กๆ คนหนึ่งเท่านั้นเอง ซึ่งผมเองที่เคยเปรียบกับอาจารย์ว่า “หากจะหาภาษาเทียบมาเปรียบเปรย ผมแค่ก้อนกรวดเท่านั้น” วันนี้ผมก็รู้สึกเช่นนั้น

จุดเริ่มของเรื่องราว พระจิตดวงทุกอย่างไว้ เมื่อตอนที่ผมอยู่ชั้นปี 4 เมื่อเราจบเราไปฝึกงาน ฝึกใช้ชีวิตอยู่ข้างนอก ผมใช้เวลาประมาณ 1-2 เดือนเพื่อฝึกงานที่สื่อมวลชนคาทอลิกฯ แผนกการพิมพ์อุดมสาร-อุดมสานต์ และเวลานั้นบ้านอาจารย์ก็มีหนังสือมากมาย อาจารย์มีความปรารถนาจะมอบหนังสือให้กับสื่อมวลชนคาทอลิกฯ ผมจึงเปลี่ยนมาเป็นคนจัดเก็บหนังสือ ที่บ้านอาจารย์ในเวลานั้น เดินทางจากสะพานพุทธไปบ้านอาจารย์ ทุกเช้าผมรู้สึกตื่นตื่นที่จะได้ไปบ้านอาจารย์ หลายท่านคงได้พบได้อ่านหนังสือขอบฟ้าขลิบทอง และหนังสือหลายเล่ม แต่ผมได้พบหนังสือที่เป็นชีวิตของตัวเองอาจารย์เอง ซึ่งไม่ได้เป็นตัวหนังสือ

แต่เรื่องเล่าและชีวิตของอาจารย์ที่ได้กรุณาเล่าให้ผมฟัง ผมยังจำถึงผัดซีอิ๊วที่อาจารย์เลี้ยงเป็นครั้งแรกและผมก็ยังไปที่บ้านอาจารย์อีกหลายครั้ง นี่ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผมรู้จักอาจารย์อาจารย์ก็ได้กรุณารู้จักผม

คุณหญิงอรฉัตร ดิฉันได้พบอาจารย์ประคิม ตอนแรกคือดิฉันไปทำงานที่บริษัทเชลล์ แต่ก็ได้เคยได้ยินชื่ออาจารย์ตั้งแต่สมัยอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว เพราะอาจารย์สอนภาษาฝรั่งเศสที่นั่น และเมื่อโอกาสงาน 75 ปี บริษัทเชลล์ อาจารย์ก็ให้ดิฉันไปช่วยซ่อมละครให้พนักงานเพื่อออกรายการโทรทัศน์ ดิฉันก็เลยไปช่วยตรงนั้น จากนั้นไม่นานนักพอลูกน้องของอาจารย์ต้องไปต่างประเทศ อาจารย์จึงถามว่าดิฉันสนใจทำงานที่นี้ไหม ดิฉันเคยคิดอยากจะไปเป็นครู และก็ได้เคยสอนอยู่ 2 ปี แต่ผู้ใหญ่ที่บ้านก็ให้คิดให้ตัดสินใจเองว่าจะทำที่ไหน เมื่อดิฉันได้พบกับอาจารย์แล้ว ดิฉันจึงตัดสินใจว่ามาเป็นลูกน้องท่านอาจารย์ดีกว่าจึงตัดสินใจไปทำงานกับอาจารย์ ดิฉันเป็นลูกน้องอาจารย์ 7 ปี ดิฉันเรียนวิธีการทำงานจากอาจารย์ที่นั่น ชีวิตการทำงานของดิฉันได้แบบอย่างมาจากอาจารย์ทั้งสิ้น การประชาสัมพันธ์ การเขียนบันทึก การบรรยาย ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย การพิสูจน์อักษร ผิดตัวเดียวก็ไม่ได้ ถือว่าเป็นโอกาสที่ดีของดิฉันมากๆ ที่ได้แบบอย่างที่ดีมาจากอาจารย์ เรียกว่าเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทการทำงานตลอดมา ทำให้เรามีโอกาสได้เรียนรู้ในหลายๆ สิ่ง หลายๆ อย่าง ได้ความรู้ภาษาอังกฤษ และโดยเฉพาะภาษาไทยจากอาจารย์อย่างมาก

เซอร์มารี หลุยส์ โดยส่วนตัวแล้วก็ได้รู้จักนามปากกา “นิด นรารักษ์” ในสมัยที่เรียนชั้นมัธยม จำได้ว่าเป็นหนังสืออ่านนอกเวลาภาษาไทย คือเราชอบเรื่องนั้น อ่านแล้วชอบ และ

ได้ติดตามอ่านผลงานของนิต นรารักษ์ แต่บทกลอนของอาจารย์นั้นยังไม่ได้อ่าน และเมื่อได้เข้ามาเป็นสมาชิกของคณะภคินีเซนต์ปอลฯ ก็ได้รู้จักอาจารย์ประคิม เพราะแม่หลุยส์ กิจเจริญ แม่มีเรียม กิจเจริญ เซอร์บุญรักษา ศรีตระกูล มักจะพูดถึงชื่อของ อ.ประคิม ให้ฟังอยู่บ่อยๆ และเราได้เห็นชื่อของอาจารย์ปรากฏอยู่ในบทเพลงที่ใช้ในพิธีกรรม ในมิสซาต่างๆ มีชื่อของอาจารย์อยู่ทุกหน้าในบทเพลง ตอนนั้นรู้จักชื่อเท่านั้น จากนั้นเมื่อประมาณ 7 ปีแล้ว ที่ได้มีการประชุมคณะกรรมการบัญญัติศัพท์คาทอลิก อาจารย์เป็นหนึ่งในคณะกรรมการ พอเจอครั้งแรกเราก็รู้สึกเกร็ง อาจารย์ประคิมศิลปินแห่งชาติ รู้สึกว่าตัวเราไม่เป็นอะไรเลย แต่พอได้พูดคุยก็รู้สึกประทับใจมากในความสุขภาพ เรียบง่ายของอาจารย์ ทำให้เรารู้สึกเหมือนเป็นญาติผู้ใหญ่ หลังจากนั้นจึงอาสาขออนุญาตไปรับไปส่งอาจารย์ จึงขอมาแม่รี เพราะอาจารย์ไม่ค่อยสะดวกเรื่องการเดินทาง ก็ทำเช่นนี้ตลอดมา และที่สำคัญอาจารย์เลี้ยงข้าวตลอด อันนั้นเป็นจุดที่ทำให้เราได้รู้จักกัน และพอได้พูดคุยกับท่านก็ทำให้เราประทับใจในความสงบ เยือกเย็น ในความไม่วุ่นวาย เพราะมีอยู่คราวหนึ่งได้ขับรถไปส่งอาจารย์ที่บ้าน แต่วันนั้นฝนตกหนัก น้ำท่วมหมู่บ้าน ไฟดับทั้งหมู่บ้าน และที่สำคัญต้นไม้ใหญ่ล้มลงอยู่ที่หน้าบ้าน อาจารย์ เรายังก็ไวยวายไปตลอดทาง ตื่นเต้นไปหมด แต่อาจารย์เงียบสงบ นั่งเฉยๆ ตัวเราเองกลับกลัว กลัวไฟฟ้าช็อตด้วย พอถึงหน้าบ้าน อาจารย์ถอดรองเท้าและเดินลงไปอย่างเฉยๆ ไม่พูด ไม่บ่น อะไรทั้งนั้น เราใจไม่ดี แต่อาจารย์กลับสงบ นี่ก็เป็นแบบอย่างที่น่าประทับใจ และต้องเลียนแบบบ้าง

คุณพ่ออนุชา ผมเองก็เกิดความประทับใจในคราวที่เราไปร่วมจัดงานให้กับอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เราก็เห็นว่าหน่วยงานและองค์กรภายนอกที่ชื่นชมอาจารย์จัดงานให้อาจารย์ จากวันนั้นจึงทำให้เรามานั่งคุยกัน จึงคิดว่าแล้วเราคาทอลิกจะนั่งเฉยได้อย่างไร จึงเป็นที่มาที่ไป และส่งผลให้เกิดเวทีให้เรามานั่งแบ่งปันกันในวันนี้

คุณพ่ออนุชา ผลงานของอาจารย์เล่มไหน ชื่นไหน หรือชีวิตด้านใดที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับแต่ละคน

คุณพ่ออนุสรณ์ จากที่ผมได้อ่านชีวิตของอาจารย์ และหลังจากนั้นผมได้กลับเข้าสู่บ้านแฉกรใหญ่ เพื่อสู่ชั้นปีที่ 5 ผมได้เข้าใจว่าชีวิตของอาจารย์เองก็เป็นกระแสเรียก ความหมายของกระแสเรียกคือเส้นทางที่พระเจ้าได้จัดวางไว้ให้กับเรา และผมเองก็พบว่าผมก็มีกระแสเรียกที่จะต้องเป็นพระสงฆ์ และพบว่า ผมรักงานเขียน รักเสียงเพลง เมื่อกลับไปที่แสงธรรม และยังพบอีกว่าอาจารย์ต้องสู้เพื่อความถูกต้อง และเป็นกวีที่มองโลกด้วยความเชื่อ ด้วยความดี และด้วยความรัก ที่บ้านแฉกรเองก็มีมุมเล็กๆ เป็นบอร์ดสำหรับแบ่งปันข่าวสาร ผมก็เขียนกลอนประจำทุกสัปดาห์ และผมก็คิดได้เสมอว่าสิ่งที่ผมเขียนนั้นมาจากเรื่องราว และชีวิตที่อาจารย์ได้เล่าให้ผมได้ฟัง ชีวิตของอาจารย์เป็นอิทธิพลกับงานเขียนของผม เช่นงานชิ้นหนึ่งที่ผมเขียนให้เพื่อนคนหนึ่งที่กำลังคิดตัดสินใจว่าจะเดินหน้าหรือถอยหลัง ก่อน

จากที่ผมได้อ่านชีวิตของอาจารย์ และหลังจากนั้นผมได้กลับเข้าสู่บ้านแฉกรใหญ่ เพื่อสู่ชั้นปีที่ 5 ผมได้เข้าใจว่าชีวิตของอาจารย์เองก็เป็นกระแสเรียก ความหมายของกระแสเรียกคือเส้นทางที่พระเจ้าได้จัดวางไว้ให้กับเรา และผมเองก็พบว่าผมก็มีกระแสเรียกที่จะต้องเป็นพระสงฆ์

หน้าที่จะเขียนนั้นผมได้มีโอกาสดูคุยกับอาจารย์ด้วย และนี่ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผมพยายามเขียนบทกลอน และให้อาจารย์ช่วยขัดเกลาภาษา จนเกิดเป็นหนังสือ “ก้าวเดินอย่าเกินก้าว” และอาจารย์เป็นคนแรกที่ได้เห็นผลงานก่อนที่ผมจะรวมเล่ม นี่ก็คือแรงบันดาลใจของผม

อ.เนาวรัตน์ นอกจากกภาพักกลอน ผมคิดว่าในแง่ของศาสนา เพราะว่าผมเองนั้นสนใจในพุทธธรรม ไม่ใช่พุทธศาสนานะ พุทธธรรมในพุทธศาสนา คือศาสนามีสอง

ส่วน คือเรื่องของความเชื่อ และเรื่องของความคิด พุทธศาสนาเป็นเรื่องของความเชื่อ ส่วนความคิดก็คือหลักธรรม และตรงนี้แหละที่ผมคุยกับอาจารย์ประคินได้ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าเรามีช่องว่างเรื่องของศาสนาเลย เพราะว่าเวลาผมคุยเรื่องธรรมอาจารย์ก็เข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง อาจารย์ท่านเข้าใจ คุยกับผมได้อย่างอิสระ ไม่มีช่องว่าง เราคุยกันและเข้าใจในเรื่องธรรมซึ่งเราตัดเรื่องรูปแบบออกไป เราคุยกันถึงหลักความคิดล้วนๆ ผมได้คุยกับอาจารย์โดยที่ผมไม่รู้เลยว่าท่านเคร่งหรือไม่ในศาสนาคริสต์มากนักน้อยเพียงใด แต่ท่านอาจารย์พูดคุยกับผมในความเป็นสามัญ

เรื่องของความเชื่อ และ เรื่องของความคิด พุทธศาสนาเป็นเรื่องของความเชื่อ ส่วนความคิดก็คือหลักธรรม และตรงนี้แหละที่ผมคุยกับ อาจารย์ประคินได้ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าเรามีช่องว่างเรื่อง ของศาสนาเลย

ผมประทับใจงานเขียนของอาจารย์นั้นมีความไพเราะก็เพราะอาจารย์มีความเข้าใจในดนตรี เสียง สัมผัส ยกนักที่จะออกมาในงานเขียนหากไม่เข้าใจดนตรี คนที่เข้าใจดนตรีก็จะเขียนได้ดี ทำให้งานของอาจารย์ทันสมัย หรืออาจจะข้ามสมัยด้วย ผมเองก็ไม่แน่ใจว่าในอนาคตจะมีใครเขียนได้เข้มและคมเหมือนอาจารย์ประคิน ผมคิดว่ายาก และน่าศึกษา และเป็นสากล ผมว่างานเขียนของอาจารย์เป็นกวีที่เป็นอมตะ

คุณหญิงอรฉัตร งานเขียนของอาจารย์เป็นงานที่มีความงดงาม จากความคิด จากธรรมชาติ จินตนาการ และสะท้อนสังคมด้วย เปรียบเทียบกับชีวิตจริง งานของท่านยังได้แทรกเสริมความคิด อุดมการณ์ อุดมคติ ลงไปด้วย อาจารย์เป็นแบบฉบับของกวีชั้นครู แม้ว่าความคิดจะเป็นสมัยใหม่แต่ท่านไม่เคยทิ้งฉันทลักษณ์ แบบกลอนของท่านสุนทรภู่มีสัมผัสนอกใน สัมผัสถูกต้อง มีภาพพจน์ที่เห็น เห็นความหมายของเรื่องราวได้ชัด บางผลงานเขียนไว้นานกว่า 50 ปีแล้วแต่ก็ยังใช้ได้ในทุกวันนี้ คือมันไม่มีความล้าสมัย

เซอร์มารี หลุยส์ โดยส่วนตัวแล้วไม่มีความรู้ หรือความสามารถเรื่องบทกลอน หรืองานเขียนต่างๆ เลย จะมีก็แต่ความรู้เรื่องภาษาฝรั่งเศส เพราะทางคณะฯ ส่งไปเรียน เพื่อว่าเมื่อกลับมาจะได้มาช่วยงานด้านเอกสารของคณะฯ จึงพยายามหาต้นแบบของงานด้านภาษาที่สามารถนำมาเป็นแนวทางและก็พบว่างานของอาจารย์ประคินที่ได้ทำให้กับทางคณะฯ นั้นมีรูปแบบที่ดีที่สุด อ่านแล้วไม่สะดุด ไม่บิดเบือน ไม่ตัด ไม่เพิ่ม คืองานแปลของอาจารย์จะรักษาและคงเนื้อของต้นฉบับเอาไว้อย่างครบถ้วน จึงทำให้ยึดลักษณะงานของอาจารย์เอาไว้เป็นต้นแบบในงานของตน

คุณพ่ออนุชา ขอฟังความคิดเห็นในส่วนของ การเผยแพร่ผลงานของอาจารย์ ไปสู่คนรุ่นใหม่ หรือคนในยุคปัจจุบัน

อ.เนาวรัตน์ ความยิ่งใหญ่ของผลงานของอาจารย์นั้น มันจึงไม่ใช่ปัญหาและมีปัญหาอะไรไม่น่าจะเป็นปัญหาในการเผยแพร่ ผมคิดว่าในสังคมวงกว้างงานของอาจารย์เป็นที่รู้จักและยอมรับอยู่แล้ว แต่ผมกลับมองว่าเราจะทำอย่างไรให้สังคมสามารถทำให้คนได้สนใจเรื่องการอ่าน การเขียน ให้มากขึ้น และผลงานของอาจารย์ได้รับการยกย่อง อย่าง ขอบฟ้าขลิบทองที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น 100 เล่มที่คนไทยควรอ่าน ซึ่งจริงๆ ผมอยากบอกว่า ขอบฟ้าขลิบทองเป็น 1 ใน 10 เล่ม ที่คนไทยทุกคนต้องอ่าน เพราะว่าเมื่อใดคนไทยรักการอ่านแล้ว เราเชื่อว่าหนังสือของอาจารย์จะอยู่ในหัวใจของคนไทย ในแง่ของผลงานของอาจารย์ในด้านศาสนานั้นผมเห็นว่ามีมากมายก็น่าจะมาเป็นภูมิธรรม อะไรทำนองนั้นอีกเล่มหนึ่ง คือค่อยๆ ถอดรหัสออกไปสู่สังคมวงกว้าง เพราะงานของอาจารย์มีคำมหาศาล ผมว่า 100 ปี จะมีอย่างนี้สักคนหนึ่งเท่านั้น อาจารย์เป็นคนที่เข้าใจในเรื่องศาสนา และมีศิลปะ และเป็นคนที่สังคมรู้จัก ผมว่าอย่างน้อย ขอบฟ้าขลิบทอง คนไทยทุกคนควรจะได้อ่าน

คุณพ่ออนุสรณ์ ผมในฐานะพระสงฆ์คาทอลิก ผมอยากเจาะจงไปที่บรรดาพี่น้องคริสตชน สังคมภายนอกให้เกียรติอาจารย์ ยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ ผมอยากบอกว่า “อาจารย์เป็นศิลปินของพระ เป็นภาชนะที่พระใส่ความเชื่อ ความรัก ความวางใจ ดังเห็นได้ในบทกลอนอาจารย์สอน” ครับ ผมก็จะบอกกับพวกเขาว่า อาจารย์เป็นศิลปินของพระครับ

เซอร์มารี หลุยส์ ในฐานะสมาชิกของคณะฯ ก็ได้เห็นผลงานที่เป็นด้านบทเพลงต่างๆ คือเมื่อแปลแล้วเรานำมาร้อง เราก็จะพยายามที่จะค่อยๆ เผยแพร่ออกไป ในพระศาสนจักร คาทอลิก ก็จะมีเพลง เพราะเป็นเพลง ที่ตรงกับบทพระวรสาร และมีความ ไพเราะ ด้านภาษา และดนตรี

คุณหญิงอรฉัตร ในวันนี้ เราได้เห็น ได้อ่าน ได้รับแจกเอกสาร และ หนังสือ เราจะเห็นว่า ข้อเขียนหรือ บทกลอนของอาจารย์แต่ละค่านั้น มีความหมายทุกคำ คือบางคนเขียน เพื่ออ่าน แต่คำของอาจารย์ที่ใช้ใน บทกลอนนั้นแต่ละคำมีความหมาย ลึกซึ้งมาก และคัดสรรมาอย่างดี งานเขียนของอาจารย์นั้นทำให้เราเห็นภาพได้ชัด และสามารถนำผู้อ่านให้คิดตามได้ชัดมากๆ

**คำของอาจารย์ที่
ใช้ในบทกลอนนั้น
แต่ละคำมีความ-
หมายลึกซึ้งมาก
และคัดสรรมา
อย่างดี**

คุณพ่ออนุชา อยากให้บอกความในใจ หรือมีสิ่งใดอยากจะกล่าวกับอาจารย์ในโอกาสนี้เป็นพิเศษ

เซอร์มารี หลุยส์ ชีวิตของอาจารย์เหมือนไข่มุก เพราะว่าถ้ามองจากนิทรรศการ หรือ จากวิดีโอทัศน์ เราจะเห็นเหมือนว่าอาจารย์อยู่ในชนชั้นกลาง มีครอบครัวอบอุ่น สุขสบาย มีการศึกษาดี มีหน้าที่การงาน มีอาชีพ ดูเหมือนชีวิตราบรื่น แต่จริงๆ แล้วชีวิตอาจารย์ก็มีอุปสรรค เพราะอาจารย์เคยถูกมองว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ถูกกล่าวหาในหน้าหนังสือพิมพ์ ถูกตำรวจเฝ้าดู พฤติกรรมเป็นเวลาหลายเดือน ถูกโกง ถูกว่าต่างๆ นานา แต่สุดท้ายอาจารย์ให้อภัย ไม่โกรธ จึงเหมือนไข่มุก คือเมื่อมีสารแปลกลอมเข้าไป ตัวไข่มุกก็จะสร้างสารเคลือบ จึงเกิดเป็น ความแวววาว มีความงาม เหมือนอย่างอาจารย์ที่ให้อภัย และมีใจสงบ

คุณหญิงอรฉัตร อาจารย์ไม่ได้เป็นหัวหน้างานที่สอนงานในสมัยที่ทำงาน หรือเป็น ญาติสนิทเท่านั้น แต่อาจารย์ยังเป็นญาติผู้ใหญ่ฝ่ายชายที่ไปสู้ออดดิ้นเมื่อตอนแต่งงานอีกด้วย ดิฉันจึงรู้สึกเหมือนอาจารย์เป็นแม่ของดิฉันอีกคนหนึ่งด้วย อาจารย์ได้สะท้อนออกมาใน กลอนที่ว่า “ฉันอยู่เพื่อเยื่อใยใจมนุษย์...” นี่แหละคือชีวิต อ.ประคิม ชุมสายฯ

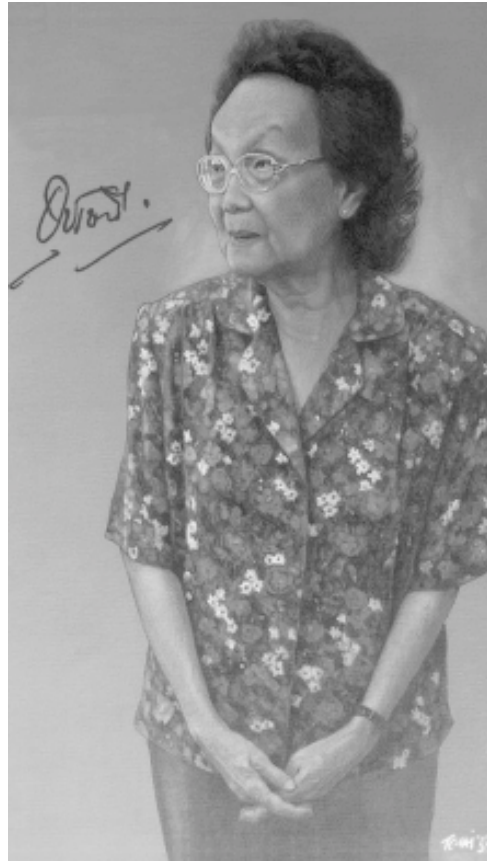
คุณพ่ออนุสรณ์ ผมประทับใจในอาจารย์หลายอย่าง และเมื่อคราวที่ผมบวชเป็นพระสงฆ์ เมื่อปี ค.ศ. 2000 อาจารย์ก็ได้ไปร่วมแสดงความยินดีให้กับผม ที่บ้านฉรเล็ก สามพราน อาจารย์ ต้องฝ่าฝูงชน เวลานั้นคริสตชนก็พยายามที่จะเข้ามาใกล้ชีวิตพระสงฆ์ใหม่ หรืออย่างเมื่อคราว ที่ผมจะไปศึกษาต่อที่กรุงโรม อาจารย์ก็ได้ไปส่งผมที่สนามบินด้วย สร้างความประทับใจให้ ผมอย่างมาก ผมชอบใช้เวลาตอนขับรถแต่งกลอนและแต่งเพลง และเมื่อเช้านี้เองผมใช้ เวลาตอนนั้นแต่งกลอนให้แค่อาจารย์ วันนี้ขอมอบกลอนบทนี้แด่อาจารย์

“อุชเชนี กวีผู้เขียนเส้นขอบฟ้า”

ขอบฟ้า ฟากโน้น โฟ้นไกล
ดวงใจ เดินทาง ไปถึง
มิ่งมิตร ติดตาม ตราตรึง
กวีหนึ่ง ซึ่งเขียน เส้นขอบฟ้า
เป็นเส้น สีทอง ส่องแสง
เป็นเส้น สำแดง ความแกร่งกล้า
ที่จะยัง ยืนหยัด ศรัทธา
ที่จะทำ อธรรม ด้วยความดี
ขอบฟ้า ยังคง ขลิบทอง
ฝันฟ้า ก็ยังต้อง ส่องสี
แม่หมอกเมฆ มีดครีมี ยังคงมี
อุชเชนีคือหนึ่งนั้น ที่มั่นคง.

อ.เนาวรัตน์ กล่าวเป็นบทกลอนในตอนท้ายว่า
นั่นแหละ

ใครเคยเห็นเจ้าชายสายลมบ้าง
ไม่มีทางที่จะนี้จะเห็นสม
เมื่อพฤษาน่าอมเคียรลงบังคม
นั่นแหละเจ้าสายลมได้ผ่านไป
ความรักเป็นอย่างไรใครรู้บ้าง
เจ้าเคว้งคว้างจรดลยู่หนไปไหน
เมื่อดาวแย้มเดือนยิ้มพริ้มละไม
นั่นแหละใจให้กัน...นั่นแหละรัก
เคยคำนวณน้ำหนักน้ำตาไหม
เมื่อหัวใจเจ็บปวดต้องจมปลัก
แสนสมุทรอสงไขทะเลลายทลั๊ก
นั่นแหละคือน้ำหนัก...ความปวดร้าว
จากยอดหญ้าจรดยอดพระเจดีย์
จากฐลี้ถึงห้วงเวหาหาว
จากแผ่นดินเลี้ยวถึงดวงดาว
วะวับวาวจักรวาล...นั่นแหละกวี!

มงกุฎอุษะณี

คือขอบฟ้าขลิบทองของความหวัง
คือพลังแรงใจในทุกที่
คืออรุณอุ่นละไมแย้มไยดี
คือมงกุฎ “อุษะณี” อร่ามนิรันดร์

กิจกรรมในวันกตัญญูตาปู่ชนิยาจารย์ จบไปพร้อมกับการถ่ายรูปร่วมกันหลังจากการเสวนาลิ้นสุด แต่แรงบันดาลใจ จะอยู่ในใจของผู้เข้าร่วม หรือผู้อ่านทุกท่าน เพื่อสร้างแรงกระเพื่อมต่อไปในการขับเคลื่อน โลกวรรณกรรม หรือมากไปกว่านั้นคือการขับเคลื่อนจิตวิญญาณของคริสตชนในหน้าที่การงาน ในกระแสเรียกและพระพรของพระที่เรารับประทานได้รับมา เพื่อแบ่งปัน แบ่งปัน...แรงบันดาลใจ ☩

ทำวันนี้ให้ดีที่สุด เพื่อความสำเร็จที่รออยู่

หลายเดือนที่แล้วมีเสียงเล็กๆ เสียงหนึ่งทำให้ผมประทับใจ เสียงเล็กๆ ที่ทำให้ผมต้องมองหาตัวเจ้าของเสียง แต่ก็มองหาไม่เจอ จนกระทั่งเธอคนนั้นขยับตัวออกมาจากหลังเพื่อน เสียงทักทายสวัสดีของเธอ สดใส แผงด้วยมิตรภาพซึ่งไม่ต้องค้นหาให้ยาก เพราะมาพร้อมกับใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสของเธออยู่แล้ว ในวันนั้นผมมีโอกาสได้ไปชมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลักสูตรคอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจภาคภาษาอังกฤษของโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา ภายใต้การดูแลของมูลนิธิคุณพ่อเรย์ และจากวันนั้น เราก็เจอกันบ่อยๆ ทุกครั้งที่เจอเธอก็ทักทายด้วยความยิ้มแย้มเหมือนครั้งแรก ซึ่งทำให้ผมรู้สึกว่าคุณชีวิตของน้องจะต้องมีอะไรดีๆ ซึ่งออกมาจากภายในแน่นอน เพราะความยากลำบากจากการดำเนินชีวิตไม่ได้ทำให้กำลังใจของเธอลดลง หรือความยากลำบากที่เรามองเห็น สำหรับเธออาจจะไม่ใช่ก็เป็นได้ ผมจึงขอถือโอกาสนี้นำคุณผู้อ่านมารู้จักกับผู้หญิงตัวเล็กคนนี้กันเลยครับ

แนะนำตัวสักเล็กน้อยหน่อยครับ ว่าเป็นใครมาจากไหน
สวัสดิ์ค่ะ หนูนางสาวศิริกรานต์ พรหมเสนา หรือ
น้องแอน อายุ 18 ปี มาจากจังหวัดมุกดาหาร

อยู่ที่นี้นานเท่าไรแล้ว และรู้จักที่นี่ได้อย่างไร

ปัจจุบันนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่
พทยา เรียนอยู่ในหลักสูตรคอมพิวเตอร์และการจัดการ
ธุรกิจภาคภาษาอังกฤษ หนูได้มาอยู่ที่โรงเรียนแห่งนี้ได้
ประมาณ 1 ปีครึ่งแล้ว ก่อนที่หนูจะได้รู้จักโรงเรียนแห่งนี้
ก็ได้เข้าไปค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

ชีวิตในวัยเด็กเป็นยังไงบ้าง เล่าให้ฟังหน่อยสิ

ชีวิตในช่วงวัยเด็ก ก็คือเป็นเรื่องปกติเหมือนกับเด็กอื่นๆ ทั่วไป เพราะหนูเป็นคนที
ร่าเริงแจ่มใส สามารถที่จะเล่นกับเพื่อนๆ ได้ หลายๆ ท่านอาจจะคิดว่าทำไมถึงสามารถ
เล่นกับเพื่อนปกติได้ เพราะเราได้เจอกันมาตั้งแต่เด็กๆ และตัวหนูเองก็ยอมรับตัวเองได้
เพราะหนูพิการมาตั้งแต่กำเนิด แต่ก็ยังมีบางครั้งที่ต้องนั่งร้องไห้อยู่คนเดียว ด้วยความน้อยใจ
ในตอนที่เป็นไปเที่ยวเล่นกันแต่หนูไปไม่ได้ ก่อนที่หนูจะมาเรียนที่นี่ ก็ได้เรียน กศน. ม.ปลาย
อยู่ที่มุกดาหารประมาณหนึ่งปี ชีวิตในตอนนั้นเหมือนกับคนตาบอดมาก จะออกไปไหนก็ไม่ได้
เพราะเพื่อนๆ ก็ไปโรงเรียน มีสิ่งเดียวที่เป็นเพื่อน
คือโทรทัศน์

มาอยู่ที่นี้ครั้งแรก เป็นยังไง เหมือนหรือต่าง
จากที่คิดเอาไว้ยังไงไร ต้องปรับตัวอะไรบ้าง

ครั้งแรกที่หนูเข้ามาเรียนในโรงเรียน
อาชีวะพระมหาไถ่ หนูไม่คิดเลยว่าตัวเองจะอยู่
ได้จนถึงทุกวันนี้เพราะอยู่ที่บ้านก็ไม่เคยใช้วีลแชร์
จะซักผ้า อาบน้ำ หรือทำอะไรก็ไม่สะดวก อีก
ทั้งมาครั้งแรกไม่กล้าที่จะแสดงออก กลัวที่จะ
พูดกับอาจารย์ และกลัวไม่มีเพื่อน แต่ปัจจุบันนี้
มันกลับตรงกันข้ามทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่เคยทำ
ก็ได้ทำ เช่น ล้างห้องน้ำ กวาดห้อง ทำภารกิจ
ส่วนตัวเอง มาอยู่ที่นี้ได้อะไรหลายๆ อย่างกลับไป

ฝากพ่อแม่ที่บ้านเยอะมากเลย จากที่เป็นคนที่ไม่ค่อยพูดกับใคร ตอนนี่ไม่มีอีกแล้วค่ะ กล้าที่จะแสดงออกในทางที่ถูกต้อง และพร้อมที่จะแสดงความสามารถของตัวเองออกมาให้คนอื่น ๆ ได้รู้ว่าหนูเองก็มีความสามารถที่จะใช้ชีวิตให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ

ปัจจุบันเรียนอะไรอยู่

ตอนนี้กำลังเรียนอยู่เทอมที่สาม เพราะหลักสูตรที่หนูเรียนอยู่นี้ เรียนแค่สองปีสี่เทอม อีกหนึ่งเทอมก็จะจบแล้ว ในเทอมสามนี้ก็เรียนทั้งหมดหกวิชา เช่น Reading and Writing, Listening and Speaking, Grammar, Life and Society, Business English and Information Management Skill

เล่าถึงกิจวัตรประจำวันให้ฟังหน่อย

ส่วนกิจวัตรประจำวันในตอนนี้ก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา ที่ทุกคนปฏิบัติกัน ตื่นนอนก็ประมาณตีห้าครึ่ง จากนั้นก็อาบน้ำแต่งตัว และเตรียมตัวทำความสะอาดห้องพัก จากนั้นก็ไปรับประทานอาหารเช้า เมื่อถึงเวลา 07.50 น. ก็เข้าแถว ในช่วงเวลาเช้าก็จะเรียนทั้งหมดสี่คาบเรียน และในช่วงบ่ายอีกสี่คาบเรียน พอ 16.40 น. ก็ทำความสะอาดห้องเรียน ตลอดทั้งสามเทอมนี้ก็ปฏิบัติเช่นนี้มาโดยตลอด นอกจากจะมีกิจกรรมอื่นๆ เข้ามา

มีความภาคภูมิใจอะไรในการเป็นนักเรียนที่นี่

หนูมีความภาคภูมิใจมากเลยที่ได้มาเรียนอยู่ที่นี่ ทุกครั้งถ้าอยู่ที่บ้านหลายคนก็มาถามว่า “โตขึ้นจะไปทำอะไร นั้งอยู่แต่บ้านนี้หรือ” แต่ตอนนี้มันไม่มีคำถามแบบนี้อีกแล้ว ซึ่งคนที่ถามนั้นเปลี่ยนไปเป็นคนละคนเลย โรงเรียนแห่งนี้ได้สร้างผู้หญิงตัวเล็กๆ คนหนึ่งให้มีค่า อยู่ในโลกลูกนี้ได้เหมือนกับคนอื่น ถึงแม้ว่าหนูยังเรียนไม่จบ แต่ก็สามารถที่จะรับรู้ความสำเร็จของตัวเองได้แล้วครั้งหนึ่ง

อยากฝากอะไรถึงคุณผู้อ่านบ้าง

สุดท้ายนี้หนูเองก็ไม่มีอะไรมาก ก็อยากจะบอกกับคุณผู้อ่านว่าต่อไปอุปสรรคขวางทางมากแค่ไหน อุปสรรคนั้นแหละจะเป็นครูชี้ทางให้กับเรา คติประจำที่คอยสอนหนูทุกวัน นั่นคือ “ทำวันนี้ให้ดีที่สุด”

เป็นอย่างไรครับ คนเก่งหัวใจแกร่งของผม หากท่านมีโอกาสผ่านมาเที่ยวพัตยา ก็สามารถเข้ามาเยี่ยมชมโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ได้ นะครับ ที่นี่เรายังมีคนเก่งหัวใจแกร่ง แบบนี้อีกมากมายครับ

โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา เป็นหนึ่งในโครงการของ มูลนิธิคุณพ่อเรย์ ก่อตั้งโดยบาทหลวงเรย์ เบรนนัน คณะพระมหาไถ่ เมื่อปี พ.ศ. 2531 เพื่อฝึกอาชีพให้กับคนพิการหนุ่มสาวจากทั่วประเทศไทยอายุ 17-35 ปี คนพิการทางการเคลื่อนไหว เช่น แขนขาขาด โปลิโอ อัมพาต และกล้ามเนื้ออ่อนแรง มีมากมาย และหลายคนต้องเป็นขอทาน เพราะขาดโอกาสทางการศึกษา คุณพ่อเรย์เชื่อมั่นว่าคนพิการเหล่านี้ยังมีสติปัญญาดี สามารถพัฒนาศักยภาพได้ ให้สามารถทำงาน มีอาชีพมั่นคง และเป็นประโยชน์ให้กับครอบครัวและสังคม ดังปรัชญาของโรงเรียนที่ว่า “ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เพื่อพัฒนาชีวิตและสังคม” โรงเรียนกำลังเน้น 4 หลักสูตรตามความต้องการของตลาดแรงงาน ได้แก่หลักสูตรโปรแกรมเมอร์ หลักสูตรคอมพิวเตอร์ และการจัดการธุรกิจภาคภาษาอังกฤษ หลักสูตรเทคโนโลยีการเขียนแบบแม่พิมพ์ และหลักสูตรอิเล็กทรอนิกส์

นอกจากนี้ มูลนิธิคุณพ่อเรย์ ยังมีโครงการอื่นด้วยเช่นกัน ได้แก่ โรงเรียนสอนคนตาบอดพระมหาไถ่ พัทยาฯ บ้านเด็กพระมหาไถ่ หมู่บ้านเด็กคุณพ่อเรย์ บ้านแรกรับและงานภาคสนามเพื่อเด็กและเยาวชนพระมหาไถ่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กพระมหาไถ่ ศูนย์พัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ศูนย์จัดหางานคนพิการพระมหาไถ่ และ โครงการล่าสุดโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ หนองคาย ปัจจุบันมูลนิธิฯ ให้การดูแล ช่วยเหลือ เด็กและคนพิการมากกว่า 850 คน ดังวิสัยทัศน์ของมูลนิธิฯ ที่ว่า **“เราเป็นแสงแห่งความหวังของเด็กและคนพิการ”**

มูลนิธิคุณพ่อเรย์

440 ม.9 ถ.สุขุมวิท กม.145 ต.หนองปรือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี 20260

โทร. 038 716 628 www.fr-ray.org

**นักบุญคัทริน ลาบูเร กับ
เหรียญแม่พระอัศจรรย์
St. Catherine Labouré
นักบวช
ฉลองวันที่ 25 พฤศจิกายน**

คัทริน เกิดที่เมืองเบอร์กันดี ประเทศฝรั่งเศส ในปี 1806 มารดาของเธอเสียชีวิตขณะที่ยังอายุได้ 8 ขวบ คัทรินเป็นคนชอบอยู่เงียบๆ แต่ขยัน และฉลาด เมื่อเติบโตเป็นสาว มีกิริยา วาจาสุภาพ มีใจศรัทธา บริสุทธิ์ เธอได้เตรียมตัวรับศีลมหาสนิทครั้งแรกอย่างดี เธอมีความสุข ทุกครั้งที่ร่วมมิสซา เธอมีลักษณะเหมือนเทวดา และเมื่อวันรับศีลมหาสนิทครั้งแรกมาถึง เธอ รู้สึกเหมือนพระเยซูเจ้าประทานพระพรพิเศษแก่เธอ เสียงเรียกของพระเยซูเจ้าเริ่มชัดเจนมากขึ้นเรื่อยๆ ในชีวิตของเธอ และเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกขอเธอแต่งงาน เธอมักกล่าวว่า ‘ฉันได้ถวายตัวเป็นสิทธิ์ขาดแด่พระเยซูเจ้าแล้ว นับตั้งแต่วันที่ฉันรับศีลมหาสนิทครั้งแรก’

ครั้งหนึ่งเมื่อเธอไปเยี่ยมคนไข้ในโรงพยาบาล ได้เห็นรูปของนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล เธอ เคยฝันถึงและจำถ้อยคำในความฝันได้ดี ‘ลูกเอ๋ย งานพยาบาลคนเจ็บป่วยเป็นงานประเสริฐ พระผู้เป็นเจ้าทรงขอร้องให้เธอมีส่วนช่วย...’ คัทริน จึงตัดสินใจสมัครบวชในคณะธิดาเมตตาธรรม เธอ ถือนิเวศอย่างเคร่งครัดที่สุด เธอขยันไปเฝ้าศีล และในวันที่ 18 กรกฎาคม 1830 แม่พระได้ ประจักษ์มาให้คัทรินเห็น และขอให้เธอทำเหรียญตามภาพที่เธอเห็น จากภาพแม่พระประทับยืน บนลูกโลก พระหัตถ์ของพระนางทอแสงรัศมีรุ่งโรจน์เป็นรูปหมายถึงพระหรรษทาน ที่ โปรยปรายมายังมนุษย์โดยผ่านทางพระนาง มีอักษรเขียนข้อความว่า ‘ข้าแต่พระนางมารีอา ผู้ปฏิสนธินิรมล โปรดภาวนาเพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายที่มาขอพึ่งท่าน’ อีกด้านหนึ่งของภาพเมื่อพลิก เหรียญจะมีอักษร M อันเป็นนามย่อของพระแม่ ข้างบนตัวอักษรมีรูปกางเขน ข้างล่างมี ดวงพระทัยของพระเยซูเจ้าและแม่พระมีดาว 12 ดวง ล้อมรอบวงรี ผู้ที่ห้อยเหรียญแม่พระนี้ จะได้รับพระการุณ และจะได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษจากพระนางมารีอา เพราะ ‘ผู้ที่ไว้ใจใน พระแม่ จะไม่มีวันผิดหวังเลย’

คัทริน ได้กลับคืนสู่อ้อมพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าในวันที่ 31 ธันวาคม 1876

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ลูกเป็นคนรู้จักถ่อมตน ซื่อสัตย์มั่นคงในการทำหน้าที่ ไม่ว่าจะงาน นั้นจะถูกจิกกัดเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิตประจำวัน ด้วยความรักแท้จริงต่อพระและเพื่อนมนุษย์ด้วยเทอญ

จาก **สารสาสน์ คฤศตัง**
เป็น **อุดมตาบต**
บนเส้นทางอักษร 90 ปี บูมทรัพย์คริสตังไทย

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

สารสาสน์

ได้คัดลอกตำราขึ้นมาไว้ให้ลองทาง และบัดนี้
ได้ลาออกจากตำแหน่งเพื่อพักผ่อนก่อน
จะถึงวาระที่สุดแห่งชีวิต พระคุณของท่าน
มีเป็นอันมาก ยังจับอกจับใจเรามากทุกวัน
เป็นที่น่าเสียดายที่ท่านต้องออกจากกร
ปกครองเราและพี่น้องทั้งหลาย

มิชซังกรุงเทพฯ ซึ่งเราคืออุทิศเวลา
และกำลังใจกายให้ เป็นมิชซังที่กว้างขวาง
อยู่มาก และพระคริสตธรรมจะต้องสืบ
พันธ์แม่โพสพไปให้จงได้ การจะสำเร็จสม
ประสงค์ ก็จะต้องดำเนินไป ด้วย การออก
กำลังใจกาย เราต้องขอสารภาพว่าเป็น
การเหลือบ่ากว่าแรงที่จะไปได้โดย กำลัง
ของเราเอง เท่าที่ทำไว้ก็คือ เราจะนำ
พระพรจากพระผู้เป็นเจ้ามาสู่ทางที่โดยสุด
สามารถ แต่ นอกนั้น เราหวังเป็นอย่าง
มากว่า เราจะได้รับ การสนับสนุนจาก
บรรดาพระสงฆ์ผู้มีอาวุโส และเป็นต้น
พระสงฆ์ที่ปกครองวัดทั่วไปทุกๆ ท่าน ซึ่ง
ยินดี จะแนะนำให้เราทราบถึงวิถีทางที่ท่าน
ได้ปฏิบัติโดยความรู้ความชำนาญในเรื่อง
บุคคลและสิ่งของ เราทราบถึงความดี
และผล ประโยชน์ที่เราอาจทำได้ใน เมือง
ไทยนี้ ก็โดยอาศัยความร่วมมือของทุกท่าน

เพราะเราจะติดต่อกับสัตบุรุษทั้งหลายได้
นั้นก็คงอาศัยท่านเป็นหลักอยู่เสมอ แม้
เราจะเป็นผู้ถือท้ายเรือก็จงอยู่ แต่ผู้ที่จะ
คือวนและทอดแห ก็คือพระสงฆ์ นั้นเอง
แม้ว่าเราจะเป็นเจ้าของนา แต่พระสงฆ์
นั้นแหละจะเป็นผู้เก็บเกี่ยวข้าวในนาที่เว
มอบให้ พระสงฆ์แต่ละองค์ก็คือคานงาน
ผู้ตรึงแคว ทวีง่น ออบเหวือต่างเฝ้าอยู่
ไม่รู้เหน็ดเหนื่อย เราไว้ใจในความเสีย
สละในใจดี และความเมอบน้อมของ
ทุกๆ ท่าน เรายินดีจะร่วมกับทำเจเนียงที่
ตราครุฑของท่านที่เดียว

พี่น้องที่รักทั้งหลาย อย่างเดิมว่า พระ
สงฆ์ นั้นแหละ เป็นผู้ปรับ ปูรัง สังคมโดย
ช่วย ให้แต่ละคน ๆ กลับ เข้ามา ใน พระ
คริสตธรรมสถานพระมหาเชษฐเจ้าเป็นดวง
ใจของคน และตั้งพระผู้เป็นเจ้าไว้เฝ้าอยู่
คณะ และในกฎหมายเสมอไป

ดังนั้น จึงทำให้เราหันหน้ามาซึ่งสามเดธา
ลับ ชัมเข้มกับยูซานผู้เลื่อมใสศรัทธา
เพราะว่า อนาคตประจักษ์ แก่ตาเราใน
ความต้องการอันใหญ่หลวงนี้ และพระผู้
เป็นเจ้า คงจะทรง ตรีเศวตวิมล ลูกเหล่านี้ไว้
ให้เป็นผู้ช่วยที่จำเป็น เรายังไว้ใจว่าสาม

เดวาลัยของเรา จะอบรมเดวเป็นจำนวนมาก และสักวันหนึ่งข้างหน้าพระสงฆ์ชาวพื้นเมือง จะมีมากพอที่จะนำวิญญาณทั้งหลายของเพื่อนไทยด้วยกันสู่พระอุระแห่งพระสมันธิโรมันกาชอลิก และประกาศพระหริศตรวมทั่วประเทศที่รักของคนไทยไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพระสงฆ์ต่างประเทศต่อไป

ในการช่วยวิญญาณให้รู้จัก รัก และปฏิบัติพระผู้เป็นเจ้านั้น นอกจากพระสงฆ์แล้ว เราต้องอาศัยชายหญิงนักบวชผู้ดำเนินชีวิตอันดี สมบูรณ์ ตามคำแนะนำของพระมหาเบซุควิสตเจ้า ดังปรากฏในพระเอวังเขเลียว เมื่อเราทอดสายตามองคู่ประเทศอันกว้างใหญ่ อันเป็นส่วนที่เราจับไว้เป็นมรดกนี้ เรารู้สึกเสียสลดมากที่เห็นว่า สถานที่ในความควบคุมของนักบวชชายหญิงยังมีน้อยนัก แต่ก็ยังเป็นที่ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นพรหมจริณีของพระควิสตเจ้า ผู้ถวายตัวศึกษาและนักบวชภรรตาคอบรมยูวชนด้วยเลื่อมใสใจศรัทธา และ เสียสละ เป็นจำนวนไม่น้อย แต่ความประสงค์อันแรงกล้าของเราก็คือ ต้องการเห็นจำนวนนักบวชชายหญิงเหล่า

นี้ทวีขึ้นอีกร้อยเท่าพันเท่า ซึ่งต่างจะนำเกียรติคุณเจ้าศัลภาวนา ทำการกุศลต่อไป เป็นอนุเมกประการ และโดยฉะเพาะอย่างอื่น ทำการสั่งสอนอบรมผู้เยาว์ด้วยวิธีต่างๆ เราขอเจริญพรมายังบรรดานักบวชชายหญิงทั้งหลาย ซึ่งได้สวดให้เราได้รับพระพรจากพระผู้เป็นเจ้า และเมื่อยังผู้ที่ได้ ทำการ ใน หน้าที่ เพื่อเจ็ดชูพระเกียรติของพระผู้เป็นเจ้าในเมื่องไทยนี้ และเราขอพระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดให้ท่านมีความเจริญยิ่งๆขึ้นโดยฉะเพาะอย่างอื่นในกิจการอันสำคัญที่สุด คือ การอบรมผู้เยาว์ ซึ่งจะเป็นผู้เจ็ดชูพระศาสนาในภายหน้า

พี่น้องที่รักทั้งหลาย เรามีความประสงค์ จะแม่พระพรมายังพี่น้องทุกๆคน เรายังว่า พี่น้องมีความชื่นชมยินดีเมื่อทราบว่า เราได้รับอภิเษกเป็นสังฆราช และเราก็รู้ว่า อาศัยคำภาวนาของพี่น้องนี้แหละ จะช่วยเราให้แบกกางเขนอันหนักได้โดยหนักขึ้น พี่น้องทั้งหลาย เมื่อรวมกันเข้าแล้วก็เป็นมิชชันของเราและเราภูมิใจในพี่น้องที่รักเป็นที่สุด สำหรับวันนี้ เราจะกล่าวแต่เพียงว่า เรามาพบพี่น้อง โดยมีความมุ่งหมายอย่างเดียว คือ ช่วยวิญญาณของ

(อ่านต่อเดือนหน้า)

30 ก้าวบนทางแห่งแสงสว่างพร้อมกับบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2
(Walking in the Light : 30 days with Pope John Paul II)

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

ก้าวที่ 22 : ก. พระคำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 :

ความ จงรับพระพรพรทานของพระเจ้าด้วยใจที่รู้คุณ สำนึกคุณต่อพระเจ้า
กตัญญู และจงมอบอุทิศชีวิตของท่านอย่างเต็มความสามารถในการเปลี่ยนแปลง
การ ฟื้นฟูโลกให้ดีขึ้นทุกๆ วัน ทุกวันนี้โลกมนุษย์ยังต้องการ การรับใช้ช่วยเหลือ
รู้คุณ เพื่อนมนุษย์ของท่าน ความชื่นชมยินดีของท่าน และพลังกำลังความเข้มแข็ง
Grati- ของท่าน การอุทิศตนของท่านเพื่อสร้างสังคมใหม่ที่ยุติธรรมและช่วยเหลือ
tude กันฉันพี่น้อง

- ขณะเยือนกรุง Buenos Aires ประเทศ Argentina ค.ศ. 1987

ข. บทพระวรสาร – โคโลสี 3:16 :

ขอพระวาจาของพระคริสตเจ้าสถิตอยู่ในท่านอย่างเต็มเปี่ยม จงสอนและ
ตักเตือนกันด้วยปรีชาญาณ จงขอบพระคุณพระเจ้าโดยการขับร้องบทเพลง-
สดุดี เพลงสรรเสริญ และบทเพลงศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ จากใจจริง

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระเจ้าผู้ไถ่ผู้รักยิ่ง โปรดประทานพลังกำลังความเข้มแข็งแก่ข้าพเจ้า
เพื่อจะสามารถปฏิบัติตามคำท้าทายของพระบิดา ที่จะให้ข้าพเจ้าเปลี่ยนแปลง
ฟื้นฟูโลกนี้ให้ดีขึ้น ดูเหมือนว่าคำท้าทายนี้อยู่เหนือกำลังของข้าพเจ้าแต่ถ้า
พระองค์ประทานความกล้าหาญและความมุ่งมั่น ข้าพเจ้าจะทำเต็มความสามารถ

- โปรดประทานหัวใจแห่งการรู้คุณ และความมุ่งมั่นแก่
ข้าพเจ้าด้วยเถิด

ง. ข้อปฏิบัติ :

เมื่อข้าพเจ้ากล่าวคำ “ขอบคุณ” แก่ใครก็ตามในวันนี้ ข้าพเจ้าจะกล่าวด้วยความ
ความรู้คุณเยี่ยงหัวใจของพระเยซู

ก้าวที่ 23 : ก. พระคำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 :

ความ เป็นพระเยซูเจ้าเองที่จุดประกายในตัวท่าน ที่ทำให้ท่านมีความปรารถนา
ยิ่งใหญ่ ที่จะทำอะไรบางอย่างที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตของท่าน :
Great- + ความตั้งใจมุ่งมั่นสู่ความบริบูรณ์
ness + ความกล้าหาญที่มุ่งมั่นปรับปรุงตนเอง ปรับปรุงสังคม ด้วยความ
อดทนและความสุภาพ
+ การทำให้โลกนี้น่าอยู่ขึ้นด้วยความเป็นพี่น้องกัน
- กรุงโรม ค.ศ. 2000

ข. บทพระวรสาร – 2 เปโตร 3:18 :

จงเจริญขึ้นในพระพรหรรษาและในความรู้จักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ไถ่ของเรา ขอพระสิริรุ่งโรจน์จงมีแด่พระองค์ทั้งในปัจจุบันและตลอด นิรันดร อามีน

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ผู้รักยิ่ง ความยิ่งใหญ่ที่แท้จริงมาจากพระองค์และเป็นพระองค์เอง แต่ผู้เดียว ที่สามารถจุประกายให้ข้าพเจ้าปรารถนาทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ด้วยชีวิตของ ข้าพเจ้า

- โปรดช่วยให้ข้าพเจ้าตอบสนองการเรียกนี้ด้วยการรับใช้คนอื่น อย่างที่พระองค์ทรงกระทำในอดีต เพื่อข้าพเจ้าและโลกทั้งโลก จะเปลี่ยนแปลงดีขึ้น

ง. ข้อปฏิบัติ :

วันนี้ข้าพเจ้าจะรำพึงและคิดเกี่ยวกับ “ความยิ่งใหญ่” และถึงบุคคลบางคนที่ข้าพเจ้า ชื่นชมว่าเป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตข้าพเจ้า

ก้าวที่ 24 : ก. พระคำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 :

ความ
บริสุทธิ์
ในจิตใจ
Purity
of
Heart

พระเยซูเจ้าทรงสอนให้เราเห็นผีพระหัตถ์ของพระบิดา ในความสวยงามของ ดอกกลีบลีในทุ่ง นกที่บินในอากาศ ท้องฟ้าที่ดารดาษด้วยดวงดาว ทุ่งนาที่ เหลืองอร่ามพร้อมที่จะถูกเก็บเกี่ยว บนใบหน้าของเด็กๆ และในความต้องการ ของคนยากจนและคนสุภาพเจียมตัว ถ้าท่านมองโลกด้วยหัวใจอันบริสุทธิ์ ท่านก็จะเห็นใบหน้าของพระเจ้าด้วย

- ขณะเยือนเมืองเดนเวอร์ รัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1993

ข. บทพระวรสาร – มัทธีว 5:8 :

ผู้มีใจบริสุทธิ์ ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่รักยิ่ง ข้าพเจ้าปรารถนาอย่างเต็มหัวใจที่จะเห็นพระพักตร์ พระเจ้า โปรดช่วยพระเจ้าให้ตอบสนองการเชื่อเชิญของพระบิดาด้วยการสำนึก ถึงความสวยงาม ความงดงามต่างๆ ที่อยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า

- โปรดเปิดหัวใจและจิตใจของข้าพเจ้าให้รู้จักของขวัญที่ยิ่งใหญ่นี้ และโปรดประทานหัวใจ จิตใจที่บริสุทธิ์ให้ข้าพเจ้าด้วยเถิด

ง. ข้อปฏิบัติ :

วันนี้ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตนเหมือนกับเด็กเล็กๆ ที่ตอบรับความอัศจรรย์ในชีวิต ทั้งเล็กและใหญ่ด้วยความตื่นเต้นและมหัศจรรย์ใจเหมือนเด็กๆ ข้าพเจ้าจะจดจำ คำพูดของพระเยซูที่ตรัสว่า เป็นบุญของผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์

(อ่านต่อเดือนหน้า)

นี่หรือความยุติธรรม

เมืองไทยตอนนี้ใครๆ ก็ต้องพูดกันถึงเรื่องน้ำท่วม ท่วมมาก ท่วมน้อย ท่วมทัน ล้นตลิ่ง ท่วมที่โน่น ท่วมที่นี้ ต่างคนต่างป้องกันบ้านของตนหรือหมู่บ้านของตน ให้พ้นจากน้ำท่วม ป้องกันไม่ไหว ก็ต้องขนข้าวของมีค่าหนีน้ำ หนีไม่ทันก็ต้องปล่อยให้จม หรือลอยน้ำไป ด้วยความระทมขมขื่นใจ

คนรวยป้องกันน้ำเข้าบ้านได้ คนจนบ้านจมน้ำ หมู่บ้านนี้มีเขื่อนกั้นน้ำ หมู่บ้านนี้น้ำท่วมถึงหลังคา ความแตกต่างเห็นได้ชัดๆ บ้านคนรวยสูบน้ำเข้ารั้วบ้านฉั้น หรือที่สาธารณะ ก็ต่างกันหน่อยหนึ่ง พอแยกแยะได้

ฝ่ายที่ถูกน้ำท่วมก็รู้สึกที่ไม่ยุติธรรม จึงไปพึ่งเขื่อนให้น้ำท่วมเหมือนๆ กัน ถึงกับเกิดทะเลาะวิวาท ถึงกับจะฆ่าฟันกันตายก็มี นี่หรือความยุติธรรม ประเทศอันโดนภัยธรรมชาติ ต้องให้ประเทศอื่นก็ต้องให้โดนภัยธรรมชาติด้วย จึงจะยุติธรรมกระนั้นหรือ

มนุษย์มองเห็นไม่ตรงกันแบบนี้ เป็นต้นเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัว ส่วนรวม ก็ต้องแข่งขันกันจนทุกวันนี้ นักการเมือง ข้าราชการ บางคนจี๊โกง ชาวบ้าน ประชาชนหลายคนก็หลบหลีกภาษีช่วยรัฐ ฯลฯ ความเลวร้ายต่างๆ อีกมากมายทั้งหมดเหล่านี้ เมื่อโรจะหมดไปจากสังคมเราได้หนอ

ถ้ามนุษย์โลกจะอยู่ร่วมกันด้วยความรัก เห็นอกเห็นใจกัน ช่วยเหลือกันและกันด้วยความจริงใจจริงจัง แม้โลกจะมีอุบัติเหตุ หรือภัยธรรมชาติใหญ่หลวงเพียงไร โลกเรานี้ก็พอจะมีความสุขสันติได้พอสมควรทีเดียว

จากน้ำท่วม ก็มีน้ำใจหลังไหลมาจากทั่วทุกทิศทุกทาง เป็นภาพที่น่าประทับใจไหม คนถูกน้ำท่วมก็ต้องยอมรับสภาพ และพยายามแก้ไขปัญหาคตามความสามารถ ส่วนคนที่น้ำไม่ท่วมก็ช่วยเหลือคนถูกน้ำท่วมตามกำลังความสามารถ ด้วยสิ่งของ ด้วยเงินทอง ด้วยกำลังกาย กำลังใจ ก็เป็นภาพที่น่ารัก น่าชมเชยด้วยจริงไหม

และน่าจะให้ภาพอย่างนี้ปรากฏเห็นทั่วทุกหนทุกแห่ง ทุกยุคทุกสมัยเลยดีไหม คนรวยคนจนช่วยกันและกัน คนแข็งแรงช่วยคนอ่อนแอ มีการอภัยกันและกัน สรุปลือคือ ให้ทุกคนรักกันและกัน โลกนี้จะดีกว่านี้แน่...

หลักธรรมทางศาสนาที่เป็นวิธีจะช่วยให้ทุกคนรักกันและกันได้เป็นอย่างดี ถ้าทุกคนยึดถึงหลักธรรมของแต่ละคนแต่ละศาสนาอย่างจริงจัง และเครื่องมือที่จะช่วยให้แต่ละคนถือหลักธรรมทางศาสนาโดยดีก็คือวิธีการของเครดิตยูเนียนนี้แหละครับ เป็นภาคปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมของความรักที่เห็นได้ชัดเจนจริงจังทีเดียวครับ ท่านรู้เรื่องเครดิตยูเนียน ดีจริงๆ หรือยังครับ

เมื่อฤดูหนาวไขกุญแจเปิดประตูสู่ความงาม

ฉันพยายามที่จะเขียนถึงลมหนาวที่งดงามในหมู่บ้านของฉัน เพื่อให้ความงามที่ตนเองได้สัมผัสสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของพระเป็นเจ้า... ฉันอยู่ในสภาพแวดล้อมของพี่น้องต่างศาสนาจึงต้องค้นเอา “ความรัก” ทั้งในพระเป็นเจ้าและการเขียนซึ่งตนเองพึงมีนั้นสะท้อนออกมาผ่านตัวอักษร ซึ่งฉันคิดว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง

ฉันเขียนบทความนี้ในฤดูหนาว ซึ่งเป็นฤดูที่ฉันชอบมากที่สุด ช่วงที่ฉันเริ่มที่จะเขียนบทความใหม่ๆ ซึ่งแม้ว่าตนเองจะมาจากตระกูลชาวนา แต่ฉันก็เหมือนหลายคนที่ต้องออกไปใช้ชีวิตต่างถิ่น แต่ด้วยความที่เห็นคุณภาพชีวิตที่ไม่ดีของครอบครัวและของชาวนาส่วนใหญ่จึงได้แสวงหาบางสิ่งบางอย่างอันหมายถึงความยุติธรรม ความเท่าเทียม และความหมายที่แท้จริงของการมีชีวิตอยู่... มาวันนี้ฉันกลับมาอยู่บ้าน และพยายามที่จะยืนด้วยลำแข้งของตนเอง และสิ่งที่พิสูจน์ให้เห็นว่าเราทำได้ก็คือ คนเราจำเป็นต้องมีความอดทน มีความพอเพียง มีความรู้ และคุณธรรม และสำหรับเราคาทอลิก เป็นที่รู้กันว่า “ความเชื่อ” เป็นสิ่งที่ต้องบ่มเพาะ และหล่อเลี้ยงอยู่ตลอดเวลา และองค์ประกอบต่างๆ ข้างต้น สามารถปรับเปลี่ยนไปตามเงื่อนไขชีวิตของแต่ละคน

ปีนี้เป็นปีที่น้ำท่วมหนัก แทบในทุกภาคของประเทศ จึงหมดหวังที่จะได้ชมทุ่งข้าวสีทองยามพระอาทิตย์ขึ้นและตก... ดอกไม้สีครามอ่อนแห่งฤดูหนาว ซึ่งเป็นดอกไม้ป่าที่ผลิบานในฤดูหนาวค่อยๆ ผลิบาน รวมถึงดอกไม้เล็กๆ ต่างๆ ที่พระเป็นเจ้าไม่ได้ซ่อนไว้จากสายตาของบางคนก็ผลิบานเช่นกัน

แสงแดดยามสายส่องให้สีเขียวของใบไม้ทอประกาย และการทำงานของธนาคารของรัฐบาลอย่างชกส.กับชาวบ้านอย่างเราก็เริ่มขึ้นที่ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในหมู่บ้านของเรา หลังจากที่เรามีโรงปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ ซึ่งเริ่มก้าวเดินอย่างช้าๆ แต่มั่นคงของเราเกิดขึ้น วันนี้ที่นี้กลายเป็นที่ๆ จุดประกายความหวังของพวกเรา และการก้าวเดินของเราเป็นการก้าวเดินอย่างช้าๆ มิใช่การก้าวกระโดด เรามีโอกาสได้ต้อนรับเพื่อนเกษตรกร และแบ่งปันประสบการณ์ต่างๆ แก่กันโดยนอกระบบ ชกส. ก็มีหน่วยงานอื่นๆ อีก ฉันอยากเปรียบเทียบการทำงานของเรากับวงดนตรีจิมโฟนี ที่มีเครื่องดนตรีหลากหลาย อาศัยการประสานกันของเครื่องดนตรี แต่ละชิ้นผ่านนักดนตรี และตัวโน้ต จึงเกิดเป็นบทเพลงไพเราะ

ฤดูหนาวก็เช่นกัน ความสดใสของแสงแดดผสมผสานกับสายลมเย็น... ดอกไม้บาน... นกร้อง... น้ำค้างยามเช้า และยาสมุนไพรรุ่นๆ ของผู้เฒ่าที่จับปัสสาวะได้ดีในส่วนผสมของฟ้าทะลายโจร ตะไคร้ และหญ้าคา

ฤดูหนาวไขกุญแจ และเปิดประตูสู่ความงามฉันใด ความรักของพระเป็นเจ้าก็เผยพระองค์เองในความงามเหล่านั้น และในหัวใจที่หลงเหลือความรักอยู่ฉันนั้น...

ไดอารี่ หนี (ตาม) น้ำ

ผมยังจำความรู้สึกเมื่อปีบวชต้นๆ กับ การพบบรรดาเด็กๆ เยาวชน สัตบุรุษของที่วัด ต่างจังหวัด ที่เป็นเจ้าอาวาสอยู่มาปั่นจักรยานกัน จากการปั่นเล่นๆ ไม่ก็คัน เป็นกลุ่มก้อนใหญ่ แล้ว ในที่สุดก็เป็น โครงการระดับหมู่บ้าน ตำบลกันไป ประมาณว่า ปั่นไปเรียนรู้ไป สนุกไปกับธรรมชาติ และสิ่งใกล้ตัวที่ทุกคนควรมีใช้เป็นยานพาหนะ ประจำกันอยู่

จักรยานบ้านๆ ราคาไม่แพง เวลาที่ปั่นลู่ ไปกับลม คงได้อารมณ์ไม่ต่างจากจักรยานแบบ มืออาชีพ แต่เมื่อไม่นานนี้ผมได้กลับไปปั่น จักรยานอีกครั้งหนึ่ง รอบนี้ปั่นในกรุงเทพฯ ที่ซึ่ง ถนนอุดมไปด้วยรถราวกวักไขว่และผู้คนมากมี ระยะทางดูไกลโซ่เล่น แต่กรุงเทพฯ รอบนี้ ทุกอย่างตรงข้าม รดน้อย ผู้คนก็น้อยตาม แต่ที่ มากมีแบบแหกไม่ได้รับเชิญ คือ น้ำ

ไหนๆ ภาคบ่ายวันนั้นไม่ได้เข้าสำนักงาน แล้ว คำเชิญชวนและความสนใจอยากไปพบเห็น ภาพน้ำท่วมด้วยตาตนเอง บวกกับเพื่อนร่วมทาง

ที่มั่นใจได้ว่า ปลอดภัยและไปรอด ผมจึงหยิบยืม จักรยานจากคุณพ่อรุ่นน้อง ใส่ชุดที่คิดว่าทะมัด- ทะแมงที่สุด (มาดูภายหลังในภาพรวมพบว่า เป็น ชุดที่ดูเหมือนขี่จักรยานออกไปซื้อของหน้าปากซอย มากกว่า...ฮา) เส้นทางที่เราตั้งใจไว้คือ ริมฝั่ง แม่น้ำเจ้าพระยา ที่ซึ่งมีวัดรายเรียงอยู่พอสมควร อย่างน้อยก็วัดแม่พระลูกประคำ กาลหาวาร์ วัด ชางตาครู้ส กุฎีจีน วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน และวัดแม่พระปฏิสนธินิรมล คอนเซ็ปชัน เป็นต้น ฯลฯ ไปได้แค่ไหนก็ไป ไม่ไหวก็กลับ แต่ต้องไปพร้อมกับรถจักรยาน ไม่สามารถกลับมาตัวเปล่าได้ ผมนึกเส้นทางไม่ออกหรอก เพราะ ไม่ค่อยรู้จักถนนหนทาง มองฟ้าดูครึ้มๆ มองนาฬิกา ดูว่า เฟ็งบ้ายต้นๆ ไปกันเลย

รถจักรยาน 6 คันพาร่างของคน 6 คน ออกจากอาสนวิหารอัสสัมชัญ ลัดเลาะเข้าตรอก ซอกซอย สิ่งที่พบเห็นคือคันกั้นน้ำ สูงบ้าง ต่ำบ้าง แข็งแรงทนทาน หรือแข็งแรงพอทน ก็สุดแล้ว แต่เจ้าของพื้นที่จะจัดการกับความเสียหายจากข้อมูล ที่ได้รับมาน้อยแค่ไหน ข้อสังเกตเบื้องต้น สำหรับผมคือ ความทุกข์ท่วมนัยน์ตาและมี ปัญหาท่วมในใจ

แถวย่านสะพานพุทธ ผู้คนบางคนคงคิด ในใจว่า ไหนๆ วันนี้ก็หยุดแล้ว มาดกปลาถิ่นให้ เพลินอารมณ์ดีกว่า คันเบ็ดถูกวาดออกไป ความ คาดหวังที่ถูกดึงกลับมาผมว่าไม่ใช่เพียงปลาหรอก แต่คงไม่ยากพบความว่างเปล่า หรือนั่งเสรำ ดูน้ำขึ้นน้ำลงไปวันๆ ชีวิตต้องดำเนินต่อ ผม

ชอบคำนี้จริงๆ

ในเชิงการปั่นจักรยานในเมืองไม่เหมือน ปั่นอยู่ต่างจังหวัด แม้คนไม่มาก แต่เชื่อว่าไม่มี ตรอกซอก ซอยในเมืองมีผู้คนอยู่มากมาย ร้านรวง รรถรา แม้ว่าบางตาลไปเยอะ แต่ก็ยังมีอีกมาก เรา มาหยุดอีกทีตรงฝั่งเจ้าพระยาหน้าวัดอรุณ น้ำขึ้น สูงจนเกือบเลยขอบรั้วประตู เหลืออีกไม่เกิน 1 ไม้บรรทัด ผมนึกถึงไม้บรรทัดเพราะจำได้ว่า ตอนเป็นเด็กเรียนลูกเสือ ผ้าพันคอเป็นรูปวัดอรุณ ผ้าพันคอลูกเสือนี่เด็ดมาก เพราะจะเปลี่ยนไป ตามพื้นที่ของลูกเสือเหล่านั้น ต้องเป็นลูกเสือ สามัญเท่านั้น ถึงมีโอกาสดูสวมผ้าพันคอที่ เปลี่ยนตามพื้นที่ ผมชอบพื้นที่ที่ดูมันนวล ฉ่ำเย็น แต่รู้ดีว่าอะไรก็ตามเมื่อมีมากจนเกินไป มัน ไม่ทำให้จิตใจของเราชุ่มเย็นและเป็นสุขแน่

จักรยานทั้ง 6 ปั่นต่อไปยังท่าพระจันทร์ น้ำทะเลแรงและมาก สำนักข่าวหลายสำนักมา ทำข่าว ทำพระจันทร์ยามนี้ดูอาการน่าเป็นห่วง แต่ ยังคงความสวยงาม ผมอยากหยุดชมความงาม แต่ ผู้ร่วมทางมีเป้าหมายจะไปหยุดข้างหน้า สถานีที่ ชื่อว่า ท้องสนามหลวง

ท้องสนามหลวงดูยังไม่มีการระบายน้ำให้ระบายเคือง พื้นผิว ผมไม่ได้ผ่านมานานแล้ว ภูเขาขึ้นเขี้ยวครีมน มองออกไปริบๆ เห็นพระราชวัง ถ้าไม่คิดที่นี้ถูก ปรับปรุงไปก่อนหน้านี้สักกระยะหนึ่งแล้ว เส้นทาง ต่อไปของเรา ดูน่าสนใจ เพราะเป็นจุดที่ถูกสั่งปิด ทางฝั่งข้างขึ้นแล้ว สะพานพระปิ่นเกล้า

บนสะพานพระปิ่นเกล้ามีรถส่วนหนึ่งมา จอดทิ้งไว้ แต่รถบางคันมาจอดรอช่วยเหลือ ผู้คน มีสำนักข่าวมาทำข่าว เพราะว่าอีกฝั่งหนึ่ง น้ำเอ่อล้นจนน่าตกใจ มีรถหลายคันขับพา ผู้อพยพไปยังบ้านพักชั่วคราว มีรถบางคันแล่น ผ่านน้ำข้ามขึ้นมา สภาพทุลักทุเลจนน่าเห็นใจ คันที่ขึ้นมาได้เหมือนปั่นพื้นปากเหวมัจจุราชขึ้น

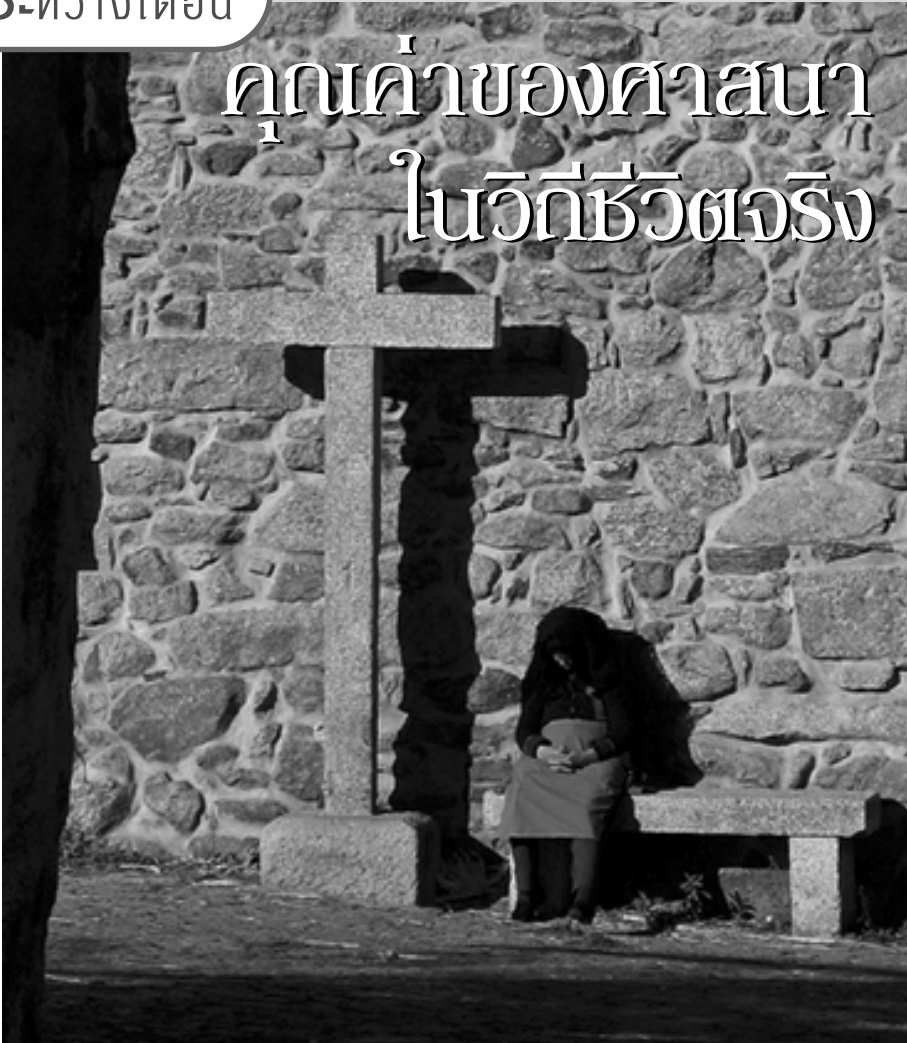
มาได้ แทบไม่น่าเชื่อว่า วันหนึ่งน้ำจะทำอันตราย กับผู้คน บ้านเรือน ได้ถึงเพียงนี้

เราตัดสินใจไปต่อยังถนนข้าวสาร ร้านรวง ยังเปิดอยู่ปกติ ที่นี่หลังจากปั่นจักรยานมาได้สัก ระยะหนึ่ง ความกระหายน้ำก็มาเยือน ร้าน สะดวกซื้อคือเป้าหมาย และเป็นจริงดังข่าว ไม่มี น้ำเปล่าขาย เราทานน้ำอัดลมแก้กระหาย คนขาย ของแถวนั้นมาบ่นให้ฟังถึงนักข่าวที่ไปลงว่า น้ำท่วมบริเวณนี้ แน่นนอนแหล่งท่องเที่ยวที่ รอรับแขกต่างชาติ แนวแบคแพค ตอนนี้แป๊ก ไม่มี แขก ไม่มีคนมาเที่ยว ขายของไม่ได้ ไม่มีงาน ไม่มี เงิน เขาบอกว่าถ้าสื่อมวลชนคนนั้นผ่านมา คงได้ เจอดีกัน ผมเสียวสันหลังวาบ แม้รู้ว่าไม่ใช่เรา

เส้นทางที่เหลือเป็นแถวพระเมรุ เสาชิงช้า ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร และย้อนกลับมายัง เส้นตลาดน้อย แจ็กพ๊อตแตกอีกครั้ง เพราะรอบ ที่ไปน้ำยังไม่ขึ้น น้ำขึ้นในระดับพอเปียกถือและ เท้าที่ใช้ปั่นจักรยาน ผมสังเกตร้านอะไหล่ เครื่องยนต์ที่มีอยู่มากมาย บางอย่างเก็บให้พื้นน้ำ บางอย่างปล่อยให้ลอยอย่างนั้น ผมหวังว่าน้ำคงไม่ขึ้น เยอะจนเกินกำลังต้านของเรา

จังหวะที่เราปั่นจักรยาน เมื่อวงล้อหมุน ครบรอบ ขาและวงล้อพาจักรยานและคนขับขี้นมู่ง ไปข้างหน้า สองข้างทางมีเรื่องราวและผู้คน บางคน ยังอึ้งอยู่ บางคนวิตกกังวล ผมคิดว่าน้ำ ไม่ใช่อุปสรรค น้ำอาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ เราเห็นปัญหาได้ชัดเจนมากขึ้น น้ำอาจจะเป็นปัจจัย เสียด้วยซ้ำ เพื่อให้เราเข้าใจคุณค่าของชีวิต สอน เราว่าอะไรจำเป็นที่สุด เมื่อคราวน้ำตาถูกปาด และเช็ดออกไปแล้ว ที่เหลือก็คือดวงตาที่แจ่มใส เพื่อจะมองให้เห็นว่า เราทำลายและทำร้ายธรรมชาติพอหรือยัง สิ่งที่เหมาะสมมาทั้งชีวิตคือสิ่งที่จำเป็น หรือจำต้องเป็นแบบนั้นเพราะการอยู่ในสังคม ที่ท้ายที่สุด หัวใจเรายังคงอยู่ดีหรือเปล่า?

คุณค่าของศาสนา ในวิถีชีวิตจริง

ชีวิตมนุษย์จะพัฒนาให้สมบูรณ์สักเท่าใดก็ตาม เราต้องเริ่มต้นตั้งแต่ตอนปฏิสนธิ และชีวิตนั้นควรได้รับการปฏิบัติอบรมเลี้ยงดู พุ่มพิก ทะนุถนอมกลมเกลียวและเอาใจใส่ใกล้ชิดจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง หรือผู้อุปถัมภ์ค้ำจุนอย่างต่อเนื่องกันมาทุกขั้นตอนด้วยความถูกต้องดีงาม ในเรื่องนี้ศาสนาน่าจะเข้ามามีบทบาทนี้ได้อย่างสำคัญยิ่ง เพราะคุณค่าศาสนานั้นสามารถทำให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมในวิถีชีวิตจริง

ในทัศนะคริสตชน การปลูกฝังความเชื่อศรัทธาและส่งเสริมศาสนธรรมให้หยั่งรากลึกลงในจิตใจของมนุษย์เรานั้น น่าจะดำเนินการนับตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อให้สามารถเจริญเติบโต งอกเงยและงอกงามขึ้นในวิถีชีวิตจริง ก่อนที่สิ่งอื่นจะเข้ามาช่วงชิงพื้นที่ในจิตใจของลูกหลาน

ที่สำคัญกว่านั้น เราคริสตชนยังถือว่าแต่ละบุคคลคือพระฉายาลักษณ์ของพระเจ้า ซึ่งจะต้องสะท้อนออกมาให้เห็นในวิถีชีวิตที่เราพึงประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันอย่างสอดคล้องกลมกลืนกัน ทั้งชีวิตของตนและชีวิตของกันและกัน การแสวงหาคูณค่าที่แท้จริงของชีวิตจึงจำเป็นต้องมองลึกลงไปสู่ภายใน นั่นคือจิตใจอันเป็นแหล่งที่จะเปิดเผยใจแสดงถึงที่มาที่ไป ที่เป็นอยู่และที่เป็น จุดมุ่งหมายปลายทางของชีวิต ในประเด็นนี้แต่ละศาสนาจึงพยายามที่จะเสนอแนวคิดคำสอนและแนวปฏิบัติตามพระแบบฉบับขององค์พระศาสดาของศาสนาที่ทรงชี้บ่งไว้

ในบรรดาศาสนาใหญ่ๆ อาจแบ่งเป็นสองสายที่สำคัญ นั่นคือสายศาสนาที่นับถือพระเจ้าว่าเป็นบ่อเกิด ความหมายและเป้าหมายของชีวิตมนุษย์เรา จึงเป็นสภาวะที่พึงและที่หนึ่งของศาสนิกในศาสนานั้นๆ และอีกสายหนึ่งก็คือเออาธรรมะ เป็นสภาวะที่พึงและเห็นว่าชีวิตมนุษย์มาจากธรรมชาติที่ประกอบด้วยธาตุสี่อันได้แก่ ดิน น้ำ ลม ไฟ เหล่านี้เป็นต้น

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ชีวิตของมวลมนุษยชาติทุกคนยังล้วนประกอบด้วยกายที่เป็นวัตถุธาตุและจิตใจหรือจิตวิญญาณที่มีสมรรถนะทางสติปัญญาและเสรีภาพ อันทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาก้าวหน้าก้าวไกลไปกว่าสรรพสัตว์โลกทั้งหลาย

สิ่งนี้แหละที่ทำให้มนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐจริง เพราะสามารถใช้สติปัญญา อำนาจใจหรือน้ำใจอันเสรีของตน เพื่อเข้าถึงความรู้ความจริงและสร้างสรรค์คุณงามความดีงามนานัปการ

ถึงกระนั้นก็ตาม ในมุมกลับกันมันก็ยังเป็นเหมือนดาบสองคม หรืออยู่ในระหว่างทางสองแพร่งว่าเราจะเลือกจริงหรือเท็จ ดีหรือชั่วก็ขึ้นอยู่กับตัวเราซึ่งจะต้องตัดสินใจเลือกบนพื้นฐานของความเชื่อศรัทธาและศาสนธรรมที่ตนนับถือ

ด้วยเหตุนี้ ศาสนิกไม่ว่าจะนับถือศาสนาใดจำเป็นต้องใช้สติปัญญาพิจารณา คิดอ่านและเสรีภาพตัดสินใจเลือกประพฤติปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับจิตศรัทธาอันจะนำไปสู่กิจศรัทธาตามหลักศาสนาของตน ระหว่างความเชื่อในพระเจ้าและพระธรรม

ดังนั้น หากคุณค่าของศาสนาสามารถนำมาประยุกต์หรือประพฤติปฏิบัติให้เกิดผลดีในวิถีชีวิตจริง ย่อมจะนำมาซึ่งพลัง แสงสว่างและสันติสุขในชีวิตประจำวันของเราอย่างเป็นมรรคเป็นผล และเกิดคุณเกิดค่าแก่ตนและเพื่อนมนุษย์ทั้งหลาย ☸

บริษัท ดาดาดาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง พลาสติกอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า "STONHARD" ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอร์รัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

ASSUMPTION COLLEGE

English Program(EP) at Rama II Campus

The school will open in May 2012.
We are now receiving applications for new EP students
for Years 1 and 4, and Years 7 and 9.

เปิดรับสมัครนักเรียนใหม่โปรแกรมภาษาอังกฤษ (English Program:EP)

เพื่อเข้าเรียนในปีการศึกษา 2555

ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

For more information please contact our information office at "The Trinity Building"
Rama II Campus of Tel: 0 2630 7111-25 Mobile : 080 101 2552 and <http://www.assumption.ac.th>

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ อาคาร The Trinity Building โรงเรียนอัสสัมชัญ แคมป์สพระราม 2
โทร 0 2630 7111-25 ต่อ 422-423 มือถือ 080 101 2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร 0 2675 6970-84 โทรสาร 0 2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

28 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร 0 2630 7111-25 โทรสาร 0 2237 7769

โรงเรียนอัสสัมชัญ โปรแกรมภาษาอังกฤษ

52 ซ.บางนาวิถี ซ.มิตรกับนครินทร์ ซ.เมือง
จ.สมุทรสาคร 74000
โทร 0 2630 7111-25 มือถือ 0 80101 2552

“อย่างไร อย่าเห็นแก่ตัว อย่าช้า”

ประชาชนกว่า 9.5 ล้านคนกำลังเดือดร้อน

หลังจากผมส่งต้นฉบับไต่ตามโค้งตะวันฉบับที่แล้วเมื่อวันที่ 26 กันยายนที่ผ่านมา สถานการณ์น้ำท่วมทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ... พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบขยายกว้างขึ้นเป็น 63 จังหวัด (หลายจังหวัดน้ำท่วมสูงมิดหลังคาบ้าน... และต้องอพยพหนีน้ำ) มีผู้คนเสียชีวิต 377 ราย สูญหาย 2 คน ประชาชนได้รับความเดือดร้อน 9,556,462 คน (ข้อมูลจาก กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - 28 ตุลาคม 2554)

กรุงเทพฯ...ร่วมชะตากรรม...แบ่งปันความทุกข์?

สถานการณ์วันนี้ ขณะที่ผมกำลังจะปิดต้นฉบับไต่ตามโค้งตะวันที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ เป็นวันที่ 28 ตุลาคม มวลน้ำที่ลงมาจากภาคเหนือ ไอบล้อมรอบกรุงเทพฯ และเริ่มเข้ามาท่วมที่คอนเมืองแล้ว... หลังปิดต้นฉบับนี้แล้วกรุงเทพฯ จะเจอกับสภาวะน้ำทะเลหนุนสูงสุด สูงกว่าสถิติในปี 2538 พร้อมกับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือมีกำลังแรงพัดทำให้น้ำขึ้นสูง และน้ำทะเล

จะหนุนขึ้นสูงสุดวันที่ 28-29 ตุลาคม...

เมื่อค่ำวันนี้ (25 ตุลาคม) ผู้เชี่ยวชาญประเมินสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุดที่อาจเกิดขึ้นคือน้ำจะท่วมกรุงเทพฯ สูงตั้งแต่ระดับต่ำกว่า 50 เซนติเมตรถึง 1 เมตรเป็นเวลานานอย่างน้อย 1 เดือน... ในขณะที่นายกรัฐมนตรีประกาศว่ามีความเป็นไปได้สูงที่น้ำจะทะลักเข้าเขตพื้นที่กรุงเทพฯ ชั้นกลาง ชั้นใน สถานการณ์เลวร้ายที่สุดอาจถึง 1.50 เมตร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครคาดว่ามวลน้ำจะเข้ามาในคืนนี้ (26 ตุลาคม) กรุงเทพฯ กำลังก้าวสู่ภาวะวิกฤติ

ข่าวรายงานเพิ่มเติมว่า (26 ตุลาคม) สิ่งที่น่าเป็นห่วงในเวลานี้คือ ย่านบางกะปิ และพระโขนงเพราะเกิดเหตุการณ์ผลึกน้ำออกฝั่งตะวันออกของกรุงเทพฯ ไม่ได้เต็มตามที่ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งถ้าแก่สถานการณ์นี้ไม่ได้ น้ำในเขตบางกะปิ และพระโขนงอาจสูงถึง 1.50-2 เมตร

ตามด้วยผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ศปภ.) ให้สัมภาษณ์ว่า (26 ตุลาคม) “วันนี้ต้องยอมรับว่า พื้นที่กทม. จะถูกน้ำท่วมทั้งหมด จะมากหรือน้อยแล้วแต่ความสูง

คำของแต่ละพื้นที่ เพราะน้ำต้องไหลผ่าน กทม. ลงสู่ทะเล ดังนั้นอยากให้คนกรุงเทพฯ ปรับสภาพและยอมรับความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นให้ได้”

เหตุการณ์จะเป็นอย่างไรต่อไป ผมคิดว่าเมื่อท่านผู้อ่านได้อ่านอุดมสานต์ฉบับนี้แล้ว ท่านคงพบคำตอบแล้วว่าที่สุดเป็นอย่างไร...???

เป็นมิตรกับน้ำหรือต่อสู้กับน้ำ

การเผชิญหน้ากับวิกฤติน้ำท่วมใหญ่ครั้งนี้ ผมสังเกตว่ามีแนวคิดหลักๆ อย่างน้อย 2 แนวคิดในการดูแลน้ำ คือ คิดแบบต่อสู้กับน้ำ เช่น เปรียบเทียบว่าน้ำเป็นกองทัพเข้าศึกเข้ามาโจมตีเรา กับแนวคิดแบบเป็นมิตรกับน้ำ เช่น มีผู้กล่าวว่า น้ำหลงทางและพยายามหาทางกลับบ้าน... เราจะหาทางกลับบ้านให้น้ำได้อย่างไร...

แนวคิดประการหลังนี้ อาจฟังดูแปลกๆ เพราะที่ผ่านมาเราเรียนรู้มาจากระบบวิทยาศาสตร์ที่ทำให้เราปฏิบัติต่อน้ำเหมือนเป็นสิ่งของอย่างหนึ่งที่เราจะควบคุมหรือจะทำอย่างไรกับเขาก็ได้...

จิตวิญญาณน้ำ...ให้ชีวิตกับสรรพสิ่ง?

เมื่อก่อนผมก็คิดอย่างนั้น จนเมื่อผมมีโอกาสไปอยู่กับพ่อแม่ที่น้องกลุ่มชาติพันธุ์ชาวปกากะญอซึ่งเชื่อในเรื่องของความเคารพธรรมชาติ... เชื่อในเรื่องความเคารพต่อน้ำ เชื่อว่าน้ำมีจิตวิญญาณ... น้ำนั้นให้ชีวิตกับสรรพสิ่ง การปล่อย

ให้น้ำไหลตามธรรมชาติเพื่อให้เขาไปหล่อเลี้ยงชีวิตชาวปกากะญอจึงไม่กระทำสิ่งใดที่ขวางทางน้ำ... แม้แต่การทำประปาภูเขาที่เอาน้ำจากต้นน้ำมาใส่ท่อประปาเลี้ยงผู้คนในหมู่บ้านยังถูกตั้งคำถามว่าเราจะให้น้ำหล่อเลี้ยงมนุษย์เท่านั้นหรือ เราจะไม่ยอมให้น้ำหล่อเลี้ยงชีวิตอื่นๆ ตามหนทางที่น้ำผ่านลงมาเลยหรือ?

“มवलน้ำ... พระเจ้าทรงเห็นว่าดี”

ในพระคัมภีร์ไบเบิลมีคำว่า “น้ำ” ถึง 636 คำ และยังมีข้อความมากมายหลายตอนที่ช่วยให้เราได้ไตร่ตรองเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์กับธรรมชาติ... โดยเฉพาะกับ “น้ำ” ซึ่งพระเจ้าทรงเห็นว่าดี...

พระเจ้าตรัสว่า “น้ำได้ท่วมฟ้าจนมารวมอยู่ในที่เดียวกัน ที่แห่งจงปรากฏขึ้น” และก็เป็นเช่นนั้น พระเจ้าทรงเรียกที่แห่งว่า “แผ่นดิน” ทรงเรียกมवलน้ำว่า “ทะเล” พระเจ้าทรงเห็นว่าดี (ปฐมก 1: 9-10)

พระเจ้าทรงให้โอกาสมนุษย์มีส่วนร่วมดูแลธรรมชาติร่วมกับพระองค์... รวมถึงการดูแลน้ำด้วย... เราปรารถนาจะให้คนที่เรารัก คนรอบข้างดูแลและปฏิบัติต่อเราอย่างไร... เราก็ดูแลและปฏิบัติต่อเขาเช่นเดียวกัน... แล้วกับ “ธรรมชาติ” กับ “น้ำ” สิ่งสร้างที่พระเจ้าทรงเห็นว่าดีละ เรา

ปฏิบัติต่อเขาอย่างไร???

ปฏิบัติต่อน้ำเหมือนอย่างที่อยากให้น้ำปฏิบัติต่อเรา?

ในอดีตจนถึงเมื่อ 50 ปีก่อนนั้น ฝนตกและมวลน้ำจากภาคเหนือก็ไหลลงสู่ภาคกลางและออกทะเล โดยผ่านป่า ผ่านต้นไม้ ซึ่งช่วยดูดซับและชะลอน้ำได้เป็นอย่างดี ประชาชนชาวสยามก็อยู่กับน้ำอย่างเป็นปรกติสุข... บ้านยกได้สูง... น้ำท่วมก็ใช้เรือเป็นพาหนะในการเดินทาง...

หลังจากนั้นเราพัฒนาประเทศตามแนวทางกระแสหลักและเกิดการเปลี่ยนแปลงในประเทศของเรามากมาย... เราวางใจในเทคโนโลยีใหม่ๆ เราเข้ามาควบคุมน้ำโดยการสร้างเขื่อน วางแผนกักเก็บและปล่อยน้ำตามที่เราต้องการ เราวางใจในเทคโนโลยีมากขึ้น... ป่าไม้ซึ่งเป็นพื้นที่ซับน้ำมากมายจมอยู่ใต้เขื่อน พื้นที่รับน้ำของเรากลายเป็นนิคมอุตสาหกรรม พื้นที่การเกษตรแผนใหม่เพื่อส่งออก ถนน ที่อยู่อาศัย ฯลฯ ... วิธีของน้ำที่ขึ้นอยู่กับธรรมชาติจึงมาอยู่ในการควบคุมของมนุษย์

และที่สุดเรื่องภัยพิบัติน้ำท่วมจึงเริ่มขึ้น

น้ำท่วมใหญ่...เหตุปัจจัยหลายอย่างมารวมกัน

ปีนี้เหตุปัจจัยหลายอย่างมารวมพร้อมกัน แม้ปีนี้ปริมาณน้ำจะไม่แตกต่างจากปีก่อน แต่ฝนตกต่อเนื่องกัน ประกอบกับพื้นที่ที่เคยอุ้มน้ำมีความเปราะบาง อุ้มน้ำได้น้อยลง ปัญหาโลกร้อนป่าหายไป การรุกเข้าไปทำธุรกิจตามลำน้ำ การปล่อยให้ลำน้ำตื้นเขิน วิธีคิดในการพัฒนาที่วาทวิทยาการซึ่งเป็นต้นทุนทางธรรมชาติมิให้ใช้ได้ไม่จำกัด การสร้างเขตอุตสาหกรรมในที่ลุ่มสำหรับการเกษตรและพื้นที่รับน้ำแต่เดิม ความไม่เข้มแข็งในการดูแลทรัพยากรน้ำ ความขัดแย้งระหว่างภาครัฐกับชุมชนในการมีส่วนร่วมดูแลจัดการน้ำ การบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เท่าเทียมกัน (เช่นผู้มีอิทธิพลมีอำนาจในการจัดการน้ำของชุมชนหรือการไม่ยอมปฏิบัติตามกฎหมาย) และสิ่งสำคัญสุดท้ายคือ ขณะนี้โลกเปลี่ยนไปแล้ว แต่เรายังไม่เปลี่ยน อาทิ ฤดูกาลที่เปลี่ยนไปจนทำให้เกิดปัญหาความไม่แม่นยำในการพยากรณ์ดินฟ้าอากาศ...

ปัจจัยที่มารวมพร้อมกันนี้เอง ทำให้ปีนี้เรามีมวลน้ำขนาดใหญ่ประมาณ 10,000 ล้านลูกบาศก์เมตรค้างอยู่บนพื้นดิน เราสามารถระบายน้ำได้วันละ 200 ล้านลูกบาศก์เมตรผ่านทาง

แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำบางปะกง
ดังนั้นเราใช้เวลานาน 50 วัน น้ำจึงลงทะเลได้
หมด...

ปฏิบัติต่อน้ำเหมือนอย่างที่อยากให้น้ำปฏิบัติต่อเรา?

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้คงจะทำให้เราข้อนมอง
ตนและตอบคำถามได้ว่า เราดูแลธรรมชาติ หรือ
กระทำต่อธรรมชาติอย่างไร... เราปฏิบัติต่อเขา
(ธรรมชาติ) เหมือนอย่างที่เรายากให้เขา
(ธรรมชาติ) ปฏิบัติต่อเราหรือไม่?...

ในเรื่องสถานการณ์น้ำท่วมที่กำลังเกิดขึ้นนี้
ผมคิดว่าสิ่งสำคัญคือ เราจะเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน
ในสถานการณ์น้ำท่วมด้วยหัวใจแห่งความกรุณา
ได้อย่างไร?... คุณพ่อท่านหนึ่งแบ่งปันข้อคิดให้
ผมฟังว่า น้ำที่มาครั้งนี้เดือนสติเรา 3 ประการคือ
1) อย่าโง่ คือเมื่อมีสัญญาณบอกเหตุแล้ว ขอให้
เราอ่านสัญญาณนี้ให้เข้าใจแทนการปฏิเสธ
ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น 2) อย่าเห็นแก่ตัว ใน
สถานการณ์เช่นนี้ให้เราทำอะไรเพราะคิดถึงคนอื่น
ช่วยเหลือคนอื่นแทนการมุ่งเอาแต่ตัวเองรอด 3)
อย่าช้า มีโอกาสจะช่วยเหลือคนอื่นหรือดำเนินการใด
เพื่อดูแลชีวิตคนอื่น ก็ขอให้เราทำทันที อย่าช้า
เพราะจะไม่ทันการณ์... ผมคิดว่าข้อคิดทั้ง 3 ข้อ
นี้คงช่วยให้เราตั้งสติอยู่กับสถานการณ์ครั้งนี้ได้
อย่างมีสติและมีความกรุณาครับ

และผมขอจบบทความนี้ด้วยภาพของน้องๆ
นักศึกษา เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และประชาชนอีก
มากมายที่มีใจอาสาและมีส่วนร่วมช่วยคนอื่น ร่วม
แรงร่วมใจช่วยให้สถานการณ์ครั้งนี้ผ่านพ้นไปได้
ด้วยดี... ทีมงานน้องๆ นักศึกษาคาทอลิกเข้ามามี
ส่วนร่วมด้วย มีการแพ็คของบริจาค รับของลง
ส่งของขึ้นรถที่ศูนย์คอนเมือง... ตักทราย ทำ
กระสอบทราย และออกวางกระสอบทรายที่คลอง
4 คลอง 6 และคลอง 7... ร่วมแพ็คของบริจาค
รับของลงและส่งของขึ้นรถที่หอจดหมายเหตุท่าน
พุทธทาสภิกขุ ที่สวนรถไฟ จตุจักร... ผมเห็น
แล้วประทับใจ ซึ่งใจจริงๆ ครับ... ขอพระเยซูเจ้า
คุ้มครองดูแลท่านผู้อ่านและทุกคนในครอบครัว
ของท่านให้ปลอดภัย และมีโอกาสดูแลเอาใจใส่
ผู้คนรอบข้างและธรรมชาตินะครับ... ๕

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใสใจ
www.carefor.org
เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ
สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ
ถามตอบปัญหาชีวิต
บ้านใสใจบนเฟซบุ๊ก
www.facebook.com/carefor.org

“พระเมตตาในฐานะต้นธารแห่งความหวัง”

(ต่อจากหน้า 16)

อาจเป็นเพราะการประชุมพระเมตตาโลกครั้งนี้จัดขึ้น ณ สถานที่อันเป็นต้นกำเนิดพระพรแห่ง “พระเมตตา” ผู้คนทั่วโลกจึงหลั่งไหลกันมา ตั้งแต่พระคาร์ดินัล พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ชายหญิง และคริสตชนจากทั่วโลก ซึ่งพระอัครสังฆราชแห่งคราคูฟถือว่าประสบความสำเร็จอย่างสูงในการจัดการประชุมพระเมตตาโลก ครั้งที่ 2 ขึ้นที่ประเทศโปแลนด์นี้ ที่ประชุมเห็นพ้องกันว่า การประชุมพระเมตตาโลกครั้งต่อไปในปี ค.ศ. 2014 จะจัดขึ้นที่ประเทศโคลัมเบีย ทวีปอเมริกาใต้ อันเป็นแผ่นดินที่ความศรัทธาต่อ “พระเมตตา” ของสัตบุรุษแพร่หลายไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง เช่นเดียวกัน

คณะพระเมตตาประเทศไทย ขอขอบพระคุณพระเมตตาของพระเยซูเจ้าอย่างสูงสุด ในพระเมตตา ให้ได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมพระเมตตาโลก ครั้งที่ 2 ณ เมืองคราคูฟ ประเทศโปแลนด์นี้ ขอขอบพระคุณพระสังฆราชไทยทั้ง 2 องค์ ที่เมตตาร่วมทางไปประชุมกับพวกเรา โดยเฉพาะพระคุณเจ้า ชิลวีโอ ลีริงษ์ จรัสศรี ผู้ดูแลงานคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อฆราวาส (คฆร) ในสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ที่เอาใจใส่คณะพระเมตตาในงานแพร่ธรรมเสมอมา เราได้เรียนรู้และรับความประทับใจในการประชุมครั้งนี้อย่างมากมาย แต่ที่มากเป็นพิเศษคือ

1. ได้เห็นความเชื่อศรัทธาในพระเมตตาของคริสตชนทั่วโลกว่าร้อนรน และไว้วางใจในองค์พระเยซูเจ้ามากเพียงใด
2. เราพบว่าการสวดภาวนาท่ามกลางความทุกข์ยากลำบากยาวนานของชาวโปแลนด์ นับร้อยๆ ปี ส่งผลให้ดินแดนของเขา ผลิคนุคคลที่ศักดิ์สิทธิ์ คือบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 มอบเป็นของขวัญแก่โลก ช่วยเหลือประเทศชาติของท่าน และมนุษยชาติให้มีความหวังในชีวิตอย่างมากมาย ทุกวันนี้เยาวชนโปแลนด์มีพระองค์ท่านเป็นวีรบุรุษแบบฉบับในดวงใจ ไปที่ไหนมีแต่รูปของพระองค์ท่านอันเป็นความภาคภูมิใจของชาวโปแลนด์ และเป็นผลแห่งคำภาวนาและความซื่อสัตย์ต่อพระเป็นเจ้าที่พวกเขาได้รับและสัมผัสได้ในชีวิตจริง
3. ได้พบเห็นความเชื่อศรัทธาในพระเป็นเจ้าของชาวโปแลนด์ ตั้งแต่เยาวชนไปจนถึงคนแก่เฒ่า ความรักของสัตบุรุษที่มีต่อพระสงฆ์ และซื่อสัตย์ต่อสมเด็จพระสันตะปาปาอีกทั้งความศรัทธาต่อพระเมตตาของพระเยซูเจ้า พวกเขาอาศัยการมาสวดขอพึ่งพาต่อพระเมตตาตนเองจึงผ่านวันเวลาแห่งความยากลำบากในชีวิตไปได้
4. ได้ซาบซึ้งเรื่องราว “พระเมตตา” ของพระเยซูเจ้าว่าพระองค์ประทานพระเมตตานี้มาให้แก่มวลมนุษยชาติ เป็นพระประสงค์ของพระองค์ “พระเมตตา” นี้จึงไม่มีแรงต้านทานใดจะยับยั้งได้ คราบเท่าที่มนุษย์ยังมีความยากลำบาก พวกเขาก็จะต้องหันมาพึ่งพาพระเมตตาของพระเยซูเจ้าด้วยกันทุกคน และดังนั้น “พระเมตตา จึงเป็นต้นธารแห่งความหวัง” ของทุกคนบนโลก

“ใครก็ตามที่เข้าถึงต้นธารแห่งชีวิตในวันนี้
จะได้รับการอภัยบาป และโทษบาปทั้งหมด” [300]

“พระเมตตาในฐานะต้นธารแห่งความหวัง”

หมายเหตุ : ผู้ร่วมงานประชุม “พระเมตตาโลก ครั้งที่ 2” ณ เมืองคราฟู ประเทศโปแลนด์ จากประเทศไทย 30 ท่าน

1. พระคุณเจ้าสิริพงษ์ จรัสศรี

สังฆมณฑลเชียงใหม่ (7 ท่าน) 2.พระคุณเจ้าวีระ อภรณ์รัตน์ 3.บราเดอร์ มีศักดิ์ ว่องประชา-
กุล 4.คุณโกวิท นาลาก 5.คุณปรีชา วิจิตรพร 6.คุณวิมล ชัยสำเร็จ 7.คุณวิลาวัลย์ ศิริรัตน์ 8.คุณเพ็ญศรี
ชัยพร

สังฆมณฑลอุดรธานี (9 ท่าน) 9.คุณวินิจ แพร์ศิริ 10.คุณวิรัตน์ แพร์ศิริ 11.คุณหวน เหยียนถิ
12.คุณกัลยากร ศักดิ์สว่างษ์ 13.คุณกัลยรัตน์ ศักดิ์สว่างษ์ 14.คุณกัญญาภักดิ์ ศักดิ์สว่างษ์ 15.คุณ
บุญจันทร์ ศักดิ์สว่างษ์ 16.คุณรัศมี รักเกียรติวินัย 17.คุณธนินฐา ธนาภาณกุล

อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ (13 ท่าน) 18.คุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อม 19.คุณอนันต์ สิริสันต์
20.คุณพิสิฐ นวชาติโฆมิต 21.คุณสุจิต มัจฉาชีพ 22.คุณนัทสน์ นวชาติโฆมิต 23.คุณสมพร เชิญจัน
24.คุณสุภัทท์ วงศ์วิเศษสมใจ 25.คุณชญญา วงศ์วิเศษสมใจ 26.คุณวิราพร เอี่ยมอัสวมงคล 27.คุณเพ็ญศิริ
สำโรงทอง 28.คุณเอ็มมา แดงสว่าง 29.คุณชลธิชา มหากิจศิริ 30.คุณประทีป มหากิจศิริ

ทางเลือกใหม่ของการศึกษา ระบบนานาชาติที่ไม่แพงอย่างที่คิด!

 Kevalee
International School
...where every child counts

**American System
Pre-School to
Grade 12**

Enrollment opens
the whole year round
to all nationalities

Call 0-2906-6427

โรงเรียน อินเตอร์เนชั่นแนล เกวาลี 90 ถนนพหลโยธิน ซอย 37 คลองสามวา กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2906-6427 โทรสาร 0-2906-6417
มือถือ 081-421-6169, 081-622-6227, 089-111-2807 อีเมล admin@kevalee.ac.th www.kevalee.ac.th

โรคน้ำกัดเท้า (1)

ปัจจุบันนี้ สิ่งทีหลึคเลียงเกือบไม่ไ้ คื น้าท่วมบ้าน ค้าทักทายเมื่อก่อนนี้คื สบายคิหรือเปล้า แต่เดี๋ยวนีคื บ้านน้าท่วมหรือเปล้า และน้าทีท่วมไม่ซ้แค่ซ้วโมงเดี๋ยว แต่เป็นสัปดาห์ เป็นเดือน ทีน้ากั้วกั้วน้าอีก คื ห้องน้าใช้การไม่ไ้ คังนั้ การซ้บถ่าลงสู่น้า ทำให้น้าสกปรกมาก เป็นทวิคูณ โรคทีมากับน้า นอกจกจะท้องเสียแล้ว ยังมีโรคอื่น ๆ ตามมอีกมากมาย ทีพบมากในขณะนี คื โรคน้ำกัดเท้า

โรคน้ำกัดเท้า คื โรคทีมีอการคันซ้งเกิดจกเชื้อราทีเท้า ทีซอกเท้า เมื่อกอากาศร้อน ๆ และเท้าซ้้นมกๆ ประกอบกับมีเหงื่อออกมกด้วยจึงเป็นบ่อเกิดของเชื้อราทีเรียกว้า Dermatophytes เนื่องจกเชื้อราจะเจริญเติบโตและแพร่พันธุ์ไ้คืมากในอากาศร้อนซ้้น

น้ำกัดเท้าซึ่งเกิดเชื้อราที่ซอกเท้า

Tinea คืชื่อสามัญของการติดเชื้อทีผิวหนัง Tinea pedis คืเชื้อราทีเท้า

อาการของโรคเชื้อราทีเท้า คื คันตามซอกนิ้วเท้าและผิวหนังลอกออกเป็นขุยๆเป็นผื่นทีเท้า ผิวหนังทีเท้าเกิดพุพอง นิ้วเท้าหนาและแตกทีเป็นมกและพบบ่อจะเกิดตรงซอกนิ้ว แต่สามารถเกิดทีสันเท้าและอาจลุกลามไปถึงฝ่าเท้าและเล็บไ้

การรักษาโรคราทีเท้า ควรล้างเท้าให้สะอาดด้วยสบู่และเช็ดให้แห้ง ใส่ถุงเท้า รองเท้าทีสะอาดและไม่เปียกซ้้น ใช้ครีมกันเชื้อราหรือโรยแป้งฝุ่นทีเท้า

การป้องกัน ควรใส่ถุงเท้าและรองเท้าทีแห้งเช็ดเท้าให้แห้งโดยเฉพาะซอกเท้า หลังอาบน้ำ ถ้าเป็นเท้าเปียกควรเปลี่ยนรองเท้า ควรมีรองเท้า 2 คู่ใส่สลับกัน ไม่ควรใส่รองเท้าคู่เดิมทุกวัน มันไม่ใช้การรักษา เป็นเพียงการป้องกัน เมื่ต้องเดินลุยน้ำหากเป็นไปไ้ควรใส่รองเท้าบูท หากน้าท่วมเกินรองเท้า ใส่ถุงพลาสติกกรัดด้วยหนังยางก่อนสวมรองเท้าบูท ใช้วาสลีนทาให้ทั่วเท้าโดยเฉพาะง้ามเท้า หลังจากเดินย่ำน้ำแล้วล้างเท้าให้สะอาด เช็ดให้แห้งสนิทจริง ๆ

โรคแทรกซ้อน คืการทีผิวหนังอักเสบ เกิดในรายทีรุนแรง อาการของการติดเชื้อราทีเท้า มกเห็นเป็นผื่นเปียกยุ่ยสีขาวทีง้ามนิ้วเท้า บางทีเป็นทีฝ่าเท้า หากซ้อคร้ายติดเชื้อแบคทีเรียซ้ซ้อนจะเกิดเป็นหนอง เคยมีคนไข้ทีเป็นเชื้อราทีเท้า แล้วติดเชื้อแบคทีเรียจนบวมไปทั้งขา และต้องผ่าตัดเอาหนองและเอาเนื้อตายออก

เมื่หลึคเลียงไม่ไ้ทีจะสัมผัสกับน้าท่วมแล้ว เมื่ซ้้นจกน้าควรล้างเท้าด้วยน้าสะอาดทันที ใช้น้าผสมเกลือค่างทับทิมเล็กน้อยซ้เท้าหรือใช้สบู่ซ้บยังแบคทีเรียล้างให้สะอาด หากเท้ามีบาดแผลควรชะล้างด้วยน้ายาฆ่าเชื้อ เช็ดเท้าให้แห้ง ห้าม

ใส่รองเท้าหรือถุงเท้าที่เปียกชื้น ถุงเท้าควรใส่แล้วซักไม่ให้ชื้น

การรักษาเบื้องต้นเมื่อเกิดอาการคันให้นำสารส้มมาทาบางๆ วันละ 3-4 ครั้ง หรือใช้ยาที่มีส่วนผสมของยาฆ่าเชื้อรา เช่น ไมนาโซล อีคอนนาโซล ทอลนาฟเทด และทราโวเจน จากนั้นจึงไปพบแพทย์

โรคน้ำกัดเท้าในระยะแรกนี้ ยังไม่มีเชื้อรา เป็นเพียงอาการระคายเคืองจากความเปียกชื้นและสิ่งสกปรกในน้ำ ทำให้เท้าเปื่อย ลอก แดง คัน และแสบ ไม่จำเป็นต้องใช้ยาฆ่าเชื้อรา ซึ่งจะทำให้เกิดอาการระคายเคืองและแสบมากขึ้น

ถ้าผิวหนังเป็นแผล เมื่อสัมผัสกับสิ่งสกปรกที่เจือปนอยู่ในน้ำ จะเกิดการติดเชื้อได้ง่าย เมื่อมีการติดเชื้อแบคทีเรียจะทำให้เกิดอาการอักเสบ บวมแดง เป็นหนองและปวด ต้องให้การรักษาโดยการรับประทานยาปฏิชีวนะร่วมกับการชะล้างบริเวณแผลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ เช่น น้ำด่างทับทิม แล้วทาด้วยยาฆ่าเชื้อ หรือยาปฏิชีวนะ

โรคน้ำกัดเท้า ในระยะแรกเป็นแค่ผิวแดง ลอกจากการระคายเคือง เมื่อผิวหนังเปื่อยและชื้นอยู่นาน จะมีการติดเชื้อรา โรคเชื้อราที่ซอกเท้าอาจเกิดขึ้นหลังจากน้ำกัดเท้าอยู่บ่อยๆ เป็นเวลานาน เชื้อราจะเข้าไปฝังตัวอยู่ในผิวหนัง เมื่อเป็นเชื้อราแล้วจะหายยาก ถึงแม้จะใช้ยาทาจนดูเหมือนหายดี แต่มักจะมีเชื้อหลงเหลืออยู่เมื่อเท้าอับชื้นขึ้นเมื่อใด จะเกิดเชื้อราลุกลามขึ้นมาใหม่ ทำให้เกิดอาการเป็นๆ หายๆ เป็นประจำ ไม่หายขาด

การดูแลป้องกันโรคเชื้อราที่เท้าไม่ให้กลับเป็นซ้ำอีกจึงมีความสำคัญ การรักษาความสะอาดให้เท้าแห้งอยู่เสมอ โดยการล้างเท้าฟอกสบู่ และเช็ดเท้าให้แห้ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษที่บริเวณซอกนิ้วเท้า เมื่อเช็ดให้แห้งแล้ว ให้ทายารักษาโรคเชื้อรา แต่ถ้ามีอาการรุนแรงและเรื้อรัง ทายาไม่ได้ผล อาจต้องพบแพทย์ ไม่ควรซื้อยา

รับประทานเองซึ่งอาจจะมีผลข้างเคียงต่อดับไต และควรรักษาอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรหยุดใช้ยาเอง แม้ว่าจะดีขึ้น การหยุดยาเร็วเกินไปขณะที่เชื้อยังไม่หมด มีโอกาสกลับเป็นซ้ำอีกได้ง่าย

ตามตำรายาไทย มีสมุนไพรไทยหลายชนิดที่นิยมนำมาใช้เพื่อรักษาโรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อรา สำหรับการรักษาโรคน้ำกัดเท้า นั้น ใช้ใบสดของต้นเทียนบ้าน (*Impatiens balsamina* Linn.) ตำพอกหรือทาบริเวณที่เป็นแผลน้ำกัดเท้า หรือใช้เมล็ดของสีเสียดเหนือ (*Acacia catechu* (Linn.f.) Willd) ผนทาบริเวณแผลน้ำกัดเท้าจนกว่าจะหาย หรือใช้เปลือกมังคุดแห้งผนกับน้ำปูนใสให้ขึ้นๆ พอก ทาแผลน้ำกัดเท้า วันละ 2-3 ครั้ง โดยมีข้อควรระวังคือ ควรล้างเท้าฟอกสบู่ให้สะอาด และเช็ดให้แห้ง หรือเช็ดด้วยแอลกอฮอล์ก่อนทายาสมุนไพร

น้ำมันจากเปลือกส้มเกลี้ยง การศึกษาทางคลินิกเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการรักษาโรคเชื้อราบนผิวหนังของน้ำมันจากเปลือกส้มเกลี้ยงกับการรักษาด้วยยา imidazole derivative cream พบว่าน้ำมันที่สกัดได้จากส่วนเปลือกของส้มเกลี้ยงมีประสิทธิภาพในการรักษาเชื้อราบนผิวหนังได้ดีเทียบเท่ากับการใช้ยา imidazole derivative cream โดยให้ทาในรูปแบบ 25% emulsion of oil bitter orange OBO) หรือ 20% oil bitter orange in alcohol วันละ 3 ครั้งหรือการทาน้ำมันเปลือกส้มเกลี้ยงโดยตรง (100% oil bitter orange) วันละครั้ง เป็นเวลา 1 - 3 สัปดาห์ โดยปราศจากอาการข้างเคียง และเมื่อทำการทดสอบในหลอดทดลอง (in vitro) พบว่าน้ำมันจากเปลือกของส้มเกลี้ยงมีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อรา *Trichophyton rubrum* และ *Epidermatophyton floccosum* ซึ่งเป็นสาเหตุของโรคน้ำกัดเท้าได้ ^๕

บาซิลิกาแห่งสายประจำด้านหน้า

พระอัครสังฆราชฟีโลนี และฟาติมา

หลังจากการครบอายุเกษียณของพระคาร์ดินัลอิวาน ดีอัส แล้วนั้น สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ได้แต่งตั้งผู้ดูแลสมณกระทรวงประกาศพระวรสารสู่ปวงชนองค์ใหม่ เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2011 คือพระอัครสังฆราชเฟอร์นันโดฟีโลนี (Fernando Filoni) ซึ่งพระคุณเจ้าจะมาเป็นประธานในพิธีเปิดปีการศึกษาของหอพักนักบุญเปาโล ในวันที่ 12 ตุลาคม 2011

มารู้จักท่านและสมณกระทรวงนี้กันสักหน่อยนะครับพระอัครสังฆราชฟีโลนีอายุ 65 ปี เกิดที่มันดูเรีย (Manduria) แคว้นปูลเลีย (Puglia) ทางใต้ของอิตาลี บวชเป็นพระสงฆ์ เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 1970 อภิเษกเป็นพระอัครสังฆราชวันที่ 19 มีนาคม 2011 หน้าที่ในพระศาสนจักรสากลท่านเป็นทูตพระสันตะปาปาในประเทศศรีลังกา อิหร่าน บราซิล และฟิลิปปินส์ (1992-2001) หลังจากนั้นท่านไปประจำที่กรุงแบกแดดประเทศอิรัก (2001-2006) ซึ่งท่านเป็นนักการทูต

เพียงไม่กี่คนที่ยังอยู่ในหน้าที่ระหว่างภารกิจระเบิดของพันธมิตรในปี 2001 จากนั้นกลับไปอยู่ที่ฟิลิปปินส์อีกครั้งในช่วงสั้นๆ (2006) ในระหว่างอยู่ที่ฟิลิปปินส์ท่านได้ทำโครงการ “พันธกิจแห่งการศึกษา” (Mission of Study) ในประเทศจีนและได้ติดต่อกับพระศาสนจักรทางการและได้เดินทางไปถูกเรียกตัวกลับมาทำงานกับเลขาธิการรัฐ (วาติกัน) ในปี 2007

โดยปกติใครก็ตามที่ได้เป็นผู้ดูแล (Prefect) สมณกระทรวงประกาศพระวรสารนี้มักเรียกกันเล่นๆ ว่า “ไปป์สีแดงหรือ Papa Rosso” (ปกติพระสันตะปาปาจะทรงชุดขาวส่วนชุดแดงจะเป็นของพระคาร์ดินัล) เพราะว่าสมณกระทรวงนี้มีอำนาจอิสระจากการบริหารส่วนกลางในเรื่องงบประมาณ และทรัพย์สินของพระศาสนจักรตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 และต้องดูแลคาทอลิกถึง 40% จากจำนวนคาทอลิกทั้งโลก กล่าวคือแอฟริกาเกือบทั้งทวีป ทวีปเอเชียและโอเชียเนียในการสนับสนุนทุกด้าน โดยเฉพาะด้านงบประมาณที่เกี่ยวกับงานประกาศพระวรสารประเทศไทยเราก็ขึ้นกับสมณกระทรวงนี้มาตลอด

พระสันตะปาปาทรงสนพระทัยงานแพร่ธรรมมากโดยเฉพาะการประกาศพระวรสารใหม่ในทวีปยุโรปซึ่งหันหลังให้กับพระเจ้าอย่างเห็นได้ชัดจากพันธกิจของพระองค์ในสเปนและเยอรมนีที่ผ่านมาทรงกระตุ้นความเชื่อของบรรดาคริสตชน ที่ทนไม่ไหวกับความบกพร่องของพระศาสนจักรทรงพยายามแก้ไขและพยายามปฏิรูปตลอดเวลา ส่วนนอกยุโรปพระองค์สนใจทวีปแอฟริกาและจีนมากเป็นพิเศษและกำลังเตรียมเดินทางไปประเทศเบนินในแอฟริกาในอนาคตอันใกล้

วันเวลาผ่านไปเร็วในระดับตอนนี้บ้านเมืองเราและประเทศรอบข้างกำลังรับผลกระทบหนัก

พระคุณเจ้าฟิโลนี่กับพระสันตะปาปาเบเนดิกต์

หลังจากน้ำท่วม แต่ทางอิตาลีอากาศก็เริ่มค่อยๆ เย็นลงแล้วช่วงปลายเดือนตุลาคมก็ได้มีการปรับเวลาให้เข้าไปอีกหนึ่งชั่วโมงเรากำลังคิดว่าชาติในยุโรปจะช่วยผู้สถานการณ์ “ถึงแตก” ของกรีซได้อย่างไร แม้หลายชาติเองก็มีหนี้สินสาหัสระดับพันตัวอยู่สถานการณ์แบบนี้อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อการช่วยเหลือในดินแดนมิสซังอย่างแน่นอน

ช่วงปิดเทอมที่ผ่านมาผมได้ไปแสวงบุญที่ฟาติมาเป็นวันธรรมดาในช่วงที่ไม่มีเทศกาลใหญ่ แม้จะเลยเดือนแม่พระสายประจำไปแล้วแต่การสวดสายประจำก็มีนัยสำหรับทุกเรื่องเสมอในชีวิตของเราผ่านทางคำสอนอวิงวอนของแม่พระที่

กลุ่มคณะเดินทางของพวกเขา

ปกป้องดูแลเราตลอดเวลา

เมืองฟาติมาอยู่ระหว่างลิสบอนเมืองหลวงและเมืองโคอิมบราอยู่ค่อนข้างกลางประเทศเป็นชื่อของเจ้าหญิงชาวแจกมัวร์ต่อมาแต่งงานกับเคาน์แห่งโอเรมได้เปลี่ยนใช้ชื่อล้าบว่าโอเรนา (Oureana) ในปี 1158 แต่เมืองนี้โด่งดังเพราะการประจักษ์มาของแม่พระทุกวันที่ 13 ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคมในปี 1917 แก่เด็กเลี้ยงแกะสามคนคือยาซินทา (1910-1920) ฟรานเชสโก (1908-1919) และลูชีอา (1907-2005) โดยได้บอกกับเด็กๆ เหล่านั้นว่า “ฉันคือสตรีแห่งสายประคำ” คำภาวานาน่าประทับใจ

ของเด็กน้อยฟรานเชสโกคือ “เพื่อบรรเทาใจพระเยซูสำหรับบาปของโลก” ส่วนยาซินทาได้เพ่งพิศเรื่องนรกและยืนยันว่าเราจะช่วยคนบาปเหล่านั้นได้ด้วยการพลีกรรมภาวานา

ปัจจุบันฟาติมามีการจัดการเกี่ยวกับศาสนามากมายเพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับผู้แสวงบุญทั้งถนนหนทางในโปรตุเกสก็สะดวกที่ฟาติมาจะมีลานใหญ่ไว้รองรับผู้แสวงบุญในวันสำคัญๆ นอกจากนี้ยังได้สร้างห้องโถงขนาดใหญ่จนได้หลายหมื่นคนสำหรับมิสซาในฤดูหนาวหรือวันมีฝนส่วนมหาวิหารแห่งสายประคำก็จะใช้ในพิธีสำคัญที่คนไม่มากเกินไ้ไปนัก ทางสักการสถานมี

บริเวณวัดน้อย บนแท่นมีรูปแม่พระที่เก็บกระสุนลอบปลงพระชนม์ อยู่ที่มังกู

ลานใหญ่โตกว้างขวาง

หลุมฝังศพของลูซีอาและยาซินทา ช้างๆ มหาวิหาร

สถานที่ติดต่อสำหรับทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานแสวง-
บุญรอบๆ บริเวณลานมีวัดน้อยต่างๆ มากมาย
วัดน้อยหลังใหม่อยู่ใกล้บริเวณจุดเทียนมีรูปปั้น
แม่พระที่มงกุฎเก็บกระสุนที่ลอบปลงพระชนม์
สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ไว้ด้วย

เนื่องจากคนไม่มากคณะของเราจึงมีโอกาส
ร่วมถวายมิสซาแต่เนื่องจากเวลาน้อยเราจึงรวม
กับกลุ่มภาษาอิตาเลียนฟาติมาจัดที่จอครดและ

พระแท่นในห้อง โถงใหญ่

หลุมฝังศพของฟรานเชสโก

สวดภาวนาเป็นสัดส่วน ที่ขายของและร้านอาหารก็จะเลยด้านข้างออกไปถ้าเป็นวันธรรมดา
เหมาะสำหรับการสวดภาวนามากเพราะคนไม่
พลุกพล่าน ผมยังเห็นบางคนคุกเข่าเดินสวดส่าย
ประคำเพื่อเป็นการใช้โทษบาปซึ่งดูแล้วน่า
ประทับใจในความเชื่อของคนเหล่านี้จริงๆ

ขณะนี้เรคริสตังกำลังอยู่ในสังคมที่กำลัง
ดิ้งเราออกจากทางพระ ทำให้เกิดผู้คนที่ปฏิเสธ
พระ ใจเย็นเฉย หรือแม้แต่มัไม่รู้จักพระเป็นเจ้า
องค์ความดีของเรา ดังนั้นอยากจะเชิญชวนเรา
พี่น้องคริสตังร่วมมือกันฉายแสงแห่งความเชื่อให้
ประจักษ์แก่ทุกคนรอบข้างแม้จะเจอการประจัญ
อย่างไรก็ตามขอพระเป็นเจ้าอยู่เคียงข้างพี่น้องเสมอ

๕

ข้อมูลอ้างอิง

http://it.wikipedia.org/wiki/Fernando_Filoni

<http://lavignadelsignore.blogspot.com/2011/05/rinuncia-del-prefetto-della.html>

<http://www.asianews.it/notizie-it/Fernando-Filoni-%C3%A8-il-nuovo-pro-Prefetto-di-Propaganda-Fide-21517.html>

file:///Users/admin/Desktop/Fa%CC%81tima,_Portugal.html

In a Better World จะ “แก้แค้น” หรือ “ให้อภัย”

“อย่าตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว จงพยายาม
ทำดีต่อมนุษย์ทุกคน... จงอยู่อย่างสันติกับทุกคน...
อย่าแก้แค้นเลย แต่จงให้พระเจ้าทรงตัดสินลงโทษ
เถิด... ถ้าศัตรูของท่านหิว จงให้อาหารกับเขา ถ้าเขา
กระหาย จงให้เขาดื่ม อย่าให้ความชั่วเอาชนะท่าน แต่
จงชนะความชั่วด้วยความดี” (รม 12:17-21)

หนังสือชาตินิเดนมาร์ก In a Better World
เจ้าของรางวัลหนังต่างประเทศยอดเยี่ยมทั้งลูกโลก
ทองคำและรางวัลออสการ์เรื่องนี้ เข้าฉายในบ้านเรา
ที่เครือ Apex สยามสแควร์ เมื่อช่วงปลายเดือนมีนาคม
แต่ผมก็ลังเลจนไม่ได้ดูคิดไปเองว่าหนังคงออกแนว
เคร่งเครียดจริงจัง เพราะมีทั้งเรื่องในค่ายผู้ลี้ภัยใน
ทวีปแอฟริกา และความรุนแรงที่เกิดขึ้นในโรงเรียน
แต่ก็ได้ยินเสียงชื่นชมสรรเสริญหนังเรื่องนี้จากผู้
ที่ได้รับชม เมื่อหนังทำออกมาเป็นแผ่นลิขสิทธิ์ที่ราคา

ไม่แพงนัก จึงไม่รอช้าที่จะดูเรื่องนี้เสียที ประกอบ
กับในช่วงไม่นานมานี้มีข่าวว่าประเทศสยามของเรา
คัดเลือกหนังเรื่อง คนโจน เป็นตัวแทนเข้าชิงออสการ์
ในสาขาเดียวกับที่ In a Better World คร่าผู้กดขี่
มาได้ ซึ่งได้สร้างกระแสไม่แพ้กันด้วยมากพอสมควร
(โดยส่วนตัวหนังไทยในปีนี้ได้ดู ผมชอบ Suck Seed
ช่วยขึ้นเทพ และลัดดาแลนด์ มากกว่า)

ในปีที่หนังของผู้กำกับ ชูชาน เบียร์ ได้
รางวัลออสการ์ในสาขานี้ โดยชนะคู่แข่งจากยุโรปอีก
สองชาติคือ แคนาดา กรีซ จากอัลจีเรียและเม็กซิโก
เมื่อปี 2006 หนังของเธอได้เข้าชิงออสการ์ในสาขานี้
มาแล้วจากเรื่อง After the Wedding และฮอลลีวูด
ก็เคยนำหนังของเธอเรื่อง Brodre (2004) มาริเมค
เป็นเรื่อง Brothers (2009) และเธอเองเคยกำกับ
หนังที่พูดภาษาอังกฤษเรื่อง Things We Lost in the
Fire (2007) ซึ่งมีดารารับรางวัลออสการ์ถึง
สองคนร่วมแสดงคือ ฮัลลี แบร์รี่ และ เบนิจิโอ เดล
โตโร

ความสมจริงส่วนหนึ่งของหนังก็เพราะไม่มี
นักแสดงฮอลลีวูดแม้แต่คนเดียวในหนัง แต่ทุกคนก็
แสดงให้คนดูเชื่อในตัวละคร โดยเฉพาะนักแสดง
รุ่นเยาว์ที่เล่นเป็นตัวเอกของเรื่องคือ อีเลียส และ
คริสเตียน ว่ากันว่าชื่อหนังภาษาเดนมาร์กมีความ
หมายว่า Revenge หรือการแก้แค้น เพราะหนังเล่าถึง
ความขัดแย้งที่นำมาสู่ความรุนแรงและการแก้แค้น
ไว้ในหลายระดับด้วยกัน ทั้งในระดับชาติพันธุ์จากที่
แอนทอน เป็นหมอที่ช่วยรักษาชาวบ้านในค่ายผู้ลี้ภัย
หลายแห่งในประเทศแห่งหนึ่งของแอฟริกา ซึ่งเขา
ได้เห็นความรุนแรงป่าเถื่อนแทบทุกวัน เมื่อผู้หญิง
ตั้งครรถ์หลายคนถูกฆ่าทิ้ง เพียงเพราะว่าหัวหน้า
กองกำลังติดอาวุธที่เรียกกันว่า Big Man พนันกับ
ลูกน้องว่าเด็กในท้องเป็นชายหรือหญิงแต่แล้ววันหนึ่ง
เมื่อชายผู้โหดร้ายคนนั้นมาขอให้เขาช่วยรักษาแผลที่
ขาซึ่งกำลังเน่า เขาก็ต้องรักษาไปตามจรรยาบรรณ
แพทย์ที่ต้องช่วยชีวิตคน แต่เมื่อบิก แมน พูดด้วย
วาจาที่ดูถูกดูหมิ่นผู้หญิงอย่างยิ่ง แล้วแอนทอนจะอด
กลิ่นความโกรธของเขาได้หรือไม่ ?

เมื่อกลับบ้านที่เดนมาร์ก เราก็ได้ทราบว่า ภรรยาเขาชื่อ **มารีแอน** เป็นหมอเช่นกัน และมี ลูกชายสองคน คนโตชื่อ **อิลีเยส** ส่วนคนเล็กชื่อ **มอร์เตน** ชีวิตคู่ของเขากำลังมีปัญหาและกำลังจะ หย่าร้างกัน ในบางวันก็แยกบ้านกันอยู่ สาเหตุที่ฟัง จากบทสนทนาของทั้งคู่น่าจะมาจากที่แอนตอนเคย นอกใจเธอ แต่ในความเป็นพ่อเราก็ได้เห็นความ เอาใจใส่ใกล้ชิดลูกอย่างดียิ่ง ซึ่งอิลีเยสเองก็สนิทกับ พ่อมากกว่าแม่ มีปัญหาอะไรก็จะพูดคุยกับพ่อ ที่ค่าย ผู้ลี้ภัยเขาก็รักษาชาวบ้านทุกคน อย่างเอาใจใส่ และมีความเมตตาต่อเด็ก เช่น โยนลูกฟุตบอลให้ และเมื่อ ต้องเผชิญกับการใช้ความรุนแรงของชายคนหนึ่งชื่อ **ลาส** โดยมีลูกทั้งสองคนและเพื่อนร่วมชั้นของลูกคือ **คริสเตียน** อยู่ด้วย แอนตอนถูกลาสตบหน้าเพราะ เข้าใจผิดในเหตุการณ์ที่ลูกคนเล็กของเขาไปทะเลาะ กับลูกของลาสเพราะแย่งกันเล่นชิงช้า แอนตอนไม่ได้ทำในทำนองเดียวกับพระวรสารที่ว่า **“ผู้ใดตบแก้ม ท่านข้างหนึ่ง จงหันแก้มอีกข้างหนึ่งให้เขาตบด้วย”** (ลก 6:29) แอนตอนเลือกจะไม่ตอบโต้ด้วยความ รุนแรงด้วยการตบหรือชกกลับ แต่เขาพยายามอธิบาย เหตุผลที่เกิดขึ้นให้ลูกเข้าใจว่า พ่อไม่ได้กลัวคนสิ้นคิด เช่นนี้ซึ่งไม่มีค่าควรที่จะ ไปยุ่งเกี่ยวกับ และอยู่ดีๆ เรา จะไปต่อยัดคนอื่นไม่ได้ ซึ่งในความขัดแย้งระหว่าง แอนตอนกับลาส ยังมีเรื่องของชาติพันธุ์ด้วย ในฉาก ที่แอนตอนมาหาลาสที่ห้องมรด ลาสมีทำที่ดูถูกเขาที่เป็นคนสวีเดน

ส่วนที่โรงเรียน อิลีเยสก็ไม่ได้มีชีวิตที่มีความ สุขนักเพราะเขาโดนเพื่อนแกล้งอยู่บ่อยๆ โดยมีเด็ก ร่างใหญ่ **โซฟุส** เป็นหัวหน้าแก๊งค์ ทั้งล้อเลียนเรื่อง หน้าตา แกล้งปล่อยลมหจกยานแทบทุกวัน ใครที่เคย ถูกเพื่อนแกล้งที่โรงเรียนคงเข้าใจดีว่า มันคือทุกข์ หนักหนาสาหัสเพียงใด จะหลีกเลี่ยงไปไหนก็ไม่ได้ จะ หาครูที่จะช่วยเหลือให้คำปรึกษาที่ไม่มี เช่นเดียวกับ ครูในหนังเรื่องนี้ที่แม่พอจะรู้เรื่องแต่ก็ไม่ได้ช่วยแก้ ปัญหาอะไรให้ดีขึ้นมา เอาแต่โทษอิลีเยสว่าเป็นเด็ก เก็บตัว มีโลกส่วนตัวสูง

ส่วนคริสเตียนซึ่งเคยอยู่ที่ลอนดอนแต่แม่

เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง จึงย้ายมาอยู่กับพ่อที่เดนมาร์ก คริสเตียนสนิทสนมกับแม่มาก ในงานศพแม่ เขา อ่านนิทาน *The Nightingale* ของ **แฮนส์ คริสเตียน แอนเดอร์สัน** โดยบอกว่าแม่อ่านให้เขาฟังบ่อยๆ ก่อน นอน แต่กับพ่อ คริสเตียนมีแต่ความเห็นห่างและ ออกจะก้าวร้าว ไม่เคยพูดคุยกับพ่อ เราไม่ได้เห็น เขากอดพ่อ ต่างจากอิลีเยสและน้องที่มักจะกอดพ่อ และเล่นสนุกด้วยกัน อิลีเยสไม่อ้างว้างโดดเดี่ยวอีก ต่อไปเมื่อคริสเตียนย้ายมาอยู่ห้องเดียวกัน ได้นั่งติดกัน และเกิดวันเดียวกันด้วย คริสเตียนเองก็ตกเป็นเหยื่อ การแกล้งของโซฟุสเช่นกันตั้งแต่วันแรกที่เขากบป้อง อิลีเยส แต่คริสเตียนไม่ยอมแพ้เขาใช้วิธี ดาต่อตา ฟันต่อฟัน เพื่อไม่ให้ถูกแกล้งอีก แต่วิธีการนี้จะใช้ได้ ผลทุกครั้งหรือ เพราะความรุนแรง การแก้แค้นย่อมมี ผลกระทบที่ไม่อาจควบคุมได้ตามมา แล้วคริสเตียน จะตระหนักถึงเรื่องนี้ไหม เมื่อเขาคิดจะแก้แค้นให้ พ่อของเพื่อน ด้วยการวางระเบิดรถของลาส

In a Better World เป็นหนังที่ไม่ได้ทำ หน้าตาให้ความบันเทิงเท่านี้ แต่หลายฉาก หลาย ตอนในหนังชวนให้เราคิดใคร่ครวญ ไตร่ตรองกลับไปสู่ชีวิตประจำวันของเรา ว่าเราจะเลือกการแก้แค้น หรือการให้อภัย เช่นที่แอนตอนไม่ได้รู้สึกโกรธเกลียด คริสเตียน ส่วนมารีแอนแม้จะโกรธในตอนแรกแต่ก็ เข้าใจและให้อภัยได้ในที่สุดว่าคริสเตียนก็เป็นเหยื่อ ของอาชกรรมโกรธเกลียดเช่นกัน... ถามตัวเราเองว่าถ้า เราอยู่ในสถานการณ์เดียวกับตัวละครในหนัง เราจะ ทำได้ดีกว่าหรือแย่งกว่า... ในความเป็นมนุษย์ที่แม่ เราจะอ่อนแอ แต่ก็มีเมตตา กรุณา ไม่เจ้าคิด เจ้าแค้นแต่ให้อภัยอยู่ในใจด้วยเช่นกัน **๕**

สัมภาษณ์รายการ “ลุยไม่รู้โรย” (Thai PBS)

ในที่สุด St.Jude ก็ช่วยดิฉันอีกครั้งทำให้ความฝันเป็นความจริง ตามคำวิงวอนขอให้ท่านช่วยให้ ‘หนังสือเสียง’ ทำได้สำเร็จ เพราะ **อาจารย์ศรีนวล** ได้แนะนำให้ทำแผ่น ‘ซีดี’ นี้เหมาะสำหรับผู้สูงอายุและผู้ป่วยรวมทั้งผู้บกพร่องทางสายตา ดิฉันเห็นด้วยกับประโยชน์ของซีดีชุดนี้แล้วใครละจะยื่นมือมาช่วย เพราะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ และมีใจกุศลอยากจะช่วย ทุกคนรอบตัวต่างปฏิเสธเพราะไม่เคยทำ

และแล้วอัศจรรย์ก็เกิดขึ้น เมื่อทางสถานี “ไทย พีบีเอส” ได้รับเรื่องราวผลงานของดิฉันในรายการ ‘ครอบครัวเดียวกัน’ และสะดุดที่หนังสือ “สร้างสุขให้ชีวิต เล่ม 3” ที่มีการรวบรวมเรื่องราวสร้างสรรค์สังคม จากหนังสือ “อุดมสานต์” ทำให้ทางทีมงานเกิดสนใจ จึงให้รายการ “ลุยไม่รู้โรย” โทรศัพท์มาสัมภาษณ์ดิฉัน ถึงการดำเนินชีวิตในฐานะผู้สูงอายุคนหนึ่งที่ทำประโยชน์ให้สังคม และดิฉันเป็นนักเขียน ย่อมมีแนวคิด มุมมอง เพื่อเป็นอุทาหรณ์ ให้ผู้สูงอายุท่านอื่นๆ จะได้มีกำลังใจ และลุกขึ้นมาทำประสบการณ์ที่สะสมมานั้นมอบให้คนรอบข้าง

หลังจากคุยกันแล้ว ทีมงานก็มาหาดิฉันที่บ้าน เราได้คุยกันมากมาย คราวนี้เขาก็จัดในสมุดเพื่อนำกลับไปเล่าให้หัวหน้างานได้รับทราบ และเขียนสกริปป์ ลำดับรายการ เขานัดมาถ่ายทำที่บ้าน

ในวันที่ 7 และ 8 กันยายน 2011

ดิฉันขออนุญาตรายการให้มีโอกาสพูดถึงที่มาที่ไปที่ทำให้ได้เป็นนักเขียน ทางรายการก็ใจดีเปิดโอกาสให้ดิฉันได้เปิดเผยความเป็นคริสตชนเป็นการแพร่ธรรมในอีกรูปแบบหนึ่งอย่างน้อยคนต่างศาสนาก็จะรู้ว่า ‘เราเป็นลูกของพระเจ้า มีหน้าที่มอบความรักให้เพื่อนมนุษย์ทุกคน’

ดิฉันได้เล่าว่า จากอัศจรรย์ที่ได้รับจากพระเจ้าทำให้ดิฉันได้เขียนจดหมายเข้ามาที่ อุดมสานต์ (นิตยสารคาทอลิก) และเกิดคอลัมน์ “55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง” เขียนมาเป็นปีที่ 11 แล้วทางกองถ่ายก็จับภาพหนังสืออุดมสานต์ พร้อมทั้งเรื่อง “ปลุกจิตสำนึก” (ดิฉันตั้งใจ ปลื้มใจมากกว่าความใฝ่ฝันเป็นจริง อยากประกาศชื่อหนังสือ (ของคริสต์) เขาได้ให้ดิฉันวาดรูปการ์ด ส.ค.ส. มันเป็นงานอดิเรกของผู้สูงอายุ ที่บางคนชอบใช้เวลาว่างวาดรูป เป็นการฝึกสมาธิอีกแบบหนึ่ง จิตใจต้องสงบและเยือกเย็น เขาต้องการให้โชว์หนังสือสร้างสุข ทั้งเล่ม 1-3 และหนังสือตำราอาหาร ที่ใช้ในงานศพ และแจกเป็นวิทยาทาน ซึ่งเคยเขียนให้เพื่อนคนหนึ่งที่ชอบรสชาติอาหารของดิฉัน

พิธีกรได้ขอให้แสดงการทำอาหาร เพื่อให้ผู้ชมเห็นคุณค่าของการทำอาหาร ให้สมาชิกในครอบครัวรับประทาน เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่ใส่ความรักในการปรุง ดิฉันเน้นให้ผู้ชมลองทำ

อาหารง่ายๆ ก็ได้ เช่น ทอดไข่เจียว ถ้าแม่ทำด้วยความตั้งใจ และความรัก ลูกๆ จะรับรู้ได้ค่ะ ส่วนวันนั้นดิฉันทำ ก๋วยเตี๋ยวราดหน้าหมูสับ สีสันสดสวย ให้นำรับประทาน และอาหารบนโต๊ะอีกหลายอย่าง และพวกเรามีทีมงาน รวมทั้งลูก และแฟนคลับร่วมรับประทาน

หลังจากนั้นเขาก็พาพวกเราไปห้องอัดเสียง ในรถก็มีการสัมภาษณ์ ทุกคนว่า ‘มีความรู้สึกอย่างไรในการทำ ซีดีหนังสือเสียง’

ดิฉันรู้สึกตื่นเต้น เพราะเป็นประสบการณ์แรกในชีวิต ได้บรรยากาศของการอัดแบบเป็นทางการเหมือนไปพากษ์หนัง แต่ครั้งนี้เป็นการอ่านจากเรื่องต่างๆ ที่เคยเขียนลงในหนังสือ เรื่องแรกดิฉันเลือกเรื่อง ‘รอดตายอย่างปาฏิหาริย์’ เมื่อรถถูกชนและพลิกคว่ำ ตกลงไปในคูน้ำ โอกาสรอดมีเพียง 1 ในล้าน แต่เราปลอดภัย ไม่มีรอยฟกช้ำเลยทั้งตัวดิฉันและสามี ดิฉันสวดภาวนาขณะเดินทางและมีรูปของ St.Jude พกติดกระเป๋า มาตลอดชีวิต อัศจรรย์มีจริงค่ะ นี่แหละสาเหตุที่ต้องรับสะสมบุญ ทำความดี ทุกเวลา ดิฉันได้กล่าวนำถึงจุดประสงค์การจัดทำซีดีชุดนี้ ซึ่งโชคที่ทีมงาน “ลุยไม่รู้โรย” มีจิตกุศล อยากทำเรื่องนี้ จึงจัดการอัดเสียงสำเร็จใน 24 ชั่วโมง และเสร็จเป็นแผ่นเรียบร้อย มีหน้าปกรูปดอกไม้สีม่วงที่ดิฉันวาด หน้าแผ่นเขียนว่า “หนังสือเสียง ชุดที่ 1” วิธีการแก้ปัญหาแบบง่ายๆ ในแผ่นมี 9 เรื่อง ซึ่งเกี่ยวกับการเลี้ยงเด็กจนโต ทำงาน มีครอบครัว และจนถึงวัยชรา และจากโลกนี้ไป ครบทุกช่วงวัย

ผู้อ่านรวมทั้งพิธีกร หัวหน้ารายการ ลูกๆ และแฟนคลับ ร่วมอ่านเรื่องต่างๆ ด้วยอารมณ์คล้อยตาม ในขณะที่ดูเหมือนกับอยู่ในเหตุการณ์ที่ดิฉันเขียน มีหลายรส ทั้งเศร้า ทั้งปลื้มปิติ

หลังจากนั้นวันรุ่งขึ้น ทีมงานก็นำซีดีที่รอกอย

ด้วยความตื่นเต้นมาให้ดิฉัน และพวกเรา ก็เดินทางไปเยี่ยมสถานสงเคราะห์ บ้านบางแค 2 ซึ่งทางบ้านบางแคได้จัดเตรียมผู้สูงอายุ 14 ท่านที่ชอบอ่านหนังสือมาร่วมคุยกัน ดิฉันมีโอกาสแนะนำตัวเอง และพูดถึง ความรัก ความสามัคคี ในการอยู่ร่วมกัน ให้เห็นคุณค่าของตนเองแม้จะมีอายุมากแล้ว บางคนยังไม่เคยใช้พรสวรรค์ ทักษะของตนเองก็รีบทำ ดิฉันได้มีโอกาสมอบหนังสือของดิฉัน และแผ่นซีดีหนังสือเสียงด้วย รวมทั้งฝากหนังสืออุดมสานต์ให้เขาอ่านยามว่าง

บรรยากาศในวันที่ 2 ของการถ่ายทำที่บ้านบางแค ช่างออบอลไปด้วยความอบอุ่น การแบ่งปัน และความรัก ความเอื้ออาทร ทุกคนมีรอยยิ้ม และความสุข เราต่างสัญญาและแวะไปเยี่ยมพวกคุณบ้าง คุณชายอีก

ก่อนจบรายการโทรทัศน์ ทางพิธีกรได้แจ้งให้ผู้ชมรายการทราบว่า จะมอบหนังสือให้ผู้ชมรายการอีก 69 เล่ม ขอให้ติดต่อมาที่ดิฉันตามที่อยู่บนจอโทรทัศน์

เพียงวันเดียว (วันรุ่งขึ้น) มีจดหมายจากทุกทิศทั่วประเทศไหลเข้ามาหาดิฉัน เป็นครั้งแรกที่ความปลื้มปิติ ดีใจที่คนทุกชั้น ทุกเพศต่างมีอุดมการณ์เดียวกัน ที่อยากแบ่งปัน อาหารต่อผู้อื่น รอบๆ ตัว และจะนำสิ่งดีๆ ที่ได้รับจากรายการ และหนังสือไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ทุกคนอยากได้เพราะหนังสือมีจำนวนจำกัด ต่างรีบส่งจดหมาย (เขียนจากใจถึงความประทับใจในรายการที่ได้ดู) และส่งจดหมายด่วน EMS บ้างฉบับลงทะเบียน ดิฉันอ่านและพิจารณาทุกฉบับด้วยความปลาบปลื้ม ที่อย่างน้อยรายการนี้ทำให้ได้รู้จักคนดีที่อยากช่วยผู้อื่นเพิ่มขึ้นมากมาย ขอขอบพระคุณที่มีโอกาสได้เดินมาถึงจุดนี้ค่ะ ☺

รถตู้มิสเตอร์จอห์น

สวัสดีครับ พี่น้องที่รัก “พระเจ้าสถิตกับท่าน” นานาอาชีพเดินทางมาถึงเกือบสิ้นปี 2011 อีกแล้ว

วันคืนไม่รอท่า วันเวลาไม่เคยคอยใคร ราคาทองตั้งแต่ปี 2552 พอจะจำได้ 10,250 บาท ผมจดทุกวันเลย ผมไม่มีตั้งค้ซื้อ ผมถึงไว้ว่ามันต้องขึ้น ถ้าผมมีซักหนึ่งล้านผมรวยไปแล้ว ตอนนี ๗ วันนี้ 8-8-2011 ราคาทองแท่ง 23,600 บาท ขึ้นสองปีบาทละเกือบหมื่น ผมมีแต่หนี้สินกับหนี้ชีวิต

มันเป็นอาชีพของผม
ขับรถ ผมถามเบือโหม ผม
มีภาระ มีครอบครัว มีลูก
ที่ต้องรับผิดชอบ ยังไม่เคย
เกิดอุบัติเหตุ
ผมไว้ในใจพระเสมอ
ผมมีความเชื่อว่าพระต้อง
คุ้มครอง ผมก็ไม่ประมาณ

ช่วง 5-6 เดือนที่ผ่านมา ผมรู้จักกับ “มิสเตอร์จอห์น” เป็นนิคมของเขา มีอาชีพขับรถตู้ เข้าหากันเป็นวัน หลังจากพูดคุย ก็น่าสนใจ เพราะอยู่ปราจีนบุรี แต่ขับรถตู้เกือบทุกวัน ค่าเช่ารถเก็บ ไม่เที่ยว จนผ่อนได้เดือนละ 18,000 บาท/เดือน ค่าเช่า 2,000 บาท เติมน้ำมันต่างหาก

จอห์นชื่อจริงๆว่า ยอแซฟ พรหมหฤษฎ์ ปรียานนท์ อายุ 47 ปี แต่งงานกับ ผดิลรัษฎ์ อายุ 44 ปี มีบุตรสองคน ชาย 1 หญิง 1 ยอแซฟ อมรเศรษฐ์ อายุ 19 ปี เรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี 1 ส่วน ดาณีนุฎ์ อายุ 18 ปี เรียนที่โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปราจีนบุรี

จอห์นเกิดที่อยุธยา บ้านแพน ตอนหลังย้ายไปอยู่ที่ปราจีนบุรี 3 ปี อยู่บ้านเลขที่ 59/366 ต.คงพระราม อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี เคยเป็นแผนกรอยู่ 1 ปีที่บ้านแผนกบุญยอแซฟ สามพราน

หลังจากนั้นไปเรียนต่อที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียล สามเสน เมื่อเรียนจบแล้วก็ไปทำงานที่บริษัท บุญรอด บริวเวอรี่ จำกัดราวปี พ.ศ. 2533 ทำอยู่ 4 ปี ตำแหน่งฝ่ายโฆษณา ประชาสัมพันธ์

หลังจากนั้น ในช่วงปี 2537 ทำที่บริษัท เอส60 โฆษณา จำกัด ตรีเดียวกันกับบริษัทบุญรอด ตำแหน่งผู้จัดการที่ทำงานอยู่ที่สนามบินดอนเมืองพักอยู่ที่ปทุมธานี คลอง 2 เงินเดือน 26,000 บาท

ปี 2552 ซ็อร์ดตู้เข้ามาจับ ไข่เช่า เหมากันเป็นวัน วันละ 2,000 บาท น้ำมันต่างหาก แก๊ส 800 บาท/วัน เดือนหนึ่งประมาณ 60,000 บาท ค่าผ่อนรถตู้ 18,000 บาท บวกลบคูณหาร ก็พอมีเหลือ เพราะผมไม่ฟุ่มเฟือย ไม่กิน ไม่เที่ยว ไม่เล่น รักครอบครัว ประหยัดคอดออมก็พอแล้ว

ใหม่ๆ ก็รับจากปราจีนบุรี ไปสกลศึกษา บางบัวทอง มารีวิทา ปราจีนบุรี 52 กม. เอกอโยธยา พัทยา อรุโณทัย ราษฎร์บำรุงศิลป์ อยุธยา ละเชิงเทรา ฯลฯ

จากสามพราน 200 กม. กลับ 200 กม. ระยะทาง โดยต้องถึงสถาบันแทมบริท บริษัทที่จ้าง รับสอนพูดภาษาอังกฤษสำเนียง CNN

วันจันทร์-อาทิตย์ ถ้าไม่ติดธุระ ช่วงเมษายน 54 ช่วงซัมเมอร์ เปิดสอนพูดที่สามพราน ใกล้ศาลาสันติสุข จะขับรถไปทุกวัน วันหนึ่งก็ 400 กม. ไป-กลับ ค่าเช่า 2,000 บาท น้ำมันต่างหาก ใช้เวลาตั้งแต่สองชั่วโมงครึ่งถึงสามชั่วโมงไม่เร็ว ฝนตกถนนลื่นผมใช้ความเร็วปานกลาง รู้สภาพรถเราดี ขับแบบมีสติ ไม่ประมาท ขับไปเรื่อยๆ

มันเป็นอาชีพของผม ขับรถ ถามว่าเบื่อไหม ผมมีภาระ มีครอบครัว มีลูก ที่ต้องรับผิดชอบ ยังไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ

ผมไว้ใจพระเจ้าเสมอ ผมมีความเชื่อว่า พระต้องคุ้มครอง ผมก็ไม่ประมาท

ส่วนงานประจำ ที่ขับรถถึงสำนักงานติ 5 ต้องขนของขึ้นรถ มีลำโพง ไมค์ ออร์แกน อุปกรณ์การสอน ก็มี 3-4 คัน เป็นรถตู้ทั้งนั้น ผมขับทุกวัน วางกึ่งบั้งเล็กน้อย

วันอาทิตย์ไปสอนที่สามพราน ของสถาบันแทมบริท สถาบันสอนภาษาอังกฤษ สำเนียง CNN ออกจากปราจีนฯ ติ 5 ถึงสามพรานก็ 08.00 น. โดยประมาณ 2-3 ชม./

200 กม. เย็นกลับ 04.30-05.30 น. ก็ถึงบ้าน 3-4 ทุ่ม ช่วงก่อน เมษายน 2554 ตอนนั้นก็ 2-3 ทุ่ม ขับแบบไม่ประมาท ถึงช้าดีกว่าไม่ถึง จุดหมาย นครนายก-ปทุมธานี 73 กม. นครนายก-ปราจีนบุรี 24 กม.

อาชีพทุกอาชีพ มีคุณค่า อยู่ในตัวของมัน จะทำอะไรก็สุดแล้วแต่ ก็ทำด้วยความรัก ความเข้าใจ ความเสียสละ ความใส่ใจในอาชีพนั้นๆ ต้องใจเย็น

สุดท้ายขอให้ผู้อ่านทุกท่าน มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีสุข มีทุกข์ มีความเจริญรุ่งเรือง ทั่วหน้า

 บุบผา เว็ดดิ้ง สตูดิโอ
(BUBPHA WEDDING STUDIO)

ถ้าคุณกำลังมองหาสตูดิโอแต่งงานที่โรแมนติก
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักรเพชร ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร./แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (ทุ่ม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติ โทร 20 x
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดิ์ผู้อ่านทุกท่าน ดิฉันรู้สึกดีใจที่ “พจนมลา” เปรียบเสมือนเวที หรือลานกวี ซึ่งเปิดเนื้อที่สำหรับผู้ที่รักการแต่งคำประพันธ์ต่างๆ ซึ่งก็ยินดีรับทุกชิ้นผลงาน ขอให้ขยันแต่ง และกล้าที่จะส่งมาร่วมสนุก ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ที่ดีๆ แก่กันและกัน

สำหรับครั้งนี้เป็นคำประพันธ์ของ **คุณเตือนใจ มุลตรี**...ดูเหมือนการกลับมาครั้งนี้จะแต่งได้ดีขึ้นมากเลย ทราบว่าได้ช่วยเขียนบทความ และแต่งบทกลอนลงในสารวัตประจำสัปดาห์ด้วย ก็แสดงว่าเก่งแล้ว ก็ขอให้พยายามต่อๆ ไปนะคะ

ขอ...รับใช้

ข้าแต่พระบิดาของข้าน้อย
ลูกอ่อนแอแท้เทียวโปรดเหลียวมอง
เพื่อรู้จักการรับใช้, การช่วยเหลือ
รู้เมตตาผู้น้อยค่อยสอนไป
ขอให้คนอ่อนโยนและสัตย์ซื่อ
ขอพระจิตอยู่ใกล้ทุกนาที
ขอพระแม่สงสารลูกกำพว้า
รักแต่ตัวดำรงตนเช่นคนพาล
ให้ความหยาบผ่อนคลายกลายซาบซึ้ง
ละกระด้างสู่ทางรักของทรงชัย

ขออย่าปล่อยละลูกไว้ให้หม่นหมอง
ลูกรำร้องขอพลังทั้งกายใจ
รู้เอื้อเพื่อผู้ยากจนพ้นทุกข์ได้
ไม่หลงไหลลลาภยศปรากฏมี
ขอเชื่อถือพระบัญญัติจรัสศรี
ช่วยผ่านพ้นโพรทุกหมู่มาร
ผู้เหวว่าไร้รักสมัครสมาน
โปรดประทานพระเมตตาเปลี่ยนจิตใจ
ยามคำนึงถึงความรอดพระมอบให้
สุดถุทัยน้อมถวาย...รับใช้พระองค์

เตือนใจ มุลตรี

■ วีรพันธ์ เอกอัคราภรณ์

ภาพเคียงคำ

“ทำใจไว้บ้าง”

ของกินล้วนมากมาย	เร่งจำพายสู่ชายคลอง
มองเห็นเป็นเงินทอง	อยู่ก่ายกองในท้องเรือ
ขยันหมั่นค้าขาย	คือจุดหมายได้เงินเหลือ
สุขลิ้นเล็กกินเกลือ	ช่วยจุนเจือทั้งครอบครัว
น้ำดีไม่มีอด	ถ้าน้ำลดคงปวดหัว
พอใช้ได้เลี้ยงตัว	หากลูกทัวรัยยังมี
น้ำท่วมก็อ่วมหนอย	ฝนตกบ่อยต้องถอยหนี
ขายได้ไม่ค่อยดี	เป็นอย่างนี้เตรียมทำใจ

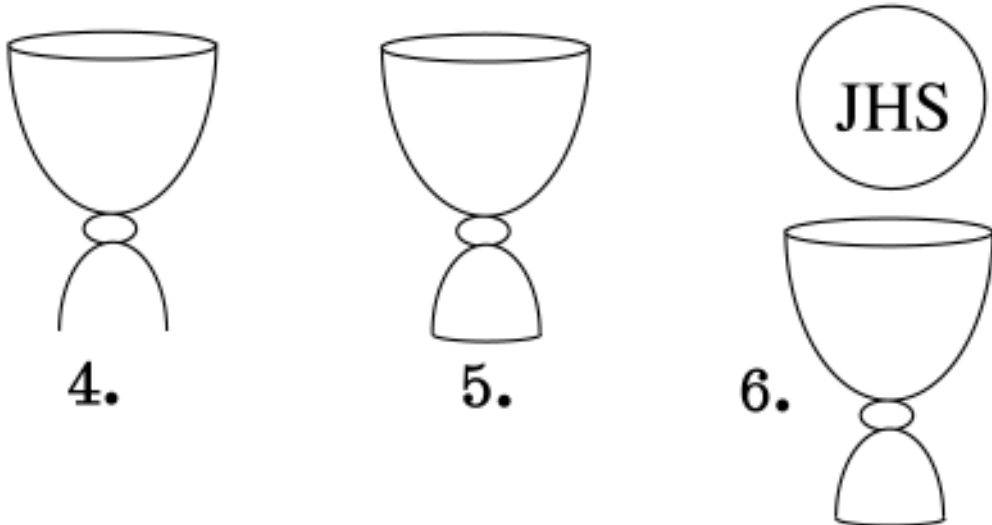
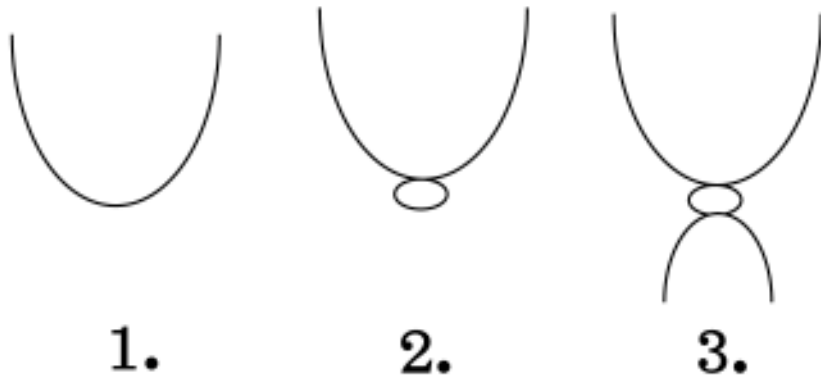
มารวดรูปกับครูด้วย

วาดตามลำดับ 1-6

อัจฉริยะเกิดขึ้นได้เสมอ
หากเราวางใจในพระเจ้า

ชวนน้องคุณ

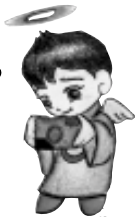
พี่ป๊องและชาวคณะ

พี่ป๊องขอขอบคุณ คุณครูณพวรรณ ใจตรง จาก ร.ร.เจ้าฟ้าอุบลรัตน์ จ.เชียงใหม่ ที่ได้สนับสนุนให้น้องๆ เด็กๆ ส่งผลงาน “มุมเด็กศิลป์” วาดภาพระบายสี มาร่วมสนุกชิงรางวัล อยากบอกว่า “น้องๆ หลายนๆ คน ‘ฝีมือขั้นเทพ’ ด้รับผม “เก่งจริงๆ” แต่อย่างไรก็ดี...ใครจะชนะหรือใครไม่ได้รางวัลเป็นเรื่องธรรมดาๆ ของการแข่งขัน แต่สำหรับพี่ป๊องแล้วสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ “การมีส่วนร่วมของน้องๆ เด็กๆ แต่ละคน” เป็นส่วนที่สำคัญและมีคุณค่า เพราะ ‘น้ำใจ...ความพยายาม...การเสียสละ...การเอาชนะใจตัวเอง...ของน้องๆ เด็กๆ แต่ละคน ที่ได้ ‘ให้เวลา’ ‘ยอมเสียเวลา’ และ ‘สนับสนุน’ กิจกรรมของสโมสรอุดมคณาต์ต่างหากที่เป็นส่วนที่สำคัญและมีคุณค่า เราประเมินน้ำใจ ประเมินความเสียสละ ละตนเองของน้องๆ ไม่ได้เลย...พี่ป๊องขอขอบใจ และขอบใจน้องๆ เด็กๆ ทุกคนที่ สนับสนุน คิดถึง ห่วงใย เป็นกำลังใจ ให้กันตลอดมา “ขอบใจจริงๆ” ด้รับผม

อีกครั้งกับการ รวบรวมคำภาวนา และกำลังใจ แล้วส่งไปให้แต่ พี่น้องชาวไทย ในทุกๆ ภาคทุกๆ จังหวัดที่ถูกภัยพิบัติ “น้ำท่วม”...และสำหรับพี่ป๊อง ‘อะ ไร ก็ ด้’ หากเป็นการเยียวยา แบ่งเบาบรรเทาใจ ก็ขอให้บอก หากพี่ป๊องสามารถ ‘ทำได้’ หรือ ‘ช่วยได้’ จะไม่ปฏิเสธเลยด้รับ!!

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้ โครงการ 2011

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมคณาต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคณะพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุน

กิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้ยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” ในปี 2011 เข้ามาร่วมกันอีกนะ ครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้ยก็จะด้มากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมคณาต์
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาคสุวรรณ
ถนนตรี ซ่องนนตรี ยานนาวา กทม. 10120
หรือส่งที่ E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ...

น้องศิริกราน ไกรสะอาด น้องอภิสิทธิ์ แก้วมะณี **รางวัลชมเชย** รัชฎาโกศล น้องฐิตาพร แซ่เต๋น น้องบุษบา น้องรพีภัทร แก้วมะณี น้องชนิดาภา ต่องใจหิรัญ กมลนันท์วงศ์ น้องสุดาภรณ์ นายสกุล น้องพนาวรรณ อนุรักษวันภูมิ น้องนพวรรณ สดคีร์จำปา น้องนภาพร แจ่มปัญญาไพโรวัลย์ น้องสุวนันท์ แซ่โง้ง น้องจอมขวัญ จองคำ น้องอาหมีดี แซ่กอ น้องสุมาลี แซ่มื่อ น้องพิชญา อาซอ น้องสุมาลี โพธิวงค์ น้องธัญรัตน์ ลำแพนไพรี น้องสี มหัจย์ น้องระวีวรรณ ศิริรัตน์กมล น้องเสาวนีย์ พงษ์พนากุล น้องลักขณา ก่องไพรวัน น้องจิณห์วรา เชื้อสุจริตไพบุณย์ น้องพนิดา แซ่มื่อ น้องวันวิสา แสนวิเศษ น้องนิลาณู แซ่หว่า น้องธิดารัตน์ ฤทัยสาคร น้องสุรีพร ธนอมคาลัด น้องวุ่น สุภา น้องพิจิตรา หยุ่แซ่ น้องฉัญฉวีรา ฤทธิดิ น้องมาลีพร หวู่เหม๊ะ น้องสภาพร เขอหมื่อ น้องสักคิยา ประพาสจารย์ น้องธีรวิทย์ ปุ๋อ้าย น้องปิยะฉัตร เขตผาคิปัญญา น้องรุ่งทิวา ขจรสันติชัย น้องสุดาพร เถมินพนา น้องมยุรี มายอะ น้องวัชรวิ วงค์อ้าย

คุยกันฉบับเพื่อน

‘คุยกันฉบับเพื่อน’ พี่อ้อมาพบกับน้องๆ เด็กๆ อีกเช่นเคย เป็นช่วงสบายๆ เป็นกันเอง เหมือนการได้อ่านสารระและความคิดจากเพื่อนๆ...ครั้งนี้พี่อ้อมขอเปิดซองจดหมายของน้องเพชรศิริ แสนรัมย์ หรือ น้องตอง

พี่อ้อมต้องขอชมว่าน้องเก่งจริงๆ มีความสามารถ และจากบทสัมภาษณ์พี่อ้อมเชื่อว่าน้องตอง เป็นเด็กที่มีความมุ่งมั่น มีความพยายามสูง จะเรียกว่ามี ความเด็ดเดี่ยว แต่อย่างไรก็ดี สมแล้วที่จะได้ชื่อว่า “คนเก่ง”...น้องๆ เด็กๆ และเพื่อนๆ สโมสรรฯ เรามาอ่านสารระดีๆ จากน้องเพชรศิริ กันนะครับ

ขอเชิญพบกับน้องเพชรศิริ แสนรัมย์ หรือน้องตอง ได้ในบทสัมภาษณ์ของเธอคนนี้ ครับผม

ชื่อ : เพชรศิริ แสนรัมย์

ชื่อเล่น : น้องตอง

เรียนที่ : โรงเรียนเซนต์ยอแซฟมุกดาหาร

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรร อุดมสถานต์?

ตอบ : ชอบและรักที่จะวาดรูปพระบายสี และการวาดรูปพระบายสีนี้เป็นความสามารถพิเศษของหนู และเป็นงานอดิเรก

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพพระบายสี?

ตอบ : ไม่รู้ว่าจะตอบอะไร แต่คิดว่า เมื่อเห็นภาพคนอื่น ๆ ที่คิดว่าสวยกว่าตัวเองก็เลยพยายามที่จะทำให้ภาพของตัวเองดีและสวยขึ้น

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : หนูได้รับการสนับสนุนจากหลายๆ คน คือ ซิสเตอร์ ครู พ่อ และแม่ ค่ะ

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ก็...ใช้เวลาพอสมควรค่ะ คิดออกแบบ ก็ใช้เวลาไปเยอะ และมานั่งระบายสีก็ใช้เวลา

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน” และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : ปลื้มมาก ๆ ๆ ๆ ค่ะ ที่ได้ ที่ 1 ดีใจมาก ๆ ๆ ๆ

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรรอุดมสถานต์หน่อยนะครับ?

ตอบ : พยายามให้ดีที่สุด และอย่ายอมแพ้เด็ดขาด...สู้จนถึงที่สุด ☺

ผลงานของน้องตอง

อ.เก่ง

รัก พระคัมภีร์

สวัสดี พวกน้องๆ เด็กๆ และหนูๆ ที่น่ารักทุกคน พวกเธอเคยทราบไหมว่า ในพระคัมภีร์มีเรื่องของคนหนึ่งนั่งหลับและพลัดตกลงมา...เขารอดตายอย่างอัศจรรย์

ใช่! เขานั่งหลับ 'สัปหงก' แล้วก็ร่วงหล่นจากขอบหน้าต่าง

คำวันนั้น มีคนชวนนุมนกันเพื่อทำพิธีบิชนมปัง ที่ห้องชั้น 3 นักบุญเปาโลกำลังพูด มีแสงตะเกียงไปทั่วเวลานั้นดีมากแล้ว ชายหนุ่มที่ชื่อยูทีกัส เขาง่วงมาก เนื่องจากมีคนแอด เขาจึงขึ้นไปนั่งที่ขอบหน้าต่าง สักพักก็เริ่มสัปหงกมาข้างหน้าข้างหลังข้าง และที่สุดก็ตกลงจากหน้าต่าง ทุกคนตกใจมาก แต่นักบุญเปาโลเดินลงไปหาเขา อุ้มเขากอดไว้ แล้วบอกกับทุกคนว่า "อย่าห่วงว้ายไปเลย เขายังมีชีวิตอยู่" จริงของท่าน ยูทีกัสยังไม่ตาย แล้วนักบุญเปาโล กลับขึ้นไปห้องชั้นบน ทำพิธีบิชนมปัง และพูดคุยกันต่อจนรุ่งเช้า

เธอเคยนั่งสัปหงกในที่ประชุมหรือในวัดบ้างไหม ถ้าเธอเคย ก็อย่านั่งบนขอบหน้าต่างเชียะ

วันนี้ ถ้าเธอยังไม่ง่วง ลองยืนข้างหน้าต่างแล้วมองไปข้างนอก มองขึ้นไปข้างบน มองลงไปข้างล่าง เธอเห็นไหมว่า ทุกสิ่งที่พระเจ้าสร้างมานั้นช่างสวยงามจริงๆ จะเป็นท้องฟ้าก็ดี ธรรมชาติก็ดี สายลมก็ดี ฯลฯ เธอนับได้ทั้งหมดก็อย่างละ

เด็กๆ น้องๆ หนูๆ ลองไปอ่านเพิ่มเติมได้ใน 'กิจการอัครสาวก 20:7-12' นะครับ

การ์ตูน... คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรมฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรมฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องปฏิภาณ มากศรี (น้องเอิร์ท) * 3150*

เกิด :

การศึกษา : โรงเรียนพระกุมารเยซู สิงห์บุรี

วิชาที่ชอบ : พละ เพราะได้ออกกำลังกาย (เพราะผมอ้วน)

อนาคตอยากเป็น : นักบวช เพราะอยากรับใช้พระเจ้า

(อยากเป็นลูกศิษย์พระเยซู)

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง ขี้อาย พูดน้อย

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข ปลา

ชอบใช้เวลาว่าง : เล่นกีฬา

กีฬาที่ชอบ : ตะบอล

อาหารที่ชอบ : ข้าวมันไก่ (ทุกอย่าง)

ความสามารถพิเศษ : เดินบนหลังคาบ้านได้

อื่นๆ : ห้ามลอกเลียนแบบเป็นความสามารถเฉพาะตัว (เวลาน้ำท่วม) ฮา ฮา ฮา

น้องกัญญาพัชร วิวัฒนสุนทรผล (น้องแพรว) * 3151*

เกิด : 21 มีนาคม 2545

การศึกษา : โรงเรียนหนองจอกกมลสิริอัสสัมชัญ

วิชาที่ชอบ : ภาษาอังกฤษ เพราะคุณครูใจดี

อนาคตอยากเป็น : หมอ เพราะเหมือนคุณป้า

เป็นคนมีนิสัย : ขยัน

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : ดูการ์ตูน ช่วยงานบ้าน แล้วก็เล่นกับเพื่อน

กีฬาที่ชอบ : เทควันโด

อาหารที่ชอบ : ข้าวผัด

ความสามารถพิเศษ : คนตรีไทย รำไทย

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมศึกษา

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:.....

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชั้นปี.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งๆที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรอุดมศึกษา
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11
ช.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี ซอยนนทรี
ยานนาวา กทม.
10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรอุดมศึกษา
ครับ

คำคน

สวัสดิ์คะน้องๆ ทุกคน เปิดเทอมกันแล้วใช่ไหมคะ? ตั้งใจเรียนกันด้วยนะคะ ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง คำคน

เรื่องมีอยู่ว่า มีชายคนหนึ่งเป็นคนช่างพูด เขาสามารถพูดพลาบได้ทั้งวันกับเรื่องต่างๆ เรื่องไม่ว่าเรื่องอะไร เขาก็เรื่องพูดได้ตลอดเวลา พูดตั้งแต่ตื่นนอนจนหลับไป ถ้าเสียงเงียบลงก็แปลว่าชายช่างพูดคนนั้นหลับไปแล้ว

แน่นอนใครๆ ก็แปลกใจว่าชายช่างพูดก็มีเพื่อนเยอะ ทำไมพูดจาเพื่อเจ้อแล้ว ยังมีคนฟังจริงๆ แล้วสิ่งที่เขาพูดก็มีสาระบ้าง ไม่มีสาระบ้าง คนที่ฟัง หรือเพื่อนที่ฟังเขาพูดก็มีคนที่เชื่อสิ่งที่เขาพูด และบางคนที่ฟังเพราะว่าสนุก โดยเฉพาะเรื่องนิทานคนอื่นๆ

วันหนึ่ง เขาเดินไปเจอเพื่อนของเขาบอกว่าแม่ป่วย รักษาหลายขนาน รักษาทั้งแผนปัจจุบัน แผนไทย อย่งไรๆ ก็ไม่หาย เขาพร้อมที่จะลงมือว่าจะเป็นยาขนานไหน เพื่อว่าแม่ของเขาจะหาย ชายช่างพูดก็พูดไป โดยไม่คิดว่า ถ้าจะหายได้ต้องไปเอาสัตว์ป่ามากิน ทำให้เพื่อนของเขาไปตามล่าหาสัตว์ป่าและฆ่าเพื่อมาทำยารักษาแม่ แต่ว่าก็ไม่ได้ผลเลย กลับไม่สบายหนักกว่าเดิมอีก

ชายช่างพูดรู้สึกเสียใจที่พูดพล่อยๆ ทำให้สัตว์ป่าตาย แลนมแม่ของเพื่อนป่วยหนักกว่าเดิมอีกเขาก็เลยตั้งใจว่าจะไม่พูดจาโดยไม่คิดแบบนี้อีก

ต่อมาไม่นาน ชายช่างพูดซึ่งเดี๋ยวนี้ไม่ค่อยพูด ได้เจอกับขอตานที่ตาบอด และขอตานที่ตาบอดกำลังเดินอยู่ริมถนน ไม่ไกลจากตรงนั้นมีท่อระบายน้ำซึ่งฝาท่อเปิดอยู่ ชายช่างพูดซึ่งตั้งใจว่าจะไม่พูดอะไรเรื่อยเปื่อยก็เอาแต่คิดว่าจะพูด หรือ ไม่พูด คิดวนไปวนมา แล้วก็ไม่ได้พูดอะไร จนกระทั่งชายตาบอดตกลงไปในท่อระบายน้ำ และได้รับบาดเจ็บ

ชายช่างพูดรู้สึกเสียใจมาก เพราะการที่เขาแม้แต่คิดแล้ว ไม่พูด ทำให้คนบาดเจ็บ เขาคิดได้ว่า เขาควรพูดในสิ่งที่ควรพูด สิ่งที่ได้ไตร่ตรองก่อน และควรที่จะพูดในเวลาที่เหมาะสม

ต่อๆ มากี่ไม่ใช่นิทานว่าร้ายคนอื่น เขาใช้เวลาฝึกฝนอยู่นานจนในที่สุดก็สามารถทำได้อย่างดี และแน่นอน เขาก็เป็นที่รักของเพื่อนๆ ทุกคน

จบแล้วค่ะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

เก็บมาเล่า เอามาฝาก

สวัสดีครับ ครั้งนี้พี่ป๋องนำข้อความจากจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) ของเพื่อนซึ่งเป็นครู (มิต) สอนหนังสือ อยู่ที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง เธอมักจะมอบบทความที่ดีมากๆ มาให้อ่าน พี่อ่านแล้ว เห็นว่า จะเป็นประโยชน์กับน้องๆ เด็กๆ เมื่อนำมาปรับใช้ จึงขอนำมาแบ่งปัน น้องๆ ลองอ่าน ดูนะครับ

“การผจญภัยครั้งแรกในชีวิต”

สำหรับเด็กหลายคนคงเป็นเหมือน “การผจญภัยครั้งแรกในชีวิต” นั่นก็คือการได้กลับบ้านเอง หรืออาจไปโรงเรียนเองด้วย พ่อแม่บางคนพาลูกฝึกหัดขึ้นรถเมล์ รถไฟฟ้า รถสองแถว ก่อนที่จะให้ลูกทดลองไป-กลับด้วยตนเองในวันต่อมา

ในประเทศเราทุกปีจะมีคนเสียชีวิตบนท้องถนนปีละประมาณ 15,000 คน เป็นเด็กอายุน้อยกว่า 15 ปีถึง 1,000 คน และการเสียชีวิตเกิดจากการถูกรถชนถึง 60% คนเดินถนน โดยเฉพาะเด็กๆ ซึ่ง 13% ของเด็กที่ถูกรถชน เกิดเหตุขณะเดินข้ามถนน สาเหตุมาจากทั้งการขาดทักษะในการข้ามถนนของเด็กเอง และความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์

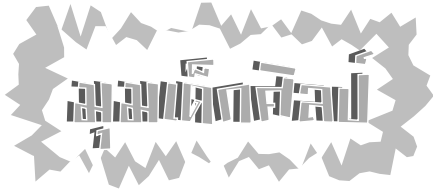
สอนลูกเดินถนน

ลูกที่มีอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ก็ถึงเวลาแล้วที่จะต้องสอนเขา ว่าการข้ามถนนทุกครั้งจะต้อง

- (1.) หยุดอยู่ที่ขอบถนนก่อน ยกมือขวาขึ้นเป็นการส่งสัญญาณว่ากำลังจะข้าม จากนั้นก็มองซ้ายและมองขวามองว่ามีรถกำลังจะแล่นผ่านมาหรือไม่ หากไม่มีก็ให้มองขวาอีกครั้ง แล้วจึงค่อยข้าม
- (2.) แม้อาจจะหยุดเพื่อให้เราข้าม แต่ต้องชะเง้อมองเสียก่อนว่าไม่มีรถหรือมอเตอร์ไซค์ วิ่งฉิวมาด้านขวาของรถที่จอดรออยู่
- (3.) จมมีสติและสมาธิเสมอในเวลาที่จะข้ามถนน ห้ามเหม่อใจลอย ไม่ก้มลงเก็บของ ไม่หยุดพูดคุยกับใครกลางถนน และไม่ตะโกนเรียกใครขณะที่เขากำลังข้ามถนน
- (4.) การเดินก็เช่นกัน ให้เดินบนฟุตบาทเสมอ และเด็กๆ ที่เดินกับกลุ่มเพื่อนอย่าเดินเรียงหน้ากระดาน และห้ามหยอกล้อ ติ ผลักกันไปมาเด็ดขาด
- (5.) ระวังพื้นถนนที่เปียกน้ำ หรือขึ้นแฉะมักจะลื่น เสี่ยงต่อการหกล้ม จึงควรหลีกเลี่ยงการข้ามถนนที่มีสภาพเช่นนั้น
- (6.) ทุกครั้งก่อนจะลงจากรถต้องรอให้รถจอดสนิทชิดฟุตบาทซะก่อน ชะเง้อมองให้แน่ใจว่าไม่มีรถหรือมอเตอร์ไซค์วิ่งสวนมา และห้ามลงจากรถฝั่งขวาที่เป็นฝั่งรถวิ่ง

ที่ป๋อง เป็นห่วงน้องๆ เด็กๆ นักเรียนโดยเฉพาะน้องที่ยังเล็ก ยังขาดทักษะในการข้ามถนนด้วยตัวเอง ฉะนั้นสิ่งจำเป็นที่สุด คือความไม่ประมาท... “ด้วยรักและห่วงใย จากพี่ป๋อง / สโมสรอุดมสานต์” ครับผม

มุมเด็กดีลดโปรแกรมชื่อภาพ "รักและรับใช้"

ระบองสันลิวสงมร่วมนนุกซิงรวงวลิกนนะดริบ

(นมดเพตริบผลงงานวันที่ 10 ธันวาคม 2011)

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านทุกท่าน ประเทศไทยเรา เพิ่งจะผ่านอุทกภัยน้ำท่วม พื้นที่ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบและรอคอยความช่วยเหลือ บางคนขาดอาหาร ขาดเครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรค เมื่อเราประสบความยากลำบากในชีวิต สิ่งที่น่าจะมีเพียงปัจจัย 4 จริงๆ สำหรับปัจจัยอื่นๆ นั้นเป็นส่วนเติมเต็มให้เรามีความสุขมากขึ้น หรือบางครั้งมากจนทำให้เกิดทุกข์ก็เป็นไปได้ ดังนั้นคำว่า “พอเพียง และเพียงพอ” ก็ยังคงทันสมัยอยู่เสมอ...

ขณะที่อยู่ในฟิลิปปินส์ หนูมีโอกาสได้ออกไปสัมผัสชีวิตกับพี่น้องคนยากจนที่ Payatas ซึ่งอยู่ในเมืองเดียวกันกับพวกเราคือ Quezon City ณ ที่แห่งนี้เป็นสถานที่ที่ขยะ มีเนื้อที่ประมาณ 2 ล้านตารางเมตร และมีผู้คนเข้ามาอาศัยอยู่อย่างแออัดเป็นจำนวนมาก

เมื่อรถเลี้ยวเข้าไปในแหล่งชุมชน สิ่งแรกที่สัมผัสได้คือกลิ่นจากกองขยะนั่นเอง เมื่อไปถึงทางเข้าศูนย์วิจัยเพื่อช่วยเหลือเรื่องการกำจัดกลิ่นเหม็นจากกองขยะ ศูนย์นี้ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศอิตาลีให้ทุนสนับสนุนเป็นเวลา 10 ปี ตอนนี้นำเงินมาได้ 4 ปีแล้ว เหลือสัญญาอีก 6 ปี ที่ศูนย์นี้จะดูแลรักษาของเสียจากขยะนำมา กลั่นออกมาเป็นก๊าซและนำไปจำหน่าย และนำเงินกลับมาช่วยบำรุงซ่อมแซมศูนย์ต่อไป จึงทำให้กลิ่นจากกองขยะลดน้อยลงเป็นจำนวนมาก

เจ้าหน้าที่เล่าว่าที่กองขยะนี้เมื่อก่อนไม่ได้ปิดอย่างเช่นทุกวันนี้ เมื่อผู้คนเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากขึ้น และเกิดการแออัดซึ่งพื้นที่หากินจากกองขยะ มีผู้มีอิทธิพล มีการพอกอาวูรขึ้นมาด้วยและเกิดการฆ่ากันตาย เมื่อประมาณสิบกว่าปีที่แล้วมีการฆ่ากันตายกว่าร้อยคน จึงทำให้รัฐบาลเข้ามาดูแลความปลอดภัยและไม่ให้คนภายนอกเข้ามาอยู่ แต่ก็ไม่สามารถควบคุมประชากรได้ เนื่องจากมีการสร้างครอบครัวใหม่ อยู่ภายในและมีการเกิดอย่างต่อเนื่อง

เขายังเล่าถึงสาเหตุของปัญหาความยากจนของประเทศนี้ สืบเนื่องมาจากประเทศไม่ได้รับการพัฒนา เนื่องจากสภาพประเทศเป็นเกาะและ

เกิดมรสุมฝนตกบ่อยๆ น้ำท่วมเป็นประจำ จึงทำให้บางพื้นที่ไม่สามารถพัฒนาได้ และเนื่องจากประเทศนี้เป็นคาทอลิกจึงไม่มีการคุมกำเนิด ถือว่าบุตรเป็นพระพรจากพระเจ้า เมื่อประชากรมากขึ้น แต่พื้นที่มีจำนวนเท่าเดิม จึงเกิดความขาดแคลน ความยากจน จากฐานข้อมูลแจ้งว่ามีคนยากจนถึง 90% ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ ความยากจนหมายถึงไม่มีที่ดินเป็นของตนเองอาศัยอยู่อาศัยอยู่อย่างยากไร้ ขาดอาหารบางคนได้ทานอาหารบ้างไม่ได้ทานบ้าง และทำให้เกิดการแออัดแออัด ข้างข้างโอกาสการทำมาหากิน อีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญคือเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือ

จากนั้นก็เดินไปเยี่ยมบ้านของเยาวชนซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงนั้น บ้านของเขาเล็กมากๆ และเต็มไปด้วยขวดพลาสติก ถุง เศษเหล็ก ฯลฯ ที่นั่งต้อนรับแขกก็เอาไม้มาตัดมาจากริมถนนเป็นแนว แต่เขาเอาผ้าสีชมพูใหม่เอี่ยมมาปูทับไว้อย่างสวยงาม แม้เขาจะยากจนแต่สิ่งหนึ่งที่น่าประทับใจที่เขามีต่อพวกเรา เขาต้อนรับพวกเราดุจมิตรสหาย เขาไปซื้อน้ำอัดลม ทำอาหารเที่ยงไว้รอพวกเรา

สักพักก็ออกมาเล่นหน้าบ้านกับแม่ของเขา เขาแนะนำเพื่อนบ้านให้รู้จัก และเห็นเด็กประมาณสิบกว่าคน เล่นวิ่งไล่จับกันอย่างมีความสุข พอตีมีรถสามล้อคันหนึ่งมาจอดก็กระโดดขึ้นไปเล่นบนรถนั้น สักพักพวกเราก็ได้ยินเสียงหมูร้อง เด็กๆ เหล่านั้นก็วิ่งไปแอบ เพราะกลัวกับสิ่งที่กำลังเห็นคือ เขาเอาผ้าปิดตาหมูและตีหมูให้เดินขึ้นรถ หมูก็ร้องเสียงดังมากขึ้นและถ่ายออกมาด้วย ทำให้เห็นว่าหมูตัวนี้กลัวมากจน... ออกมา นี่คือสัญชาตญาณของการรักชีวิต เมื่อหมูไปแล้วสิ่งที่ทำให้เราหัวเราะได้คือ ไข่เด็กพวกนี้กลับไปเอาไข่หมูมาขว้างใส่กันอย่างสนุกสนาน บางคนก็วิ่งหนี บางคนก็หนีไม่พ้นโดนตีเต็มๆ หน้า ทุกคนหัวเราะกันอย่างสนุกสนานรวมถึงเราด้วย ก็เป็นหนึ่งคนที่วิ่งหนีเหมือนกัน นี่คือความสุขที่เราได้รับจากที่แห่งนี้

ขอขอบคุณเด็กน้อยตาตุ๋น ท่ามกลางสภาพชีวิตอันแออัด อบอวล เรากลับได้รับความอบอุ่น และพลังชีวิตที่จะก้าวเดินต่อไปในวิถีชีวิตแห่งตน... ๕

เกมสโมสรร

• ฝึกอบ • จุดมศานต์

ณ บริเวณนั้นมีคนเลี้ยงแกะกลุ่มหนึ่งกำลังเฝ้าฝูงแกะในยามค่ำคืน ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าปรากฏองค์ต่อหน้าเขา พวกเขามีความกลัว

“อย่ากลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมาบอกท่านทั้งหลาย เป็นข่าวดีที่จะทำให้ประชาชนทุกคนยินดีอย่างยิ่ง วันนี้ในเมืองของกษัตริย์ดาวิด พระผู้ไถ่ประสูติเพื่อท่านแล้ว” (ลูกา 2:10)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อีกให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนุกซิงรางวัลนะครับ

A

B

“ทำอย่างไรจึงจะผดุงความรักไว้ชั่ววันรันดร์”

THE ENDEAVOUR TO MAINTAIN LOVE

Chapter 24

How to live through marriage life?

Harry: “Tom,” “How could marriage be as long and as happy as it should be.” I see, it’s so fragile nowadays and it becomes the question of the day. Days ago I happened to see my neighbours, each of them tried to find fault with each other. I myself can’t answer your question Harry you must ask Dick, he is here.” (Harry turns to Dick and asks him).

Dick: “Exactly! They lack charity. You must advise them to read what St. Paul has written in I Corinthians, Chapter 13, 4-7 & 13: carefully and they would be able to find their defects.” “Charity is patient, is kind; charity feels no envy; charity is never perverse or proud, never insolent; (5) does not claim its rights, cannot be provoked, does not brood over an injury; (6) takes no pleasure in wrongdoing, but rejoices at the victory of truth; (7) sustains, believes, hopes, endures, to the last. (13) Meanwhile, faith, hope and charity persist, all three; but the greatest of them all is CHARITY.” “Anything else, Harry?”

Harry: “Yes, I realize that after finding their own defects they must try to correct themselves. Then, they can enjoy a happier life. I also think, apart from charity, prayer is inevitable in our life. I’d suggest the prayer of St. Faustina, a daily prayer at the hour of great mercy, at three o’clock. Here it is: - “You expired Jesus, but the source of life gashed forth for souls, and the ocean of mercy opened up for the whole world. O Fountain of Life, unfathomable Divine Mercy, envelops the whole world and empties Yourself out upon us.” “O Blood and Water which gashed forth from the Heart of Jesus as a fountain of mercy for us, I trust in You.” “In this hour you can receive everything for yourself and for others. Mercy triumphs over justice.”

บทที่ 24

จะผดุงชีวิตสมรสให้ตลอดรอดฝั่งได้อย่างไร

แฮร์รี่ “ทอมครับ ทำอย่างไรถึงจะให้ชีวิตสมรสยั่งยืนและมีความสุขตลอดไป ผมดูแล้วสมัยนี้ชีวิตสมรสสั้นช่างเปราะบาง ซึ่งกลายเป็นคำถามอยู่ทุกวันนี้ว่า จะทะนุถนอมความรักกันอย่างไรที่จะให้ยั่งยืนนานไปจนตายวันก่อนนี้ข้างบ้านผมเขาเถียงกันไม่ตกปาก ต่างก็ว่าตนเองถูกอีกคนคิด ผมไม่รู้จะตอบคำถามคุณได้อย่างไร คุณต้องถามดิก” (คุณแฮร์รี่ หันไปถามคุณดิก)

ดิก “ข้อใหญ่ใจความคือ พวกเขาขาดความรัก ความเห็นอกเห็นใจกัน ถ้าพวกเขาพิจารณาถ้อยคำของนักบุญเปาโลที่เขียนไว้ใน 1 โครินธ์ บทที่ 13 ข้อ 4 -7 และข้อ 13 ให้ดีๆ พวกเขาจะเห็นข้อบกพร่องและให้รีบแก้ไขซะ พวกเขาจะพบความสุข (4) ความรักย่อมอดทน มีใจเอื้อเฟื้อ ไม่มีอิจฉา ไม่มีโอ้อวดตนเอง ไม่จองหอง (5) ไม่หยาบคาย ไม่เห็นแก่ตัว ความรักไม่จุนเจียว ไม่จดจำความผิดที่ได้รับ (6) ไม่ยินดีในความชั่ว แต่ร่วมยินดีในความถูกต้อง (7) ความรักให้อภัยทุกอย่าง เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง อดทนทุกอย่าง... (13) ขณะนี้ยังมี ความเชื่อ ความหวัง และความรักอยู่ทั้งสามประการแต่ที่ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งใดทั้งหมดคือ ‘ความรัก’ คุณแฮร์รี่มีอะไรจะเสริมอีกไหม”

แฮร์รี่ “มีครับ ข้อแรก เขาต้องรีบแก้ไขข้อบกพร่องที่มีอยู่ ข้อที่สองคือ เขาต้องสวดภาวนามากๆ จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตนี้จะขาดเสียมิได้ บทภาวนาที่ดีและออกจะแนะนำให้สวดเป็นประจำ เวลาบ่ายสามโมงทุกวัน คือนบทสวดของนักบุญฟอสตินา เพราะพระเยซูเจ้าทรงตรัสแก่นักบุญว่า ในช่วงโมงนี้ลูกสามารถบันดาลทุกสิ่งสำหรับลูกและผู้อื่น “พระเมตตาของเราชนะเหนือความยุติธรรม” “ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระองค์ได้ทรงสิ้นพระชนม์ สายธารแห่งชีวิตได้ไหลออกมาเพื่อวิญญูณทั้งหลาย และพระมหาสมุทรแห่งพระเมตตา ได้เผยออกเพื่อมนุษย์ โอ้อองค์ธารแห่งชีวิตพระเมตตาอันสุดจะหยั่งได้ของพระองค์ โปรดทรงห่อหุ้มและชโลมชาวโลกด้วยพระเมตตาของพระองค์ และทรงประทานพระเมตตาของพระองค์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายจนหมดพระหฤทัยด้วยเถิด พระเจ้าข้า”

“โอ้ พระโลหิตและน้ำซึ่งไหลมาจากพระหฤทัยพระเยซูเจ้า เป็นต่อธารพระเมตตาเพื่อลูกทั้งหลาย ลูกวางใจในพระองค์”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

LA
UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.
Since 1969

บริการติดตั้งงานระบบกันรั้วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสึมนิคมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั้วกันที่

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั้วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

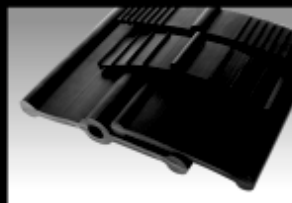
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรอยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั้วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังกันรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนี่ยน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

ผู้อ่านท่านหนึ่งได้เขียนเรื่องราวประวัติของตนเอง มาเล่าให้ ป.ณ.สาธุฯ ฟัง และกำชับว่าไม่ตกลงตีพิมพ์ก็ได้ เพราะยาวเกินไป แต่ ป.ณ.สาธุฯ อ่านแล้วเห็นว่ามิใช่ข้อคิดดี หลายประการในจดหมายฉบับนี้

1. ทำให้เราสามารถรำพึงถึงความรักของพระเป็นเจ้า ที่มีเมตตาต่อทุกคนได้อย่างดี ถ้า ป.ณ.สาธุฯ เป็นตัวผู้เขียน ก็คงจะซาบซึ้งในพระเมตตาของพระองค์ที่ทรงเรียกเราและ ทรงทำให้จิตใจเรายังคงโน้มเข้าหาพระศาสนา ท่ามกลาง ครอบครัวยุคใหม่ที่ไม่สมบูรณ์ และคนอื่นก็ไม่มีใครโน้มเข้าหา ความรักของพระเลย เหลือเราอยู่คนเดียวที่พระองค์ทรง เมตตา

2. เรื่องของคุณลุงของผู้เขียน และคุณพ่อยอฮี เป็นเรื่องน่าประทับใจมากควรที่คริสตังท่านอื่นน่าจะได้อ่าน กระจกเงาเล็กๆของคุณพ่อยอฮี และคุณพ่อปีโอ แห่งปีเอ- เตรลชีนา

จึงต้องขออนุญาตคุณผู้เขียน นำจดหมายมา ตีพิมพ์ให้อ่านกันนะครับ

“พระญาณสอดส่องของพระเป็นเจ้า”

ตอนที่ดิฉันเกิดแม่ป่วยเพราะปวดไม่แข็งแรง ทำให้ดิฉันป่วยด้วย พอเกิดมาดิฉันก็มีเด็กเกิดมีโรคระบาด ทางเดินอาหาร คือโรคไดอารี มีเด็กตาย ส่วนดิฉัน อากาศแบบเลี้ยงไม่โต หมอจึงให้เอากลับบ้านเห็นว่าหมอรักษาไม่ได้ พอกลับมาบ้านคนข้างบ้านก็เอายาไทยกับใบ มะเดื่อชุมพรมาให้ทานก็หยุดถ่ายและรักษาอยู่ปีกว่าจึงดีขึ้นมา บ้านของดิฉันอยู่ท่าพระแต่บ้านคุณยายอยู่ข้างวัดคอนเซ็ปชัญ เมื่อคุณยายและคุณน้าช่วยกันเลี้ยงดูให้รอด แต่แม่ทำอะไรไม่ได้เพราะไม่แข็งแรง ตอนเกิดเลยยกให้คุณยาย คุณยายคิดยาดินน้ำ และอยู่กับจนดิฉันอายุเก้าขวบ คุณยาย เสียก็เลยกลับมาอยู่กับแม่

ความเมตตาของพระเป็นเจ้าเป็นที่กระจ่างชัดคือ พอเรียนจบอนุบาลสองก็ย้ายมาอยู่ที่ตรอกจันทน์ คุณลุง ดิฉันจัดแจงเอาฉันไปฝากเข้าโรงเรียนวาทูเทวีที่ดิฉัน เรียนอ่อนมาก คุณลุงเล่าให้อธิการฟังว่า พ่อดิฉันเป็น พุทธส่วนแม่ดิฉันทิ้งศาสนาไปแล้ว อยากให้ดิฉันได้เรียน โรงเรียนคริสต์จะได้เรียนคำสอนบ้าง มาแม่รังสรวลเลย ให้เข้าได้แต่ต้องเรียนซ้ำชั้นพออายุเก้าขวบคุณยายก็เจ็บหนัก คุณลุงรีบไปบอกอธิการอีกว่า คุณยายคงเสียชีวิตแน่ อยาก ให้ดิฉันได้รับศีลมหาสนิทเสียก่อนเพราะถ้าพ่อแม่รับกลับ

ไปโอกาสที่จะได้รับศีลคงไม่มี เผอิญตอนนั้นทางโรงเรียน มาแม่รับฯ เขาจัดให้เด็กรับศีลมหาสนิท ทางวาทูเทวีซึ่งเป็นเครือของมาแม่ฯ เลยเอาเด็กไปร่วมด้วย ความจริงอายุ ดิฉันตอนนั้นยังไม่สมควร แต่อธิการสงสารเลยอนุญาต ให้รับได้

เมื่อคุณยายตายก็กลับมาอยู่กับพ่อแม่ พ่อดิฉัน ไม่พอใจที่ดิฉันสวดก่อนนอนจึงเรียกไปคุยส่วนตัว ท่าน คิดฉันว่าคนไทยต้องนับถือศาสนาพุทธไม่ใช่คริสต์ ปกติ ดิฉันก็ไม่ค่อยพูดอะไรอยู่แล้ว เลยไม่ยอมพูดหนักเข้าไป อีกกับพ่อ เขามารู้สึกผิดเอาเมื่อฉันอยู่ ม.ศ.2 เพราะเขา ไปซื้อหนังสือ Bed Time Story มาให้ เป็นเรื่องของ พวกโปเตสแตนท์และประสพการณ์ดีๆ ทั้งนั้น มีภาษาไทย กำกับให้ด้วย แต่ก็จำเองดิฉันก็ไม่พูดโดยไม่จำเป็น เหมือนเดิม

ตอนย้ายมาอยู่กับพ่อแม่ที่แรกเข้าเรียน โรงเรียน จันทรวิทยาแถวปากคลองสาน เรียนได้สองปีก็ออก แม่ ไปปรึกษาคุณลุงว่าไม่รู้จะเอาดิฉันไปเข้าเรียนที่ไหนดี พ่อ ดิฉันเป็นคนไม่คบหาสมาคมกับใคร ไม่ค่อยรู้เรื่อง คุณลุง เห็นช่องทางเลยรีบไปหาอธิการที่โรงเรียนช่างตากูร์ส คอนแวนต์ ซึ่งความจริงคุณลุงก็ไม่ได้รู้จักอธิการมาก่อน คุณลุงไขว่คว้าอยากให้ดิฉันได้เรียนคำสอน บอกความ ประพฤติของพ่อแม่ดิฉัน อยากให้ดิฉันได้อยู่ในแวดวง ของมาเซอร์ มีเพื่อนเป็นคริสต์ อธิการก็สงสารอีกเลย อนุญาตให้เข้าได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเลย

พอเรียนที่นั่นก็ได้เรียนคำสอน แต่ไม่เคยไปวัดเลย ดิฉันกลัวว่ามาเซอร์จะถามว่าไปวัดหรือเปล่าเพราะต้อง ถามทุกคนแต่ปรากฏว่าไม่เคยถาม แสดงว่ามาเซอร์รู้เรื่อง ของดิฉันดี พอเรียนชั้น ป.7 ถ้าจำไม่ผิดทางโรงเรียนให้ เด็กรับศีลกำลัง มาเซอร์ ซาเล่ตีนา เดินมาบอกฉันว่า “..... (ชื่อผู้เขียน) เธอรับศีลกับเพื่อนๆ ด้วยนะ” มันพิเศษ มากเหลือเกินที่เด็กที่ไม่เคยไปวัดได้รับศีลเหมือนเด็กคนอื่น ฉันยังจำสายตาของมาเซอร์ที่มองฉันได้ มันเต็มไปด้วย ความสงสารเห็นใจอย่างจริงใจเหลือเกิน จนบัดนี้ฉันยัง จดจำแววตาของมาเซอร์ได้ และไม่เคยเห็นสายตาใครจะ จริงใจเท่านี้เลย

พอเรียนจบ ม.6 พ่อดิฉันก็ถูกย้ายไปรับตำแหน่ง หัวหน้าหน่วยของแบงค์ชาติที่หาดใหญ่ ความที่ดิฉัน เรียนไม่ดึ้นก แม่เลยให้ญาติที่เป็นอาจารย์ใหญ่ โรงเรียน เพาะช่างช่วยฝากเข้าโรงเรียนช่างศิลป์ นึกว่าเรียนง่ายๆ จบแล้วจะได้เป็นครูสอนวาดเขียน แต่ปรากฏว่าดิฉันไม่มี

พรสวรรค์ด้านนี้เลย เลยจบแบบเชิญออกด้วย 61 เปอร์เซนต์ ช่วงที่เรียนช่วงศิลป์ดิฉันกลับไปอยู่กับลุงกับน้ำที่ตรอก-จันทน์และได้ไปวัด 3 ปีต่อมาเรียนจบไม่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัย เผอิญพ่อย้ายกลับมาอยู่กรุงเทพฯ และเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งที่ลำไส้ใหญ่ ผอ.ธนาคารออมสิน มางานศพของพ่อและถามแม่ดิฉันว่า ฉันมีงานทำไหม ถ้าไม่มีให้ไปหา แม่ก็เลยพาไปและได้เข้าธนาคารออมสิน ท่านใจดีมาก เด็กๆ ลูกท่านหลานเธอของลูกน้องถ้าใครหางานทำไม่ได้ ท่านช่วยเหลือเอาเข้าออมสินตั้งหลายร้อยคน

ตอนอยู่ช่างศิลป์คุณลุงค่อยๆ ให้พระวรสาร และหนังสือศรัทธาดีๆ หลายเล่ม พร้อมทั้งส่ง “ห้องชั้นบน” และหนังสือกระแสรักของคณะพระมหาไถ่มาให้ที่บ้าน ตั้งแต่เริ่มมาดิฉันก็เริ่มอ่านบ้างเล็กน้อย ตอนเข้า ธ.ออมสิน หัวหน้าแผนกเขาแอนตี้ ผอ.มาก ใครเป็นเด็กฝากเขาจะแกล้งและฉันก็โดนคำว่า “โง่” เป็นประจำ ฉันได้แต่เสียดายเพราะโง่ จริงของเขาและไม่ได้เรียนพาณิชยมา สักห้าหกปีได้ฉันเริ่มรับอุดมศึกษานี้ เลยหัดเขียนหนังสือเรื่องสั้นส่งมาให้ **อุดมสถานต์** เล่าเรื่องชีวิตตนเองในแผนกที่ทำงานอย่างสุภาพชื่อเรื่อง “ต้นรักของเนือง” สมัย **คุณสมนึก ตรีถาวร** เป็น บก. ความที่หัวหน้าดิฉันเป็นผู้หญิงที่สอดรู้สอดเห็น แก้แอบมองเป็นประจำว่าฉันทำอะไรเห็นถือซองมากก็แอบมอง พอกลับบ้านเผอิญฉันลืมเอาซองที่ดิฉันกำลังจะไปส่งไปรษณีย์กลับไปบ้านเพื่อจัดการให้เรียบร้อยอีกครั้ง ก็เก็บไว้ในตู้ทำงาน ปรากฏว่าแกเอกุญแจมาไขดูว่าซองอะไร คาดว่าแกคงจะอ่านดูด้วย เรื่องนั้นเป็นเรื่องที่ฉันอยากจะทำความคิดในด้านความรักกับทุกคน แม้แต่คนที่ไม่ชอบดิฉันแบบหัวหน้า ตั้งแต่นั้นมาแกก็เริ่มพูดดีๆ และถามฉันว่า “แห้วต้องไปวัดบ่อยๆ หรือ” แกค่อยๆ เปลี่ยนแปลงและค่อยๆ หาหนังสือธรรมะของแกมาอ่านบ้าง และแกก็ให้งานประจำที่ดิฉันถนัดมาทำ มีเหตุการณ์ไม่คาดฝันเกิดขึ้นคือ ขณะยืนในลิฟท์ด้วยกัน แกชมดิฉันต่อหน้าทุกคนว่า “แห้วนี่ดีนะ ไม่เคยว่าอะไรใครเลย” (ปัจจุบันดิฉันออกจะขี้บ่นและนิทานญาติพี่น้องซึ่งแต่ก่อนนิสัยแบบนี้ไม่เคยเป็น) แสดงว่าแกต้องแอบอ่านเรื่องที่ดิฉันเขียนแน่ๆ เพราะดิฉันได้เขียนอย่างดี ไม่มีการต่อว่าใครเลย ตั้งแต่นั้นใครๆ ก็ว่าแกอารมณ์สงบขึ้นจนกระทั่งถูกย้ายไปอยู่แผนกอื่น แกชอบทำงานมากก็เลยเรียนต่อปริญญาตรี แต่โชคร้ายทำงานหนักเกิดเหตุเลือดคั่งในสมองและเสียชีวิต

เมื่อพ่อดิฉันตายก็กลับมาอยู่กับแม่ที่ท่าพระ ส่วนพี่สาวก็แต่งงานกับตำรวจอยู่ที่หาดใหญ่ มีลูกสาวสองคน ตอนนี้พี่เขยเกษียณไปแล้วเกือบสิบปีได้ ดำรงตำแหน่ง **พลเอกศุภชัย ลีวีเฉลิมวงศ์** และย้ายเข้ากรุงเทพฯ มาสร้างบ้านติดกับบ้านของดิฉันจนทุกวันนี้ ส่วนแม่ก็ไม่มีอาการอยากไปวัดเหมือนเดิม พี่สาวไปวัดอยู่พักเดียวก็เลิกไป ตกกลางเลยมีดิฉันเป็นคาทอลิกคนเดียวล่ะ

นี่คือพระเมตตาอันเหลือล้นของพระเป็นเจ้าที่จัดวางทุกอย่างไว้ให้ดิฉันอย่างเหมาะสม เมื่อมานั่งพิจารณาจึงสังเกตเห็นถึงความรักของพระองค์ ทุกวันนี้ดิฉันชอบไปวัดเพราะที่วัดมีคนที่น่ารักเหมือนดิฉันหวังว่าคุณพ่อคงได้รับประโยชน์บ้างจากเรื่องที่เล่ามาให้ฟังนะค่ะ

คุณลุงเล่าว่าตอนเป็นเด็กหนุ่มลุงทิ้งพระไปและคบหาเพื่อนต่างศาสนา เขาว่าพระบางไหนดีหรือประเภทฟันไม่เข้าเผาไม่ไหม้ลุงก็เอามาห้อยเต็มไปหมด จนวันหนึ่งเพื่อนฯ เขาไปที่วัดไปหาพระสงฆ์ชาวฝรั่งองค์หนึ่งชื่อ **คุณพ่อยอลี** ลุงก็ตามเพื่อนไปโดยไม่ตั้งใจ พ่อยอลีก็คุยกับทุกคน คุยไปคุยมาก็เล่าเรื่องคนทั้งศาสนาไปสนใจ ห้อยพระเทียมกันน้ำกันไฟ พอลุงได้ยินก็เลยนึกว่าพ่อยอลีคำหึงลุง ก็หาเวลาเข้าไปถามส่วนตัวว่า “คุณพ่อพูดแบบนี้ว่าผมใช่ไหม” พ่อยอลีตกใจรีบบอกว่า “พ่อไม่ได้ตั้งใจว่า พ่อไม่เคยเห็นลูกเลย ไม่เคยมีใครมาเล่าเรื่องของลูกให้พ่อฟังเลย” จากนั้นลุงก็เลยบอกว่า สิ่งที่พ่อยอลีพูดหมดมันหมายถึงผมทั้งนั้น และตั้งแต่นั้นมาเมื่อทุกคนไปหาพ่อยอลี เพราะท่านใจดีและทุกคนก็ดีใจ ซึ่งลุงเองก็ตามเพื่อนไปหาด้วย พ่อยอลีก็พูดชักชวนให้ลุงกลับเข้าวัดจนสำเร็จ ลุงเอาสร้อยพระกันน้ำกันไฟออกและห้อยพระของเราแทน ลุงบอกว่าด้วยพระเมตตาของพระพระองค์มีวิธีเรียกลุงกลับมาจนได้

พ่อยอลี อยู่คณะซาเลเซียน เมื่อลุงได้เข้าทำงานและพอมีเงินก็สมัครใจรับใช้พระ โดยการทำงานวินเซนเดอปอล และเมื่อฉันเกิดมาลุงก็พยายามทำทุกวิธีที่จะไม่ให้ฉันทิ้งพระอย่างที่ฉันเล่าให้ฟัง ฉันชอบที่พ่อยอลีเล่าว่าท่านเดินทางไปหา **คุณพ่อปีโอ** แห่งปีเอเตรลชีนา แต่ไม่ยอมบอกล่วงหน้า ปรากฏว่าพอไปถึงคุณพ่อปีโอมารอดักที่หน้าปากตรอกเสียแล้ว เพราะท่านมีญาณสูงที่สามารถรู้อะไรล่วงหน้า ตั้งแต่นั้นมาฉันก็ยิ่งเชื่อว่าพระเป็นเจ้ามีจริง ถ้าไม่งั้นมันมักจะเลื่อนลอยบ่่อยเหลือเกิน

19 ตุลาคม 2554

เดือนแห่งการระลึกถึงผู้ล่วงลับ

ไปก่อน แต่มิใช่ จะไปลับ
เพียงกลับ บ้านพระ ณ สวรรค์
ความดี ที่ทำ ประจำวัน
คือสมบัติ ปัจจุบัน นิรันดรนาน
จุดเทียน แท่งสวย สว่างไสว

สงบจิต สงบใจ ไม่ฟุ้งซ่าน
ภavana อุทิศแต่ ดวงวิญญาณ
ให้ได้ผ่าน สู่บ้านพระ ณ ครานี้

ยังจุดใจ ให้กระจ่าง เห็นทางก้าว
เพราะโลกนี้ ที่ชั่วคราว เคล้าแสงสี
ต้องตระเตรียม ต้นตัว รู้ชั่วดี
จะได้มี ที่สงบ เมื่อพบพระองค์

2 พฤศจิกายน 2001

จากหนังสือ รวมบทกลอนของกัศม์ “ก้าวเดินอย่าเกินก้าว”